

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 38

ΑΘΗΝΑΙ

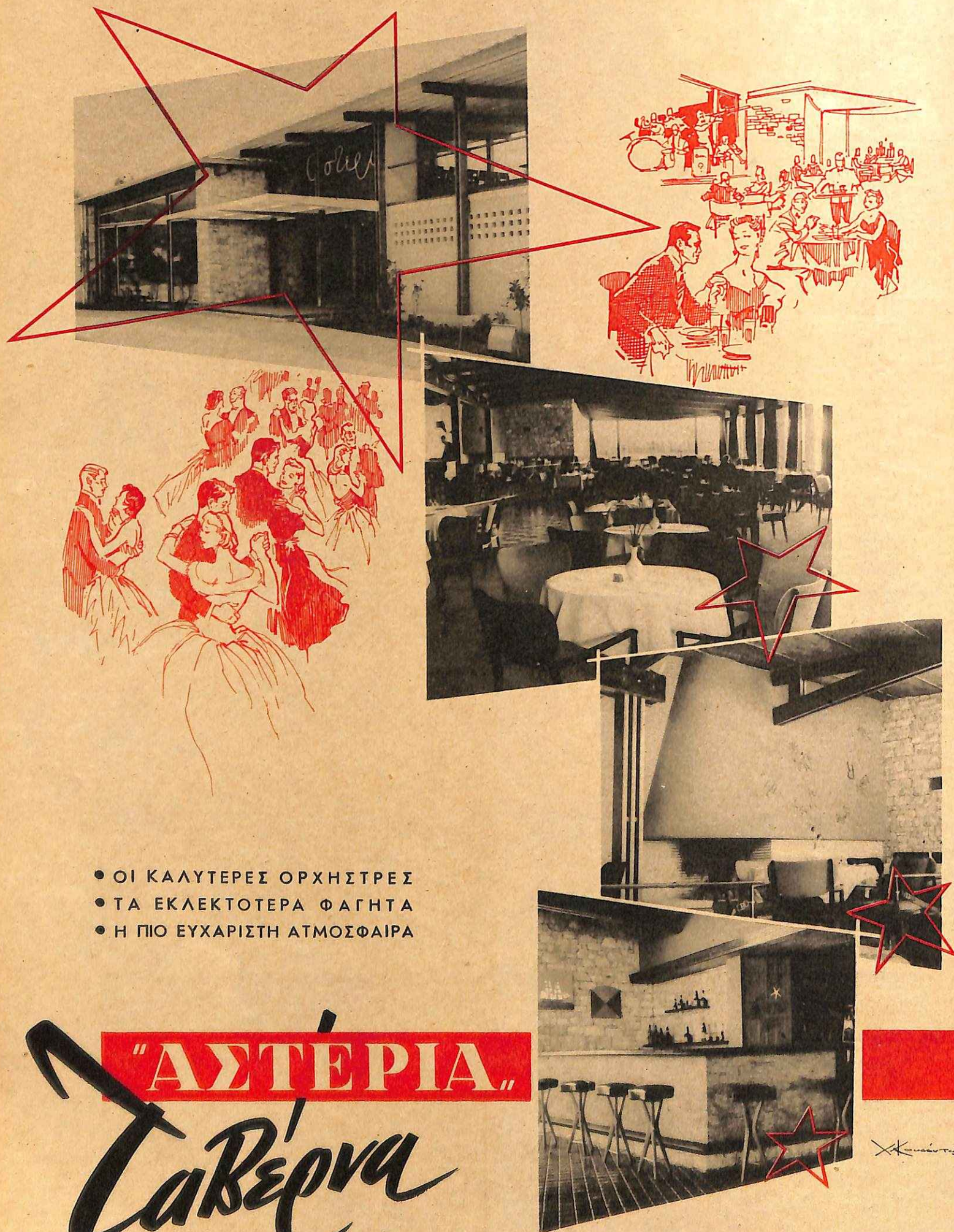
ΕΤΟΣ Α'

ΣΕΛ. 52

16 - 22 ΙΟΥΛΙΟΥ 1956

ΔΡΧ. 5

- ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ
- ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ ΦΑΓΗΤΑ
- Η ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

"ΑΣΤΕΡΙΑ"
La Bérna

ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 38^{ΟΝ}

16 ΙΟΥΛΙΟΥ — 22 ΙΟΥΛΙΟΥ 1956

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξις : Σωκράτους 57, 'Αθήναι. Τηλ. 57-081
 Έκδοσις : Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι. » 90-821

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ : ΔΡΑΧΜΑΙ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Έσωτερικού : Έξάμηνος : Δρχ. 130.—
 Έτησία : » 260.—
 Έξωτερικού : Έξάμηνος : \$ 7.—
 Έτησία : \$ 14.—

Άεροπορική άποστολή κατόπιν συνεννόησεως
 Άγγελίαι, διαφημίσεις κατά συμφωνίαν

Άπαγορεύεται ή άναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων τού
 περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των έκδο-
 τών. Τα μη δημοσιευόμενα χειρόγραφα δέν επιστρέφονται.

Διεύθυνσις Συντάξεως : Έλένη Γ. Βλάχου
 (Μουρούζη 1)

Διεύθυνσις Έκδόσεως : Η. Γ. 'Ηλιόπουλος
 (Βουλιαγμένης 352)

Προϊστ. Τυπογραφείου : Κ. Ζαγοριανίτης
 ("Άλδου Μανουτίου 18)

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
 Περιορισμένης εϋθύνης
 (Κεφάλαιον όλοσχερώς καταβεβλημένον Δρχ. 400.000)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΜΕΛΕΤΕΜΑΚΙ.— Τό περιμέ-
 νουν τά πανιά νά φουσκώσουν
 (θεσπέσια φτερούγα πού τρέχει
 σιό γαλάζιο τού ούρανοῦ και
 τής θάλασσης) κ' οι ήλιοκαυ-
 μένοι τής μέρας νά δροσιστοῦν
 από την καλοκαιριότητα λαύρα

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ :

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΟΛΟΤΩΦ ΣΤΟΝ ΣΕΠΙΛΩΦ

Τά παρασκίνητα τού σοβιετικού «νιού λούκ». 'Αλλά-
 ζει πολιτικήν ή Ρωσία; Τί σημαίνει ή έξόρμηση
 ειρήνης στην Μέσην Άνατολή

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

— Δούκισσα ή τυχοδιώκτρια —
 Ένα συγκλονιστικό Ιστορικό ανάγνωσμα, ένα άπο-
 καλυπτικό σύγχρονο ρεπορτάζ

Crème

ΠΑΝΤΟΤΕ **ΦΡΕΣΚΟ**

ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗΝ

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗΝ

ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΑΥΤΟΥ.

Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

"ΑΛΕΚΤΟΡ"

ΓΚΡΕΚΑ

KOLYNOS

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΑΣΩΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

N 6

ΑΡ. ΑΔ. 65796/18779

Γερά
και
δουκά
δόντια

Το καταπραυντικό
νέο βερνίκι με την

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΗ
ΔΙΑΥΓΕΙΑ

ΠΑΡΙΣΙ • ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ • ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Peggy Sage

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: ΦΙΛΙΠΠΟΣ Α. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ

ΛΑΜΑΧΟΥ 3α — ΤΗΛ. 32.936 — ΑΘΗΝΑΙ

Γ1/2

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΑΙ

«... Βέβαια, οι ΕΙΚΟΝΕΣ δεν συγκρίνονται με κανένα περιοδικό εδώ στην Ελλάδα και μπορούν να παραλληλισθούν μόνο με τα μεγάλα ξένα. Όλα δίνουν κάθε μέρα το καλύτερο παρόν στις μεγάλες υπερσχές τους. Άλλα το τραγούδι. Οι τραγουδιστάι, δηλαδή. Γιατί δεν έγινε καθόλου λόγος γι' αυτούς; Υπάρχουν τόσοι και τόσοι Έλληνες, ξένοι, της ελαφράς και της σοβαρής μουσικής! Π.χ. θα μπορούσατε να μας δώσετε μερικές φωτογραφίες και λίγα λόγια για τη μεγαλύτερη φωνή της ελαφράς μουσικής: Την ασύγκριτη Κατερίνα Βαλλέντε. Γίνε-ται τόσοι λόγος σήμερα γι' αυτήν! Έδώ, τουλάχιστον, είναι ένα από τα θέματα της ημέρας. Νομίζω πως θα ενδιέφερε τους περισσότερους απ'

τους αναγνώστες σας αν δλέπαμε σχετικά γι' αυτήν σε δυο - τρεις απ' τις σελίδες σου. Κι έπειτα, κάτι άλλο. Οι «Φλυαρίες», στο τελευταίο τεύχος, φλυάρησαν κάτι, που δεν το κατάλαβα καθόλου. Γράφετε ότι «το περιβάλλον όπου εμφανίζεται η Βαλλέντε δεν είναι συνήθως στο ύψος της...» Τί έννοείτε; Μπορείτε να μου απαντήσετε; Έρωτηματικώ-τα».

Γιάννης Δημητριάδης (Σέρραι)

Πραγματινά, δεν θυμούμαι να έχουμε παρουσιάσει κανέναν τέ-τιο καλλιτέχνη. Άρα το θέμα θα μπη στα «υπ' όψιν». Στην τελευταία όμως άπορία άπο-κλείεται να απαντήσω γιατί ο ειδικός συντάκτης έφυγε με ά-δεια. Όταν γυρίση, δλέπουμε...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 7

Ο'ΗΛΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ
ΜΗΝ ΤΟΝ ΚΑΝΕΤΕ ΕΧΘΡΟ

*Η Ύγιεινή, η Δίσθητική και η Μόδα ε-πιβάλλουν να χρησιμοποιήσετε πρίνάπο το μπάνιο και την ήλιοθεραπεία σας:

*ΚΡΕΜΑ ΛΑΝΟΛΙΝΗ "ΜΕΛΤΙΑΝ", - Για την προ-φύλαξη του προσώπου από την άποξη-ραντική επίδραση του ήλιου, του άε-ρος και της θαλασσινής αλμύρας.

*ΛΑΔΙ ΗΛΙΟΥ "ΜΕΛΤΙΑΝ", - Για την προστασία του σώματος από τα εγκαύματα και για ένα μοντέρνο γρήγορο μαύρισμα.

Για την Σύγχρονη Όμορ-φία χρειάζονται Συγ-χρονισμένα Προϊόντα

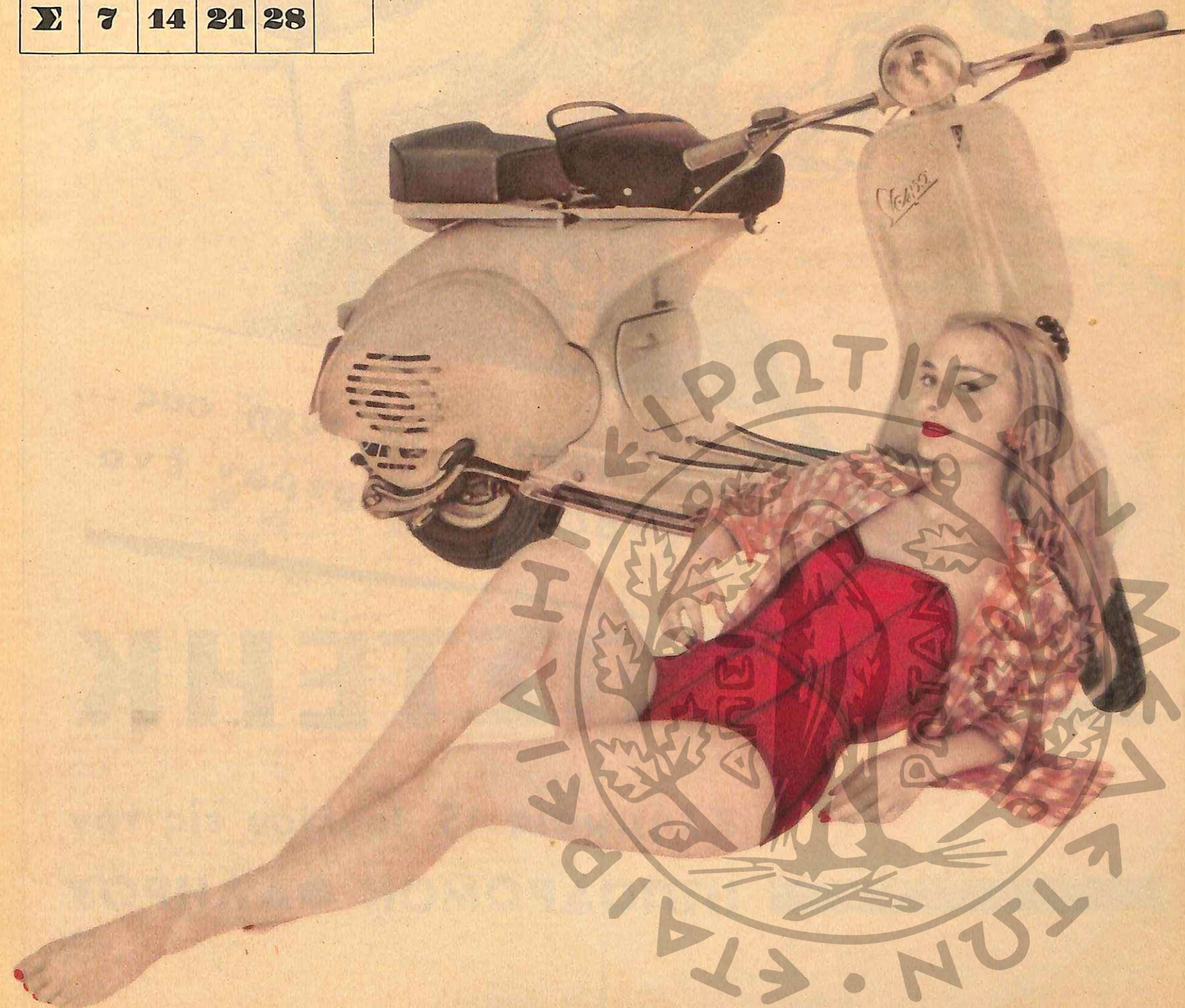
ΜΕΛΤΙΑΝ

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Ίούδιος

Κ	1	8	15	22	29
Λ	2	9	16	23	30
Τ	3	10	17	24	31
Τ	4	11	18	25	
Η	5	12	19	26	
Η	6	13	20	27	
Σ	7	14	21	28	

γκρένα

Δοκιμάσατε τη τύχη σας ...
Αγοράσατε σήμερα ένα

ΣΟΥΗΠΣΤΕΗΚ

Κλήρωσις 15 'Ιουλίου εις τὸν
ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΝ ΦΑΛΗΡΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΦΑΚΟΣ

«... Είσαι ὁ ἀστερισμός μου καὶ ἀπὸ τὸν ἀστερισμό του, λένε, περιμένει κανεὶς αὐτὸ πὺλ ζητᾷ. Αὐτὴν τὴν στιγμή δὴς δὲν ζητᾷ. (Τὶ μπορεῖτε νὰ πρωτοκάνετε;). Ἀπλῶς ὑποβάλλω μιὰ ἰδέα, πὺλ εὐχὴς ἔργον θὰ ἦτο ἔὰν ἐπραγματοποιεῖτο. Ἐδῶ καὶ 35 ἑβδομάδες διαβάζω μὲ ἀπόλαυση τὶς ΕΙΚΟΝΕΣ. Γυρνώντας σπῖτι ἀπὸ τὴ δουλειὰ τοῦ γραφείου βρίσκω τὴν ξεκούραση μέσα στὶς σελίδες τους. Δὲν βλέπω δὴς πούθεν μιὰ ὁδηγία, μιὰ συμβουλή γιὰ τὸ πῶς μπορεῖ νὰ βγάλῃ κανεὶς μιὰ καλὴ φωτογραφία. Εἰκόνα εἶναι κι αὐτή, καὶ στὴν ἐποχὴ μας μάλιστα ἡ βασικώτερη. Ὑπάρχουν ἐρασιτέχναι φωτογράφοι, οἱ περισσότεροι ἴσως ἀναγνώσται, πὺλ ἄλλος λίγο, ἄλλος πολὺ, ὅπως ἐγώ, ἐνδιαφέρονται καὶ διψοῦν γιὰ μιὰ συμβουλή, μιὰ ὁδηγία γύρω ἀπὸ τὸ πῶς θὰ βγῇ μιὰ ἀρτία, ἐπιτυχημένη καὶ καλλιτεχνικὴ φωτογραφία ἐνὸς πορτραίτου, ἐνὸς τοπίου κλπ.

Βλέπει κανεὶς στὶς ΕΙΚΟΝΕΣ ὑπέροχες φωτογραφίες. Πῶς δὴς ἐπιτυγχάνουν; Μία στήλη κάθε ἑβδομάδα ἀφιερώνεται στὴ φωτογραφία, στὴν ΕΙΚΟΝΑ νομίζω θὰ εἶναι ἀρκετὴ».

Δημήτριος Σίσκος (Θεσ)νίκη)

Ὑπάρχει ἡ Ἑλληνικὴ Φωτογραφικὴ Ἑταιρία, πὺλ φροντίζει γι' αὐτὸ κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν καὶ τὸ περιοδικὸ ΕΚΛΟΓΗ εἶχε δημοσιεύσει μιὰ ἐνδιαφέρουσα σειρά ἀρθρῶν γύρω ἀπὸ τὴν φωτογραφικὴ τέχνη. Οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ ἀπεκλείεται νὰ ἀφιερῶσουν χώρο γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ, ἀρκοῦμενες νὰ ἐμφανίζουν τὸ... ἀποτέλεσμα τῶν τεχνιτῶν τοῦ φακοῦ.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΤΟΥ ΤΥΖΑΛ

ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

(Γωνία *ΕΛ. Βενιζέλου — Πατησίων)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- «... κήπος, ἔρμα τὰ λάχανα» λέγει μιὰ παροιμία μας.
- Ὑγρὰ ἢ ξηρὰ εἶναι πάντοτε ἐπικίνδυνος πάθος (αἰτ.).
- Ἡ γραφὴ τοῦ μικροῦ ροκέ εἰς τὸ σκάκι (δύο ὅμοια φωνήεντα) — Μὲ τὴν ἀπώσιν συγγενής.
- Ἀορίστος κάποιος — Ἡὼς, μεταφορικῶς (δὴμ.).
- Μία τῶν 48 πολιτειῶν τῶν ΗΠΑ πρὸς Δ. τοῦ μέσου ροῦ τοῦ Μισισσιππὶ — Κάτοικος χώρας τῆς Ἀπὸ Ἀνατολῆς.
- «Γέλια ἀδιάκοπα, ... κουκουτσιασμένα» (παροιμ.) — Ἡ γραφὴ τοῦ 270.
- Προσφιλὴς εἰς τοὺς δαρβάρους γενικῶς, ἀντιστρόφως (αἰτ.). — Τὸ τσακάλι εἰς τὴν καθαρῆν οὐσαν.
- Ναυτικὸν κέλευσμα — Κώμη τῆς Κεφαλληνίας.
- Ἀριθμός, ὁπτικῶς — Τὰ κεφάλια ποδα ἀνέκουν εἰς αὐτὴν τὴν ὁμοταξίαν ζῶων.
- Τούρκικο ταψί — Συνεκδοχ. ὁλόκληρος ὁ θῶραξ (δὴμ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Αὐτὴ εἶναι ἡ εἰλικρινεστέρη κολακεία!
- Ἐξωτερικὸν περίβλημα κορμῶν ἢ καρπῶν (γεν.) — Οἱ διηθητοὶ προκαλοῦν πολλὰς ἀσθενείας.
- Μουσικὸς φθόγγος — Πρωτεύουσα μιᾶς τῶν Ἀντιλλῶν.
- Δύο διάσημοι Φλαμανδοὶ ζωγράφοι ὁμοιωματικὸν τοῦ τρόπου (γεν.) — Νότα.
- Χρηματιστῶν μπαμπούλας (γεν.) Ἡρώς τῆς «Γυφτοπούλας» τοῦ Παπαδιαμαντῆ.
- Ὑπονοῦν καὶ νενομισμένας ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ, ἐκτιμήσεως — Ἐνας χορὸς.
- Πόλις καὶ ναυτικὴ βάσις τῆς Ν. Ἰταλίας, ἐνάρθρως — Πληττει τὸν βασιλέα... εἰς τὸ σκάκι.
- Ὡς τοιαύτῃ χρησιμοποιεῖται, μεταξὺ ὄλλων, καὶ τὸ σιλό.
- Κτίζω — Σ' αὐτὸν τὸν αἰῶνα ἀπέθανεν ὁ Μπετόβεν.
- Ἀπάνθρωποι τύποι.

Η ΛΥΣΙΣ ΣΕΛ. 49

Εγκυβτικά χείλη
χοιτευτικό πρόσωπο...

σὲ τὸνο ἀνοιξιὰτικο, ἀπαλό, βελούδινο μὲ τοῦσνέους μοντέρνους χρωματισμούς

- Τοῦ ἀνεξίτηλου ΚΡΑΓΙΟΝ ΖΙΝΝΙΑ
- Καὶ τοῦ ΜΕΪΚ-ΑΠ ΖΙΝΝΙΑ

Zinnia

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

ROSENTON

Zinnia

ΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΟΙ ΒΑΣΙΚΕΣ επιδράσεις στη διαμόρφωση του Ισπανικού πολιτισμού είναι δύο: Η άραβική και η ρωμαϊκή. Και οι δύο είναι εμφανείς τόσο σ' αυτό το παλιό γεφύρι, που θυμίζει ελληνικό τόπιο (κάτω), όσο και στη φωτογραφία του θαυμασίου αυτού «πάτιο» των λεόντων, του μεγάρου του μαρκησίου ντε λά Τόρες στη Σεβίλλη (δεξιά).

Επ' ευκαιρία της Ισπανικής Έθνικής Έορτης, ό εν Αθήναις πρέσβυς της Ισπανίας κ. Χουάν Φελίπε ντε Ρανέρο... μās όμιλεί γιά τή χώρα του, γιά τή χώρα μας καί γιά τούς κοινούς αίσθητικούς καί ιστορικούς δεσμούς των.

ΕΛΛΗΝΕΣ καί ΙΣΠΑΝΟΙ

Δύο λαοί μέ κοινά σημεΐα πολιτισμού

Όταν κοιτάξω κανείς τόν χάρτη τής Μεσογείου αναρωτιέται γιατί σ' όλα αυτά τὰ άνήσυχα χρόνια, που έχουν περάσει, οι λαοί που τήν κατοικούν δεν μαζεύτηκαν γιά να ιδρύσουν τήν δική τους Είρηνική Συμμαχία, βασισμένη στους προαιώνιους σχεδόν μυστικούς τους δεσμούς καί στην κοινή τους παράδοση, που καμιά άλλη ένότης ανθρώπων, σ' όλον τόν κόσμο, δεν μπορεί να πή πώς κατέχει στόν ίδιο βαθμό. Φυτεμένες άπό έναν Πανάγαθο Θεό στην Εύκρατο Ζώνη, στην Ίδεώδη Ζώνη, όπως τήν άποκαλούν οι θόρειοι λαοί, χώρες σαν τήν Ισπανία, καί τήν Ιταλία, καί τήν Ελλάδα θα έπρεπε να προχωρούν γοργότερα πρός τὰ διπλωματικά εκείνα σχήματα που επιβάλλουν, άμείλικτες, οι επιταγές τής Άτομικής έποχής μας.

Τό έτόνισεν, άλλωστε, πρό διετίας ό στρατηγός Φράνκο, έξ άφορμής τής επίσημου επίσκεψώς εις τήν Ισπανίαν τού άειμνήστου στρατάρχου Παπάγου:

«Η συνεννόησις μεταξύ των μεσογειακών έθνών, συνεννόησις τήν όποιαν ή πολιτική σας τόσοσ έπιτυχώς ένθαρούνει, ως καί τὰ κοινά αισθήματα τής αγάπης πρός τήν ειρήνην, τήν δικαιοσύνην καί τήν έλευθερίαν, τὰ όποία τρέφουν οι λαοί οι όποιοι λούονται υπό τής θαλάσσης ταύτης, μās παρέχουν σταθεράν θάσιν δυναμένην να χρησιμεύση ως στήριγμα ένός εκ των στερεωτέρων στύλων τής συνεννόησεως των έθνών».

Με τήν ευκαιρία τής Ισπανικής Έθνικής έορτης, είχα τήν τιμή να βρεθώ στο γαλήνιο περιβάλλον τής έδώ Ισπανικής πρεσβείας καί να μιλήσω μέ τόν έξοχώτατο κ. Χουάν Φελίπε ντε Ρανέρο —μιά όμιλία εύχάριστη, γύρω άπ' τήν όμορφη χώρα του καί τούς δεσμούς που τήν ένώνουν μέ τή δική μας.

«Έλληνες καί Ισπανοί, μου είπε ό κ. πρέσβυς, γεννήθηκαν καί άνετράφησαν στο ίδιο λί-

κνο, τήν Μεσόγειο, που άπλώνεται σ' όλες τες άκτες καί τὰ παράλια που τήν άγκαλιάζουν. Έτσι κληρονόμησαν τόν πατροπαράδοτο καί χιλιόχρονο θησαυρό που περικλείει όλη τήν πνευματικότητα, τήν όμορφιά καί τήν ποίηση κάτω άπό τó θεϊκό θόλο τού λαμπρού καί καθαρού ούρανού.

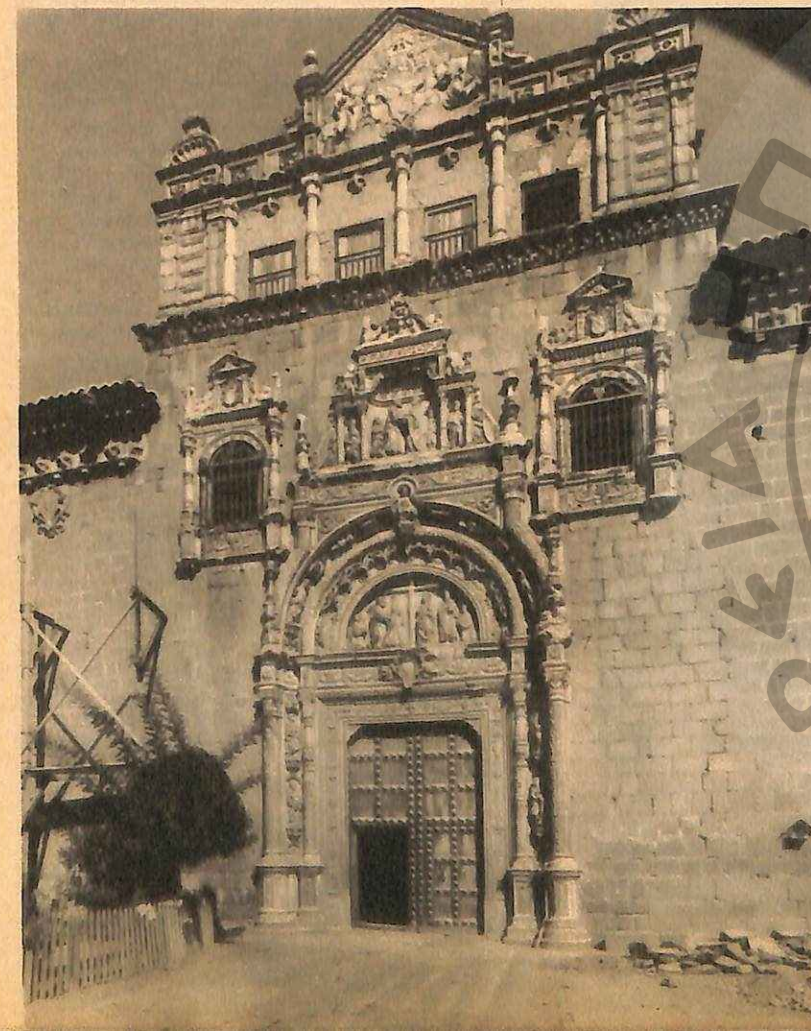
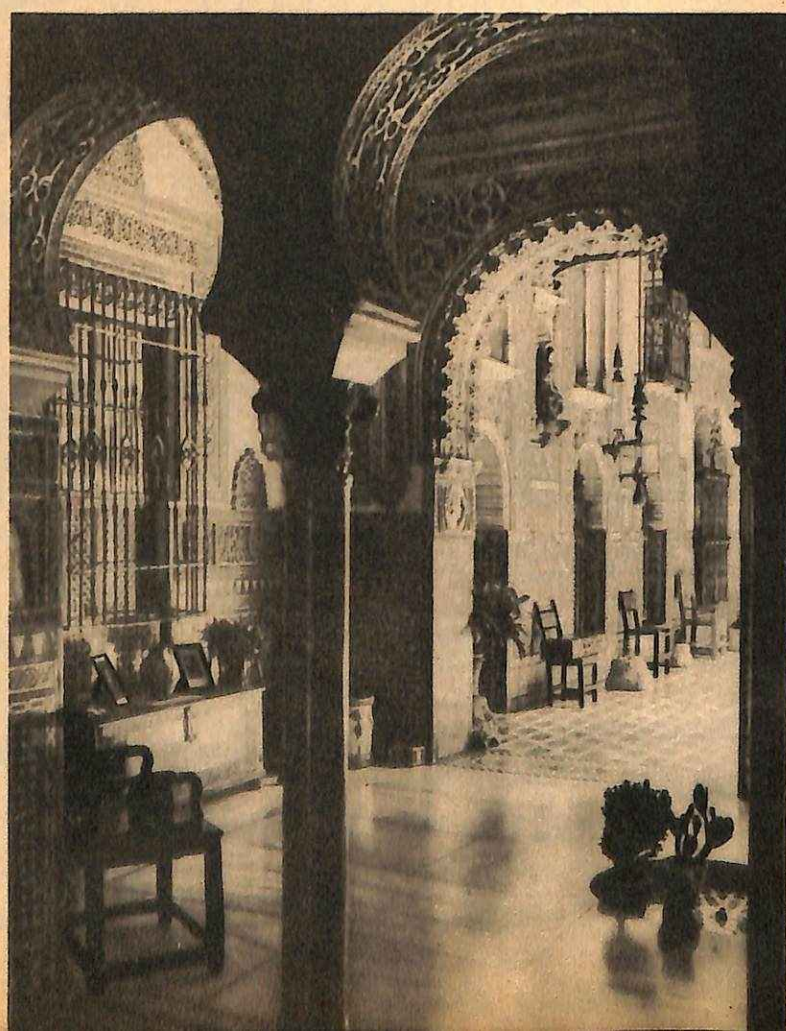
Χάρis στην κοινή αυτή καταγωγή, καί οι δύο λαοί εξέπληρώσαν τέλεια τήν ιστορική άποστολή που τó πεπωμένο τούς άνέθεσε σε δύο πολύ μακρινές έποχές τής ιστορίας τής ανθρωπότητας.

Οι άρχαίοι Έλληνες προσέφεραν σ' όλο τόν τότε γνωστό κόσμο τήν πνευματικότητα που στούς άπομακρυσμένους εκείνους χρόνους θα χρησίμευε γιά βάση τού πολιτισμού. Παρέδωσαν σ' έναν κόσμο, που άκόμη τότε πάλευε μέσα στα σκοτάδια, τήν έννοια τής θεότητας, τής όμορφιάς καί τής ποιήσεως, καί τήν έννοια αυτή μετέδωσαν στούς λαούς που ζούσαν στις χερσονήσους τής Μεσογείου καί στα παράλια τής άφρικανικής ήπείρου.

Έκείνοι τότε προσέφεραν, μέ τή σειρά τους,

Ο ΠΡΕΣΒΥΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΣ ΧΟΥΑΝ ΦΕΛΙΠΕ ΝΤΕ ΡΑΝΕΡΟ

«ΣΑΝΤΑ ΚΡΟΥΖ» —τό νοσοκομείο τού Τολέδο. Κατά μίαν θεωρίαν άπό τó νοσοκομείο αυτό έπαιρνε ό Γκρέκο ώρισμένους άσθενείς γιά μοντέλα —πράγμα που έξηγεί τις περίεργες καί κάπως άπόκοσμες μορφές των. Κάτω: Ένας άλλος κήπος τής Γρανάδας, άπ' αυτούς που τόσο γλαφυρά έχει περιγράψει ό Ούρανής στο Sol y Sombra

Κάτω από τόν λαμπρό μεσογειακό ήλιο...

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ τής Γρανάδας, όπου η κρύπτη τών καθολικών βασιλέων και η σαρκοφάγος τής Ντόνα Χουάνα Λά Λόκα. Χάρης στους καθολικούς βασιλείς τής Ισπανίας ο έλληνοχριστιανικός πολιτισμός —μίγμα τής ελληνικής παραδόσεως και τού ισπανικού πνεύματος —μετεδόθη στον νέο κόσμο.

δτι ωραίο γνώριζαν. Κι αργότερα οι Ισπανοί, μέσ' στις ανταύγειες τού Σταυρού, παρακίνησαν την βασίλισσαν Ισαβέλλα να μεταδώσει τους θησαυρούς εκείνους σε νέους κόσμους, από τους οποίους βγήκαν λαοί που είναι σήμερα καύχημα τού χριστιανικού πολιτισμού.

Οι δύο λαοί μας πραγματοποίησαν τις απαιτήσεις τών ιστορικών τους πεπωμένων με τη γενναιοδωρία και αφιλοκέρδεια τών γενναίων ψυχών λαών, που ποτέ τους δεν επέδιωξαν ύλικα όφέλη, αλλά την πραγμάτωση τής απολυτρωτικής και εκπολιτιστικής τους αποστολής που συμβολίζεται από τους ανοιχτούς δρυχίονες τού Τιμίου Σταυρού που προσφέρεται στους λαούς και τους ανθρώπους για να τους περιβάλει με την προστασία του.

Παρ' όλες τις πολιτικές αβεβαιότητες τών σημερινών εποχών, είμαι βέβαιος ότι μπορούμε πάντα να ελπίζουμε ότι θα ακολουθούμε πάντα τα διδάγματα τού αγίου Παύλου και ότι και οι δύο λαοί μας, πάντα ήνωμένοι καθ' όλο το διάστημα τής Ιστορίας, χωρίς την παραμικρή προστριβή και υπό την έμπνευση τής ίδιας αφιλοκερδούς και εκπολιτιστικής τους αποστολής, θα φέρουν εις πέρας την κοινή τους φιλοδοξία, να κατορθώσουν να ζούν με ειρήνη και δικαιοσύνη».

Η Ισπανία, χώρα κι αυτή τού Μύθου και τού Γαλάζιου... Πράγματι, εκεί κάπου στην Ισπανία τοποθετούσαν οι δικοί μας, οι παλιοί, τα Ηλύσια Πεδία. Από την νηπιακή ηλικία τής ανθρωπότητας, η Ισπανία ήταν Γη τής Έπαγγελίας, τού Έλντοράντο τού αρχαίου κόσμου, τού μύθου τής Ερίδος Ρωμαίων και Καρχηδονίων.

Ο Ηρόδοτος αναφέρει την Ισπανία ως πηγή πολιτισμού, κρήνη αρετής και χώρα ευτυχίας, κι ο Ησίοδος λέγει πως εκεί ξεπετεύει ο Απόλλων κάθε Έσπερα και μαζεύει τα άλογα από τού φωτοβόλο του άρμα.

Αργότερα αρχίζει η ακτινοβολία εκείνη που, όπως η Ελληνική και η Ρωμαϊκή, απλώνεται σ' όκεανούς και ήπειρους, και μέσα σε τρεις αιώνες η Ισπανική Αυτοκρατορία καταλήγει να είναι σ' έκταση είκοσι φορές μεγαλύτερη από τού Βασίλειο τού Μεγάλου Αλεξάνδρου.

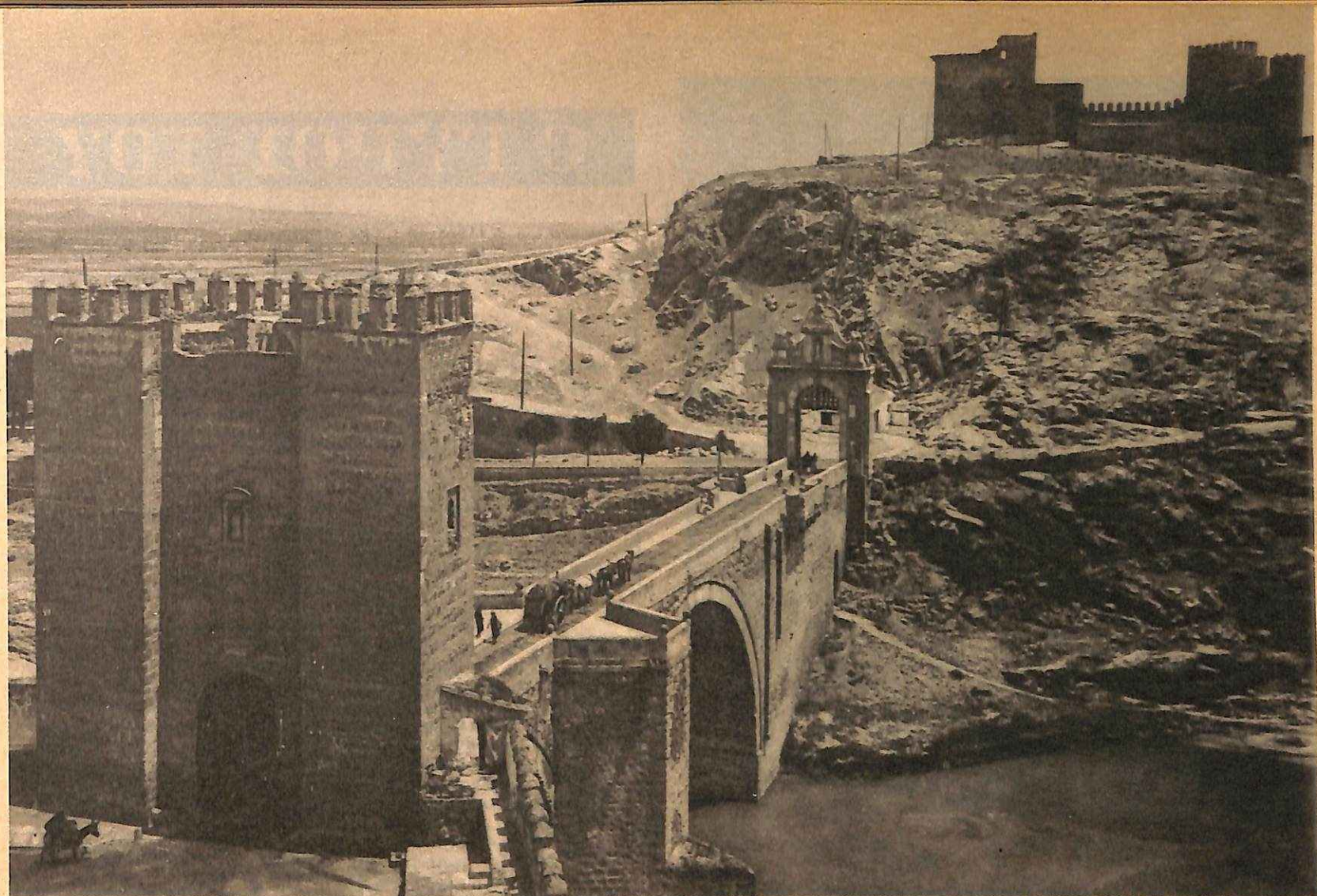
Σταυροδρόμι τών μεγάλων θαλασσίων αρτηριών και άκραίο φρούριο στην άλυσίδα τών ιστορικών μεσογειακών πολιτισμών, η Ισπανία είναι χερσόνησος μαζί και νησί, έτσι καθώς χωρίζεται, σχεδόν έρμητικά, από την υπόλοιπη Ευρώπη με τη μεγάλη όρση τών Πυρηνίων.

Σ' αυτόν τόν χώρο τών 500.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων δώδεκα μεγάλες περιοχές συναγωνίζονταν πάντα ποιά θα πρωτανοίξη δρόμους καινούργιους στή ροή τού Ισπανικού πολιτισμού: η Ανδαλουσία, η Βαλέντσια, η Έσ-τρεμαδούρα, η Λεόν, η Καταλάνη, η Παλιό κ' η Νέα Καστίλια, η Άραγκών, η Άστούρια, η Γαλλικία.

Όπως πολύ σωστά παρατηρεί η διακεκριμένη μας πεζογράφος κ. Ιουλίτσα Ιατρίδη, τής οποίας η Ισπανική καταγωγή την καθιστά έναν άπ' τούς κυριότερους πνευματικούς κρίκους μεταξύ τών δύο χωρών, τού ότι ο Γκρέκο κατέληξε στην Ισπανία και βρήκε στó Τολέδο τού κατάλληλο περιβάλλον για να ολοκληρώσει την καλλιτεχνική του δημιουργία, μπορεί να έχη άμεση σχέση με τις όμοιότητες που υπάρχουν ανάμεσα στις δύο μας χώρες και στις δύο μας φυλές... Μά για τόν Γκρέκο, φυσικά, θα μιλήσουμε σε μιάν άλλη ευκαιρία. Άλλως τε οι ρίζες είναι άκόμενη πιό βαθιές, όπως μάς έτόνισε ο κ. Ρενέρο: Η πρώτη έπαφή Ισπανών και Ελλήνων ανάγεται στον 8ο μ. Χ. αιώνα, όταν κάποιο καράδι που είχε κινηθεί από την Σάμο παρεστέρη από αντίθετους άνέμους και άραξε στην Τάρτησό, έπαρχία τής σημερινής Άνταλουσίας.

Ο καπετάνιος του, που, όπως συνειδητόταν εκείνον τόν καιρό, ήταν και ο ίδιος έμπορος, λεγότανε Κολάιος, και έγινε φίλος με τόν Άργαντώνιο, βασιλέα τής έπαρχίας.

Αυτοί οι ξεπατρισμένοι Έλληνες, λοιπόν, ήσαν που έδιδαν τούς Ισπανούς, για πρώτη φορά, να ύφαιναν όλα εκείνα τα όμορφα φαντά

Η ΓΕΦΥΡΑ ΝΤΕ ΑΛΚΑΝΤΑΡΑ ΣΤΟ ΤΟΛΕΔΟ, ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ ΤΑΓΟ-ΠΟΥ ΑΝΤΙΚΡΥΣΕ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΤΟΥ Ο ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

που με τόν καιρό έγιναν τμήμα αναπόσπαστο τής Ισπανικής αμφίσεως και συναγωνίζονται σήμερα τα δικά μας τα ελληνικά σε τέχνη και γραφικότητα.

Έδιδαν όμως επίσης, οι καλοί μας συμπατριώται, στους καινούργιους φίλους του, τούς Ισπανούς, τού μυστικού τής άγγειοπλαστικής, που διητηρούντο πάντα άσβεστα ύστερα από την μεγάλη άκμή τής κεραμεικής στην Ελλάδα, στους τέσσερις - πέντε αιώνα τής πλούσιας προ Χριστού αιώνες.

Στα Ισπανικά μουσεία βρίσκονται ακόμα τέτα άγγεία θαυμαστής όμορφιάς, φτιαγμένα από διαλεχτό κοκκινόχωμα με καλλιτεχνικώτατες μαύρες παραστάσεις.

Λέγεται πως Έλληνες ήσαν εκείνοι που έδωσαν στους Ισπανούς την καλλιέργεια τής άμπέλου και τής έλιάς, μά τέτια γεγονότα δεν έπιδέχονται άπόδειξη Ιστορική, μά και συχνά πολλοί παράγοντες μαζί είναι υπεύθυνοι για ένα και τού αυτό φαινόμενο.

Φαίνεται πάντως πως ο μικρός αυτός πυρήνας τών Ελλήνων συντρόφων τού Κολαίου με τόν καιρό άπλώθηκε, γιατί αρκετές πολιτείες έποικισμένες από Έλληνες βλέπουμε με τόν καιρό σ' όλην την Ισπανία. Παράδειγμα η Άμπου-ρίας, —που σημαίνει άπλως έμπόριον, όνομα-σία δηλαδή καθαρά ελληνική.

Έλληνες έκτισαν επίσης και την Νεάπολη και την Παλαιόπολη, και τις έχωρισαν μάλιστα με τείχος.

ΒΑΣ. Α. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ

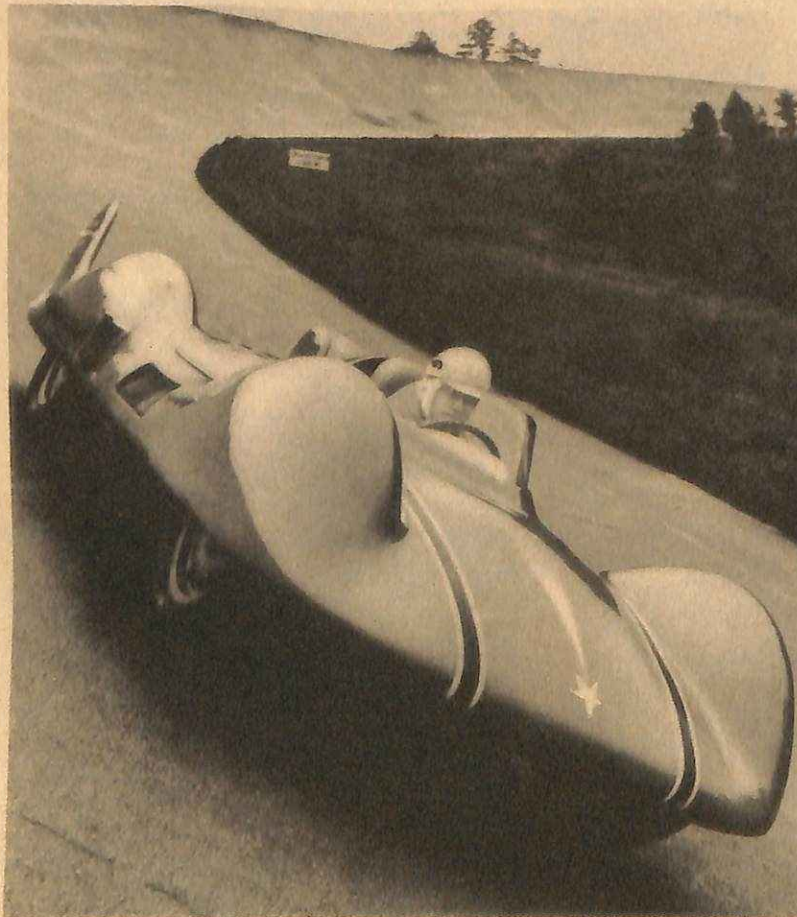
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ ΜΕ ΤΙΣ ΠΟΛΥΧΡΩΜΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ ΤΟΥΣ, ΤΗ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ ΤΟΥΣ ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΒΑΘΥ ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟ ΤΟΥΣ

ΤΑΡΑΧΕΣ ΚΑΙ ΕΚΤΡΟΠΑ έσημειώθηκαν στο Περού κατά την διάρκεια των τελευταίων προεδρικών εκλογών. Έπάνω: Αίματη σύγκρουση στους δρόμους της Λίμα μεταξύ φατριών αντιθέτων φρονημάτων. United Press

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ αυτοκινήτων «Ρενώ», που κρατικοποιήθηκε μετά τον πόλεμο, παρουσίασε πρό ημερών το «Έτουάλ Φιλάντ», το πρώτο γαλλικό αυτοκίνητο που κινείται με «τουρμπίν». Intercontinentale

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Έλπιδοφόρον μήνυμα

• Η Τσεχοσλοβακία υπήρξε το κράτος εις το όποιον ο κομμουνισμός συνήντησε τας μεγαλύτερας δυσχερείας διά την ένταξιν του εις την χορείαν των δορυφόρων. Διά τον λόγον αυτόν και η ένσωμάτωσίς του δεν έπετεύχθη παρά χάρις εις την παρουσίαν εκεί ισχυρών σοβιετικών στρατιωτικών δυνάμεων κατοχής.

• Ήδη η νέα σοβιετική πολιτική αντιμετώπιζει και πάλιν εις την Τσεχοσλοβακίαν σοβαρώτατον δίλημμα και διέρχεται σκληράν δοκιμασίαν της ελικορνεϊάς της. Διότι το παράδειγμα του Τίτο και αι επί τη εύκαιρία της συμφιλίωσης εξαγγελίαι της έπικρατήσεως των απόψεών του περί μη αναμείξεως της Σοβιετικής Ρωσίας εις τας έσωτερικά των δορυφόρων, θα πρέπει να εφαρμοσθούν και εις την πράξιν.

• Από την Πράγαν φθάνουν τον τελευταίον αυτόν καιρόν ειδήσεις σχετικώς με μίαν έντονον κίνησιν εις την όποιαν πρωτοστατούν οι σπουδασταί του Πανεπιστημίου και των άλλων ανωτάτων σχολών. Εις προσφάτους φοιτητάς συγκεντρώσεις ένεκρίθησαν ψηφίσματα και διετυπώθησαν αιτήματα προς την κυβέρνησιν όπως παράσχη τὰ μέσα διά την άπρόσκοπτον προμήθειαν δυτικών βιβλίων και έν γένει εκδόσεων αναφερομένων εις όλους τούς έπιστημονικούς κλάδους. Ζητείται έπίσης ο τερματισμός της παρεμβολής παρασίτων εις τας δυτικές ραδιοφωνικάς εκπομπάς και η εξασφάλις πραγματικών κοινοβουλευτικών συζητήσεων.

• Η κίνησις αυτή πρέπει να όμολογηθί ότι δεν απέχει και πολύ από μίαν πραγματικήν έπανάστασιν δι' ένα κομμουνιστικό κράτος. Το γεγονός ότι η σημερινή νεολαία της Τσεχοσλοβακίας διατηρεί την πνευματικήν ανεξαρτησίαν της και το θάρρος, παρά την όκταετή κομμουνιστικήν προπαγάνδαν και καταπίεσιν, άποδεικνύει την όρθότητα μέν της σκέψεως των σημερινών ήγετών της ΕΣΣΔ περί της άδυναμίας των σταλινικών μεθόδων, αλλά και τας δυσχερείας που εμφανίζει η νέα στροφή της σοβιετικής πολιτικής. Αι δυσχέρειαι καθίστανται ακόμη μεγαλύτεραι, εάν υπολογισθί και το γεγονός ότι, προς εφαρμογήν ακριβώς της νέας αυτής πολιτικής, η Σοβιετική Ένωσις έχει απόλυτον ανάγκην σήμερον του μεγάλου θιομηχανικού δυναμικού της Τσεχοσλοβακίας.

K. A. P.

ΕΛΛΑΣ :

• Το έπιμόνως διατυπωθέν αίτημα της άριστερας κατά τας παραμονάς της έπισκέψεως του Ρώσου ύπουργού των Έξωτερικών εις Αθήνας, περί προβολής ελληνικών αιτημάτων και όχι συζητήσεως των ρωσικών προτάσεων, έξηγείται διττός: Η ΕΔΑ διατηρεί ακόμη την θέσιν της ως προς την διάστασιν Μολότωφ - Σεπίλωφ ύπερ του πρώτου και το γεγονός ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν ήτο δυνατόν να προβάλη αιτήματα πολιτικού περιεχομένου παρείχεν έδαφος προς έσωτερικήν δημοκοπίαν. «Ημείς εις την θέσιν σας θα έζητούσαμεν άνευ όρων έπαναπατρισμόν...» Δηλαδή δημιουργίαν πυρήνος των όπαδών του Ζαχαριάδη. Η στάσις αυτή ήτο κομματικώς μέν συμφέρουσα εις την ΕΔΑ, πολιτικώς όμως άσύμφορος εις τον κ. Σεπίλωφ.

• Το ελληνικόν κομμουνιστικόν κόμμα έπέδειξε θίαν εις την άποκήρυξιν του Στάλιν διά της καθαιρέσεως του Ζαχαριάδη. Έάν είχε κάπως περισσότεραν ύπο-

μονήν θα ήτο εις θέσιν ν' άποκηρύξη και τούς διαδόχους του, όπως έπραξαν τὰ Κ.Κ. Ιταλίας, Γαλλίας και Μ. Βρετανίας.

• Παρά τον δημοκοπικόν θόρυβον, η άπορρόφισις των καπνών της περυσινής έσοδείας υπήρξεν άπολύτως ίκανοποιητική, εκ μέρους του καπνεμπορίου κυρίως. Τά7/8 της παραγωγής των περιούχων της Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας είχαν άπορροφηθί από το καπνεμπόριον μέχρι της 10 Ιουνίου 1956 (άνω των 30.000 τόννων).

• Οι τρόφιμοι του κομμουνιστικού στρατοπέδου της Τασκένδης έτοιμάζονται προς έπαναπατρισμόν. Η πρώτη άπόπειρα των 48 να εισέλθουν άνευ διαβατηρίων εις την Ελλάδα ήνάγκασεν εις μεταβολήν πολιτικής. Θα υπάρχουν τώρα θεωρημένα ελληνικά διαβατήρια.

ΙΤΑΛΙΑ :

• Η διαμάχη μεταξύ Νέννι και Τολιάττι διά την ήγεσίαν της Ιταλικής άριστερας θα εκδηλωθί συντόμως. Πρός το παρόν, άμ-

φότεροι πλειοδοτούν εις έπίδειξιν ανεξαρτησίας γνώμης και πολιτικής έναντι της νέας σοβιετικής ήγεσίας. Ο Νέννι όμως εμφανίζει μεγαλύτερας πιθανότητας έπικρατήσεως, διότι αι κατά του Κροϋτσσεφ κατηγορίαι του Τολιάττι έχουν την έξής άδυναμίαν. Ο Ιταλός κομμουνιστής υπήρξεν εκ των σημαίνοντων ήγετικών στελεχών της Κόμιντερν και έπομένως συνυπεύθυνος με τον Κροϋτσσεφ διά την άνοχήν των σταλινικών εγκλημάτων.

ΠΕΡΣΙΑ :

• Το Σύμφωνον της Βαγδάτης ένεφάνισε το πρώτον έπίσημον ρήγμα του. Η Περσία και η Σοβιετική Ένωσις υπήρξαν τὰ δύο μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας που έψήφισαν ύπερ της συζητήσεως του θέματος της Άλγερίας από το Συμβούλιον.

• Ο προεδρεύων αντιπρόσωπος της Περσίας εις την έν Γενεύη διεθνή διάσκεψιν εργασίας άπηγόρευσε εις τον Έλληνα εκπρόσωπον ν' άπαντήσει εις προηγηθείσας δηλώσεις του Άγγλου ύπουργού Έργασίας, σχετικώς με το κυριακόν. Ο Πέρσης αντιπρόσωπος, προφανώς, δεν είχε πληροφορηθί ότι ύπουργός των Έξωτερικών της ΕΣΣΔ δεν ήτο πλέον ο κ. Μολότωφ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ :

• «Κρατήστε την Γερμανίαν σας και ημείς την ιδικήν μας...» έδήλωσε προς τούς Πινώ και Μολλέ ο Κροϋτσσεφ. Υπό το πρίσμα των δηλώσεων αυτών, η πολιτική του δρ. Αντενάουερ δεν εμφανίζει και μεγάλην πειστικότητα εις το έσωτερικόν της Δυτικής Γερμανίας. Αντιθέτως, ενισχύονται οι εις το έσωτερικόν της Δυτικής Γερμανίας πολιτικοί αντίπαλοι του καγκελλαρίου.

• Τέσσερα εκατομμύρια τόννοι άμερικανικού άνθρακος πρόκειται ν' άγορασθούν τοίς μετρητοίς και εις δολάρια διά της συνήθους έμπορικης όδοϋ από την Γερμανίαν διά τας ανάγκας της χαλυβουργίας του Ρούρ. Η άπόφασις άποτελεί σοβαρόν πληγμα κατά της χεμαζομένης βρετανικής θιομηχανίας.

ΓΑΛΛΙΑ :

• Ο Γάλλος ύπουργός των Έξωτερικών κ. Πινώ, διεπίστωσε διαφοράν αντιλήψεων με τον κ. Ντάλλες, ως προς το θέμα της ελικορνεϊάς της νέας σοβιετικής έξωτερικής πολιτικής. Αντιθέτως η σύμπτωσις απόψεων Ντάλλες-Αντενάουερ ένεφανίσθη πλήρης. Το ταξίδιον του κ. Πινώ έχαρακτηρίσθη ως άντιπερισπασμός εις την έπίσκεψιν του Γερμανού καγ-

κελλαρίου. Ο άντιπερισπασμός απέτυχε.

• Η επί πολιτικών και οικονομικών κατευθύνσεων ανάπτυξης του ΝΑΤΟ ύπεστηρίχθη έπίσης από τον κ. Πινώ εις Ουάσιγκτων. Ο κ. Ντάλλες είναι σύμφωνος. Δεν έπέδειξεν, εν τούτοις, την ίδιαν διάθεσιν συμφωνίας και εις την άλλην πρότασιν. Παροχήν της βοήθειας προς τας ύποαναπτύκτους χώρας μέσω του ΟΗΕ.

Ε.Σ.Σ.Δ.

• Η ανάπτυξις της σοβιετικής άεροναυπηγικής θιομηχανίας εμφανίζεται τουλάχιστον έξωγκωμένη. Η ρωσική κυβέρνηση έζητήσε ν' άγοράση από την Γαλλίαν άεριωθούμενα μεταφορικά άεροπλάνα τύπου «Καραθέλ» κρινόμενα ως άκατάλληλα διά μετατροπήν των εις στρατιωτικά μεταγωγικά. Το αυτό δύναται να λεχθί και διά την τηλεόρασιν, διότι ύπεβλήθη αίτημα άποστολής Γάλλων τεχνικών διά την θελτίωσιν της ρωσικής τηλεοράσεως.

Η.Ν. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ :

• Η δευτέρα προσβολή του προέδρου Αϊζενχάουερ θέτει και πάλιν θέμα αντιπροέδρου Νίξον. Η αντίδρασις έναντίον του προέχεται κυρίως από τούς τραπεζικούς κύκλους της Ν. Υόρκης και από την παλαιάν ομάδα Τάφτων Μεσοδυτικών Πολιτειών.

• Η Έπιτροπή Έξωτερικών της Γερουσίας ούσιαστικώς άποκατέστησε το κονδύλιον έξωτερικής βοήθειας που είχε περικόψει η Βουλή των Αντιπροσώπων. Ένεκρίθη συνολική βοήθεια διά το έτος 1956-57 \$ 4.457.575.000.

• Μετά πέντε έτη πιθανόν να είναι έξ ίσου έπικίνδυνος οιοσδήποτε έπαινος προς τον Στάλιν όσον σήμερον μία έναντίον του έπίθεσις...». Φράσις του Τζώρτζ Όρουελ το 1946. Άπλως μικρόν άριθμητικόν λάθος πέντε έτών.

• «Χρυσούν Βέλος» είναι το όνομα του νέου άεριωθούμενου έπιβατικού άεροπλάνου μεσαίων άποστάσεων της έταιρίας «Κόνβαϊρ», ταχύτητος 600 μιλίων. Ήδη η έταιρία TWA παρήγγειλε 30 εκ των άεροπλάνων αυτών, παραδοτέα το 1960. Συνολική αξία της παραγγελίας 150 εκ. δολάρια.

ΛΙΒΥΗ :

• Το προπύργιον της Δύσεως εις την Β. Άφρικην θ' άποκτήση στρατόν με δυτικόν όπλισμόν και χρήματα. Η εκπαίδευσις του στρατού όμως θα γίνη από Αιγυπτίους.

K. A. P.

ΕΝΩ ΤΑ ΠΛΗΘΗ παραληρούν από χαρά, ο πρωθυπουργός της Αιγύπτου συνταγματάρχης Νασσέρ ύψώνει την αιγυπτιακή σημαία στο Πόρτ-Σάϊντ. «Η ύποστολή της άγγλικής σημαίας, έπε ο Αιγύπτιος πρωθυπουργός, σημειώνει το τέλος της κατοχής της Διώρυγος του Σουέζ». Keystone

A. G. P.

«ΕΙΡΗΝΗ ΥΜΙΝ» : Ο πρώτος πρεσβευτής του άνεξαρτήτου Μαρόκου στη Γαλλία, κ. Μπουαμπίντ Άμπντερραχίμ, έπέδωσε πρό ημερών τὰ διαπιστευτήριά του στον πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας κ. Ρενέ Κοτύ.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΕΙΝΑΙ ΈΝΑΣ Τ.Ε.Α.

ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΚΕΡΔΙΖΕΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΕ ΤΑ ΔΙΧΤΥΑ
ΚΑΙ ΤΗ ΝΥΧΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΜΕ ΤΟ ΝΤΟΥΦΕΚΙ

Κείμενο και φωτογραφίες του
άπεσταλμένου μας Β. ΜΙΓΚΟΥ

Ο Ευάγγελος Παπαδόπουλος είναι ένας άνθρωπος που βρίσκεται στην άκμή της ηλικίας του. Κατάγεται απ' τους Ψαράδες, ένα χωριό της Μακεδονίας που είναι χτισμένο στη νότια όχθη της Μεγάλης Πρέσπας, κάπου 400 μέτρα απ' τα αλβανικά σύνορα.

Το χωριό αυτό λέγεται δικαιολογημένα Ψαράδες, γιατί όλος ο πληθυσμός του ζή απ' το ψάρεμα. Ο Ευάγγελος είναι κι αυτός ψαράς, όπως όλοι οι συγχωριανοί του. Δεν τον διάλεξα επειδή είναι διαφορετικός απ' αυτούς, αλλά μάλλον επειδή είναι αντιπροσωπευτικός τύπος του χωριού του.

Είναι παντρεμένος, κ' έχει τέσσε-

ρα παιδιά. Τα δυο βρίσκονται μαζί του, και τ' άλλα δυο πίσω απ' το παραπέτασμα. Ο Γιώργος κ' η Χριστίνα, τα παιδιά που λείπουν, ήταν 12 και 7 ετών όταν οι συμμορίτες τα πήραν, την άνοιξη του 1948, μαζί μ' ολόκληρο τον παιδικό πληθυσμό των Ψαράδων, δηλαδή κάπου 360 παιδιά.

Κανένα απ' τα 360 παιδιά δεν γύρισε πίσω. Είναι τώρα σκορπισμένα σ' όλη την έκταση του Έρυθρου Παραδείσου —στην Πολωνία, την Ουγγαρία, την Τσεχοσλοβακία, την Τσεκία, την Ανατολική Γερμανία, τη Ρουμανία. Ο Ευάγγελος παίρνει γράμματα απ' τα παιδιά του, που βρίσκονται στην Ουγγα-

ρία. Του γράφουν πώς θέλουν να γυρίσουν πίσω, αλλά τους έχουν πεί πως οι Ψαράδες είναι τώρα πιά κατοικήτοι.

Αυτό μπορεί να ήταν ως ένα σημείο αλήθεια την εποχή του συμμοριτοπόλεμου, δηλαδή στα 1947 — 1949. Αφού άρπαξαν τα παιδιά, οι συμμορίτες στρατολόγησαν κι όλους τους σωματικά ικανούς άνδρες των Ψαράδων. Αλλά εκείνοι παραδόθηκαν όλοι μαζί στις εθνικιστικές δυνάμεις, δέκα μόλις ημέρες μετά τη νάμει, δέκα μόλις ημέρες μετά τη στρατολογία τους απ' τους συμμορίτες. Κ' έτσι δεν έμειναν στο χωριό παρά οι γυναίκες, οι γέροι και τα βρέφη. Ολόκληρη η περιοχή της Πρέσπας έγινε εκπαιδευτικό κ' έφο-

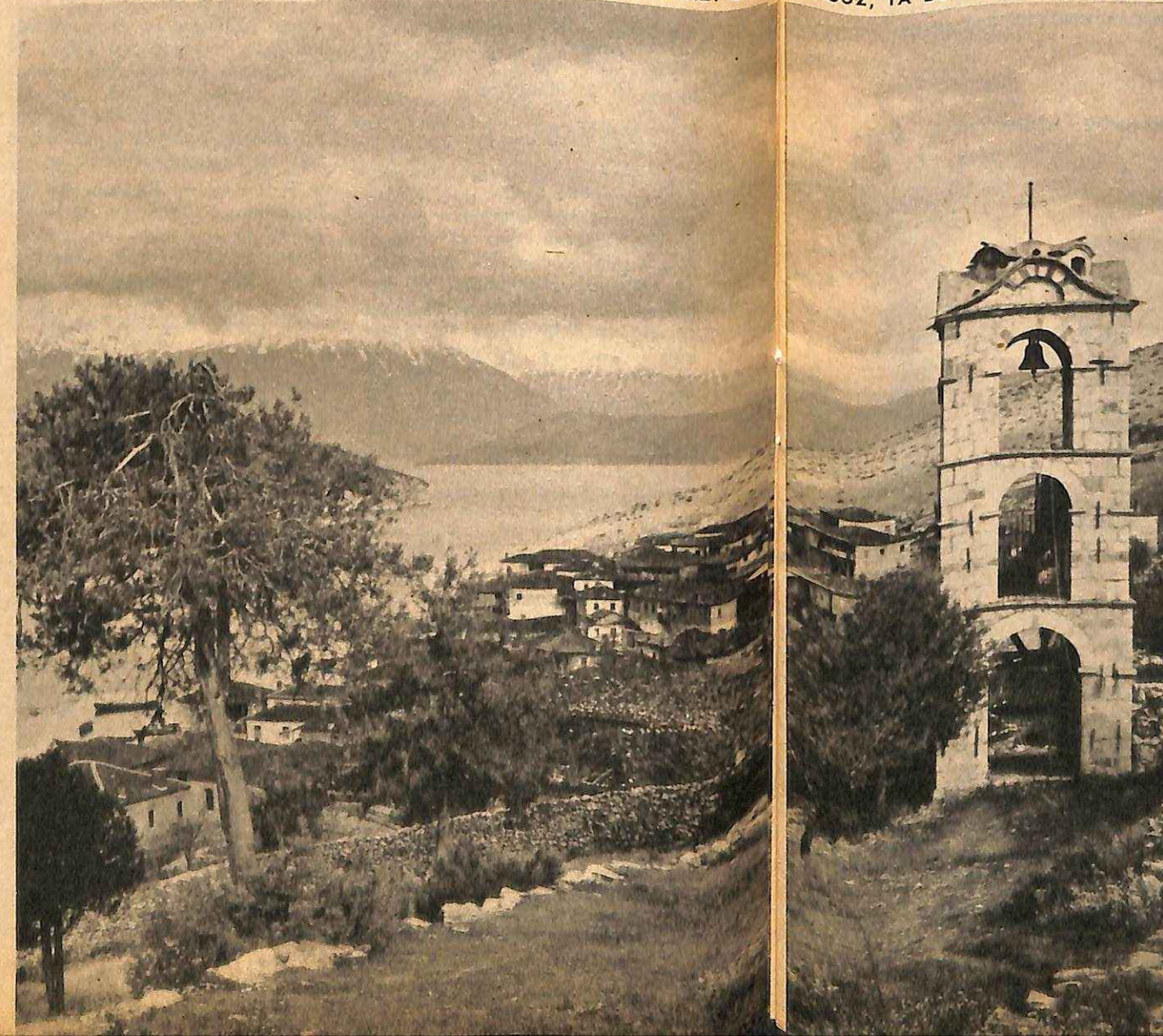
Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ. ΛΕΙΠΟΥΝ ΜΟΝΟΝ ΔΥΟ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ —ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ «ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑΤΟΣ»

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΜΕ ΣΤΟΡΓΗ ΤΟ ΝΤΟΥΦΕΚΙ ΤΟΥ

...ΑΛΛΑ, ΟΠΩΣ ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΙ ΤΟΥ, ΑΠΟΖΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΨΑΡΙΚΗ

ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΨΑΡΑΔΕΣ. ΣΤΗΝ ΟΧΘΗ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΡΕΣΠΑΣ. ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ, ΤΑ ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ Β. ΗΠΕΙΡΟΥ

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ, ΜΕΤΑ ΤΟ ΜΟΧΘΟ ΤΗΣ ΜΕΡΑΣ, ΒΓΑΙΝΟΥΝ ΣΤΙΣ ΠΟΡΤΕΣ

ΣΤΗΝ ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΑ, ΜΙΚΡΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ, ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΞΕΝΟΙΑΣΤΑ ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΑ, ΠΑΙΖΟΥΝ «ΓΥΡΩ-ΓΥΡΩ ΟΛΟΙ»

ΤΑ ΠΑΤΡΟΠΑΡΑΔΟΤΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΜΟΙΑΖΟΥΝ ΜΕ ΤΑ ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ

ΤΕΑ

Ζούν για τὸ μικρὸ χωριό τους...

διαστικό κέντρο τῶν συμμοριτῶν, κ' ἔμεινε ὑπὸ τὴν κατοχὴ τους ὡς τὴν τελικὴ τους ἡττα, πού σημειώθηκε τὸ καλοκαίρι τοῦ 1949.

Ἐκτός ἀπ' τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ψαρά, ὁ Εὐάγγελος ξέρεי καλά καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ στρατιώτη, γιατί ὁλόκληρη σχεδὸν τὴν ἐνήλικη ζωὴ του τὴν πέρασε πολεμώντας. Πολέμησε στὸν ἀλβανικὸ πόλεμο ὡς λοχίας. Πολέμησε μὲ τίς δυνάμεις ἀντιστάσεως κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Κατοχῆς. Τὸν κάλεσαν πάλι στὸ στρατὸ στὰ 1945 καὶ πολέμησε τοὺς ἀντάρτες. Καὶ τώρα, πού ἡ εἰρήνη ἐπικράτησε ἐπὶ τέλους στὴν Ἑλλάδα, νομίζετε πὼς ὁ Εὐάγγελος ἄφησε τὸ ὅπλο του; Κάθε ἄλλοι!

Ἀπ' τὸν καιρὸ πού γύρισε στὸ χωριό του, στὰ 1950, ὁ Εὐάγγελος εἶναι μέλος τῶν «ΤΕΑ» — τῆς Ἐθνοφυρουρᾶς — ὅπως ὅλοι οἱ ἱκανοὶ ἄνδρες τῶν Ψαράδων, κι ὅπως ὅλοι οἱ ἱκανοὶ ἄνδρες τῆς ἀτέρμονης ἀκριτικῆς περιοχῆς τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

Ὁ Εὐάγγελος λαδώνει τὸ ὅπλο του μὲ ἀγάπη καὶ φροντίδα. Κάθε βράδυ, ὅταν δὲν πᾶν γιὰ ψάρεμα, τὸ παίρνει μαζί του, φορᾶει τὴ στολή του καὶ παρουσιάζεται στὴν δι-

μοίρα τῶν ΤΕΑ τοῦ χωριοῦ του, πού τοῦ ἀναθέτει νυχτερινὴ ὑπηρεσία. Συνήθως ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ συνίσταται σὲ δῶρη δάρδια γιὰ κάθε ἄνδρα. Ἀλλὰ μπορεῖ καὶ νὰ τοὺς ἐπιβληθοῦν βαρύτερα καθήκοντα, λόγου χάρι δλονύχτιες περιπολίες ἢ ὅ,τι ἄλλο ἀπαιτοῦν οἱ περιστάσεις.

Ὅλ' αὐτὰ τὰ καθήκοντα ὁ Εὐάγγελος τὰ ἐκτελεῖ χωρὶς κανένα παράπονο, μὲ κέφι, γιατί ξέρει πὼς προστατεύει τὴ δικὴ του νεοαποκτημένη ἐλευθερία καὶ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς πού προτιμάει. Προστατεύει ἐπίσης τὸ χωριὸ πού ἀποτελεῖ τὴ μικρὴ του πατρίδα. Ἰσως νᾶναι φτωχὸ χωριό, κ' οἱ ἄνθρωποι του ταπεινοὶ ἄνθρωποι, μὰ τοὺς ἀγαπάει ἔτσι ὅπως εἶναι καὶ δὲν θὰ τοὺς ἀλλάξει γιὰ τίποτα στὸν κόσμο.

Ὁ Εὐάγγελος εἶναι περήφανος γιὰ τὸ χωριό του. Ἐχει μιὰ ἐκκλησιά κ' ἓνα σχολεῖο πού τὰ συντηροῦν οἱ ἴδιοι οἱ χωρικοί. Μὲ δικὰ τους ἐπίσης χρήματα ἔχουν στρώσει μὲ τσιμέντο τὴν κεντρικὴ πλατεία, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ παίζουν τὰ παιδιά χωρὶς νὰ κυλιόυνται στὶς λάσπες.

Ἡ μακρινὴ Ἀθῆνα φαίνεται νὰ προσέχει περισσότερο, τώρα τελευταία, τὸν Εὐάγγελο καὶ τοὺς συγχωριανούς του. Στὰ 1950, τὸ κράτος τοὺς ἐδοῆθησε νὰ ξαναφεοδια-

ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝΑΣ ΜΟΝΙΜΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΝΕΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΣ ΤΩΝ Τ.Ε.Α

...κί' ἀγρυπνοῦν γιὰ τὴν ἐλευθερία

τ' ὅπλο του κάθε βράδυ γιὰ νὰ τὴ φρουρήσει. Μὴ φαντασθῆτε ὅμως, ἐπειδὴ ὁ Εὐάγγελος βασταεῖ ὅπλο, πὼς εἶναι φιλοπόλεμος! Εἶναι ζήτημα ἀν' ὑπάρχη πιδ φιλελληνικὸς ἄνθρωπος ἀπ' αὐτόν. Ἐνα πράγμα ὅμως τὸν κάνει ἔξω φρενῶν: Ὅταν ἀκούει τὴν κομμουνιστικὴ προπαγάνδα νὰ λέει πὼς αὐτὸς κ' οἱ συγχωριανοὶ του εἶναι Σλαβομακεδόνες, μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ συμβαίνει νὰ μιλοῦν μιὰ σλαβικὴ διάλεκτο.

Ἄν ὁ Εὐάγγελος ἤξερε ἱστορία, θὰ μπορούσε νὰ ἀποδείξει μὲ στοιχεῖα καὶ ἀριθμοὺς τὴν καθαρά ἑλληνικὴ καταγωγή τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς τῆς Πρέσπας. Τὰ ἔθιμά τους, τὰ φορέματα καὶ τὰ κεντήματα τῶν γυναικῶν τους, ἡ ἑλληνικὴ ἐτυμολογία τῶν ψαράδικων ὀρων πού χρησιμοποιοῦν, τὸ πλῆθος τῶν θυζαντινῶν ἐκκλησιῶν πού θρῖσκονται στὴν περιοχή — ὅλ' αὐτὰ δείχνουν πὼς ὁ τόπος ἦταν πάντα ἑλληνικὸς καὶ πὼς τὸν κατοικοῦσαν Ἕλληνες. Μὰ ὁ Εὐάγγελος δὲν ξέρει ἱστορία. Τὸ μόνο πού μπορεῖ νὰ σὰς πῇ εἶναι ὅτι καὶσθάνεται: Ἕλληνας. Κι αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο πού ἔχει σημασία...

Ὅπως βλέπετε, λοιπόν, ἡ ζωὴ δὲν εἶναι καὶ τόσο ἀσχημὴ στοὺς Ψαράδες. Γι' αὐτὸ κι ὁ Εὐάγγελος δὲ θέλει νὰ τὴν ἀλλάξει, καὶ παίρνει

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΣΕ ΠΛΗΡΗ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ

Ο έκμοντερνισμός της πρωτεύουσας

Μέσα στο γενικό πρόγραμμα έκμοντερνισμού και αναμορφώσεως της ελληνικής πρωτεύουσας, ήρθε και η σειρά της πλατείας Όμοנוίας.

Τα έργα αρχίζουν εντός του Ιουλίου, υπολογίζεται δε ότι θα έχουν τελειώσει μετά εξάμηνο περίπου, όποτε η άμαρτωλη πλατεία, από το ακατάστατο συνονθύλευμα που παρουσιάζει σήμερα, θα πάρη τη μορφή που βλέπετε στο διπλανό σχεδιάγραμμα, έκπονημένο από την Διεύθυνση Πολεοδομικών Μελετών της Υπηρεσίας Οικισμού του υπουργείου Δημοσίων Έργων.

Κύριος σκοπός των νέων έργων, — αυτό δεν χρειάζεται ανάπτυξη — είναι η καλαισθητική εμφάνιση μέσα στο πλαίσιο των απαιτήσεων μιās πολιτισμένης μεγαλόπολεως. Παράλληλα όμως ελήφθησαν όλα τα μέτρα ώστε η αναμόρφωσις της Όμοנוίας να λύση ριζικά και το πρόβλημα της κυκλοφορίας.

Πραγματικά, αν το πρόβλημα της κυκλοφορίας των πεζών εχί γίνει άφορητως δυσεπίλυτο, το άποκορύφωμα της συγχύσεως είναι εκείνο που διαδραματίζεται στην πλατεία Όμοנוίας και τις πολυπληθείς παρόδους της.

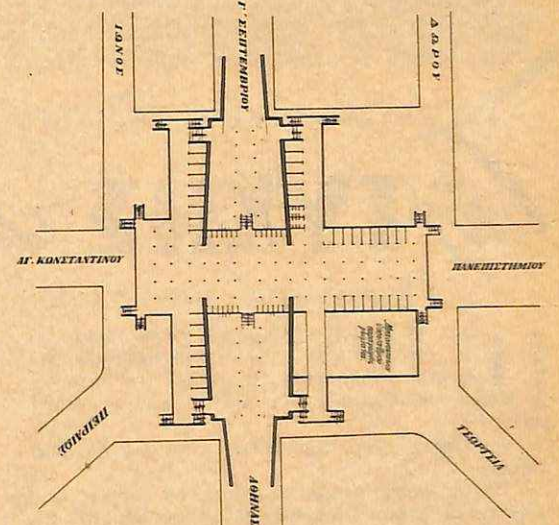
Συνολικά η πλατεία Όμοנוίας οδηγεί προς οκτώ δρόμους. Όσοι λοιπόν διασχίζουν σήμερα το κατὰστρομα της πλατείας, κατευθύνονται προς οκτώ διαφορετικές, αντίθετες και τεμνόμενες κατευθύνσεις, δημιουργώντας έναν τραγέλαφο συγκρουομένων βιαστικών. Προσθέσατε κι αυτούς που θαδίζουν άτακτα ή χαζεύουν άσκοπα και φαντασθήτε τους να ξεχύνονται με τέτιο ρυθμό στις διαβάσεις, όπου πλημμυρίζει ή μυρμηγκιά των τροχοφόρων, για να έχετε πλήρη την εικόνα του άδιεξόδου.

Η κατάσταση αυτή πρόκειται να λείψη. Μετά έξη μήνες κανείς πεζός δεν θα μπορεί πλέον να διασχίση την πλατεία Όμονοίας, ή οποία θα παραμείνη αποκλειστικός ως πλατεία κυκλοφοριακή, με τα όχηματα ελεύθερα να περιελίσσονται γύρω από την νησίδα του κέντρου.

Η νησίδα αυτή θα είναι όμοια με τις ανάλογες που δημιουργήθηκαν στο Πάρκο και στο τέμας Άμπελοκήπων, θα έχη διάμετρο 63 μέτρων και θα είναι σπαρμένη με χλόη. Φυσικά, ή καλλιτεχνική της εμφάνιση μπορεί να τονωθεί ακόμη περισσότερο. Άλλ' αυτό δεν είναι κάτι που προβλέπεται συντόμως. Γίνεται σκέψις για ένα συντριβάνι, ή για την τοποθέτηση γλυπτικών συνθέσεων που θα έπιλεγούν κατόπιν προκηρυχθέντος διαγωνισμού. Αλλά όμως άργότερα, και όταν υπάρξουν τα οικονομικά μέσα, Άλλωστε, ή χρονική διάρκεια για την όριστική ολοκλήρωση του έργου προβλέπεται δεκαετής.

Γύρω από την κυκλοτερή νησίδα θα ύπάρχη κατὰστρομα 15 μέτρων.

Κ' έπειδή ό χώρος που περισσεύει είναι επαρκέστατος, θα προστεθή εις όφελος των περίεξ πεζοδρομίων. Με τη διαφορά ότι τα περίεξ πεζοδρόμια της πλατείας Όμονοίας δεν θα είναι πλέον τα γνωστά ίσομήκη, αλλά πεπλατυσμένα σε διάφορα σημεία, όπως βλέπετε στο σχεδιάγραμμα. Στη μεγαλύτερη έσοχή τους τό μήκος φθάνει τα 17 μέτρα.

ΚΑΤΟΨΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΓΕΙΟΥ αίθουσας μετά των τεσσάρων εισόδων, που θα οδηγούν εις αυτήν.

Φυσικά, θα λείψουν πλέον και οι διάφορες άφετηρίες αυτοκινήτων, ώστε ή κίνηση των τροχοφόρων να είναι συνεχής. Όσο για τις άφετηρίες, θα μετατοπισθούν στις εισόδους των συμβαλλουσών οδών.

Άν τό κοινό έπιθυμή να κάνη τόν κύκλο της Όμόνοιας από τα πεζοδρόμια, θα είναι ελεύθερο. Άλλά ή νέα διαμόρφωση προβλέπει άκριβώς καίριες λύσεις για την ταχύτερη έξυπνέτησή του. Δηλαδή, για τό κοινό, θα δημιουργηθούν υπόγειες διαβάσεις, τόσο από την κατεύθυνση του Πανεπιστημίου προς την όδον Άγίου Κωνσταντίνου, όσο και κατὰ τόν άξονα Γ' Σεπτεμβρίου - Άθηνας.

Η πρώτη διάβασις θα γίνη κατ' επέκτασιν του έπίπεδου των έκδοτηρίων, ώστε να δημιουργηθή μία υπόστυλος μεγάλη υπόγειαι αίθουσα (30X30). Η αίθουσα αυτή θα συνδέεται με τις δύο εισόδους (Πανεπιστημίου και Άγίου Κωνσταντίνου) διά διαδρόμων πλάτους 18 μέτρων. Στις δύο πλευρές του διαδρόμου αυτού θα κατασκευασθούν 44 έν συνόλω κατὰστήματα (διαστάσεων 4+6 μ.), από τα έξοδα των οποίων ύπολογίζεται ότι θα γίνη σε μία δεκαετία και ή απόσβεσις της δαπάνης του όλου έργου.

Η δεύτερα υπόγειας διαβάσεις (Γ' Σεπτεμβρίου - Άθηνας) θα γίνη διά δύο κλάδων, πλάτους 6 μέτρων, και τούτο γιατί ύπομετρικώς είναι αδύνατη ή διάβασις καθέτας προς τις σιδηροδρομικές γραμμές.

Έτσι, με τις δύο αυτές διασταυρούμενες διαβάσεις και ή είσοδος και ή έξοδος προς τόν σιδηροδρομικό σταθμό θα γίνεται από τέσσερα σημεία. Τό τραίνο θα είναι πλέον προσπελάσιμο από οποιοδήποτε σημείο της πλατείας, χωρίς να χρειάζεται, όπως σήμερα, να κάνη κανείς τόν κύκλο της.

Και επί τη εόκαιρία: πολύ συντόμως οι υπόγειες διαβάσεις θα επεκταθούν εις όρισμένα σημεία και των δύο πλέον πολυσυχνάστων δρόμων μας, Σταδίου και Πειραιώς.

Η άποσυμφόρησις του τραγέλαφου της κυκλοφορίας των πεζών αντιμετωπίζεται πιά με άποφασιστικές λύσεις.

Σχεδιάγραμμα
Δ. ΜΑΡΓΕΤΙΔΗ

ΕΥΤΥΧΗΣ ΤΗ ΓΡΑΜΜΕΝΑ

Διήγημα της ΚΩΝΣΤΑΝΣ ΚΛΑΡΚ ΓΚΡΗΝ

Η σινιόρα Σκόρπιο, «ή μεγαλύτερη χειρομάντις του κόσμου», που ήξερε τα περασμένα και προμάντευε τα μελλοντικά, έσπρωξε πάνω στο τραπέζι ένα πιάτο γεμάτο δουτήματα.

—Πάρτε, σάς παρακαλώ, είπε με γεμάτο στόμα.

Ήταν πραγματικό προνόμιο να μπορεί κανείς να τη βλέπει έτσι ιδιαιτέρως σ' ένα απ' τα πολυτελή δωμάτια που βρίσκονταν πίσω από τη σάλλα όπου δεχόταν τους πελάτες της. Δεν ήταν η πρώτη φορά που έπινα τσάι μαζί της, και που απολάμβανα τη συντροφιά της. Ή κουβέντα της ήταν εξ ίσου ενδιαφέρουσα όσο και οι προφητείες της, που τις έκανε αφού εξέταζε προσεκτικά τις παλάμες του χεριού. Τώρα είχε δγάλει το τουρμπάνι της και την υπόλοιπη εξωτική μεταμφίεσή της, κ' ήταν εύχρηστημένη που είχε γίνει πάλι η κυρία Έντιθ Ρίγκς και μπορούσε να φερθή φυσικά κι αυθόρμητα.

—Κάνει ζέστη, είπε ανάθοντας ένα τσιγάρο, κ' η σημερινή ημέρα ήταν πολύ κουραστική. Ύποσχεθήκα σε αναριθμητές γυναίκες πενήντα χρόνια ευτυχίας και παιδιά γεμάτα υγεία. Αυτό τους κάνει καλό, ξέρετε, και νομίζω πως μερικές βοηθούνται έτσι στο να υπερνικούν τις δυσκολίες της ζωής. Στους άντρες όμως χρειάζεται περισσότερη προσοχή...

—Γιατί;

—Δεν πρέπει να κάνουν κανείς ποτέ σφάλματα όταν προλέγουν το μέλλον ενός άνδρος... Έκανα μια φορά ένα τέτοιο σφάλμα, και το πλήρωσα σ' όλη μου τη ζωή!

Ακριβώς εκείνη τη στιγμή χτύπησε το κουδούνι και την είδα να σηκώνεται.

—Μια στιγμή κ' έρχομαι! είπε. Τελειώστε στο μεταξύ το τσάι σας... Έγώ πάω να ιδώ τι λέει το μέλλον σ' αυτή την περίπτωση, και θα γυρίσω αμέσως!

Ερρίξε ένα βλέμμα στον καθρέφτη, στερώντας το τουρμπάνι της, που ήταν γεμάτο χρυσά αστράκια κ' έδωσε στο εύχαριστο, αλλά κάπως παχύ πρόσωπό της την έκφραση ενός απόκοσμου μυστηρίου.

Σε λίγο άκουσα απ' τη σάλλα τον ήχο μερικών νομισμάτων, έπειτα την υπόκοψη φωνή της σινιόρα Σκόρπιο, που ψιθύριζε για κάποιο γράμμα που βρισκόταν στο δρόμο, για ένα θαλασσιο ταξίδι και πολλά ευτυχισμένα χρόνια σε μια καινούργια χώρα, και τέλος μια άλλη φωνή, που μιλούσε δειλά, με τον ευτυχισμένο τόνο του ανθρώπου που πιστεύει ότι κάθε λέξη που του λένε είναι αληθινή. Αμέσως έπειτα, η χειρομάντις γύρισε κοντά μου.

—Τέλειωσα γρήγορα με δαύτην, είπε. Άλλα σάς έλεγα για κάποιο λάθος, νομίζω, που έκανα για κάποιο άντρα, εδώ και είκοσι χρόνια... Ήταν ακριβώς η εποχή που ανέκαλυψα το παράξενο χάρισμα που είχα. Όταν κατάλαβα πως κάθε μου λέξη γινόταν δεκτή απ' τους άλλους σαν Ευαγγέλιο, αποφάσισα να το κάνω επάγγελμα. Γρήγορα έγινα διάσημη, κι ο κόσμος έρχόταν από πολύ μακριά για να με συμβουλευτή...

Λεγόμουν τότε σινιόρινα Σκόρπιο. Πολ-

λοι νέοι άντρες έρχόντουσαν να μ' επισκεφθούν, και με κοίταζαν επίμονα στα μάτια καθώς με ρωτούσαν αν είχαν καμιά ελπίδα να πραγματοποιήσουν τους πόθους της καρδιάς τους. Θα μπορούσα εύκολα να διαλέξω ανάμεσά τους ένα πρώτης γραμμής σύζυγο, αν δεν έκανα την κουταμάρα που θα σάς διηγηθώ τώρα.

Μια μέρα εμφανίστηκε ένας νέος με πολλή ώραία εξωτερική εμφάνιση, με φαρδύους ώμους και πανύψηλο σώμα, που μπροστά του οι άλλοι δεν μπορούσαν ούτε να συγκριθούν. Φαινόταν όμως πάντα κουρασμένος. Φλυαρούσε λίγο μαζί μου, αλλά δεν μου ζήτησε ποτέ να διαβάσω το χέρι του ή να του πω την τύχη του απ' τα χαρτιά. Αφού μιλούσαμε λίγη ώρα, χαμουριόταν βαρυστημένα και μου έλεγε πως ήταν στο δόκι απ' τις πέντε το πρωί κ' αισθανόταν τελείως εξαντλημένος.

Αυτό γινόταν κάθε βράδυ. Φαινόταν να κουράζεται πάρα πολύ. Είχε κάποια εργασία στο λιμάνι, δεν έμαθα ποτέ τι είδους ακριβώς, αλλά θάταν πολύ βαρειά. Τον λυπόμουν που ήταν αναγκασμένος να εργάζεται τόσο σκληρά, ώστε να αισθάνεται την ανάγκη να πέφτει το βράδυ στο κρεβάτι απ' τις νιότης. Καταλάβαινα όμως πως του άρεσα, γιατί μια μέρα μούφερε ένα κουτί με ζαχαρωτά. Τέλος, ένα βράδυ ήρθε τόσο κουρασμένος, ώστε με κόπο κρατιόταν ξυπνός.

Αυτή η δουλειά με σκοτώνει, είπε, κ' η καρδιά μου μάτωσε όταν τον άκουσα να λέει αυτά τα λόγια.

Προσπάθησα να του δώσω λίγο θάρρος, λίγη αίσιοδοξία.

—Γιατί δεν μ' αφήνετε να διαβάσω το χέρι σας; τον ρώτησα. Ίσως το μέλλον να σάς επιφύλασσει καλύτερη ζωή!

Ο νέος κοντοστάθηκε, σά να ήθελε λίγη ώρα για να τ' αποφασίσει, κ' έπειτα άπλωσε την παλάμη του προς το μέρος μου.

Το μέλλον μου δεν μπορεί να είναι χειρότερο απ' το παρόν! είπε μελαγχολικά.

Απεφάσισα λοιπόν να του παραστήσω το μέλλον με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Στη ζωή σας θα συμβή ένα θαυμαστό γεγονός, του είπα, και δεν θα χρειαστή πιά ούτε καν να κουνήσετε το δαχτυλάκι σας για να εργασθήτε!

Θυμάμαι πως σκέφτηκα ότι θάπρεπε να του πω το πρώτο λαχείο ή κάτι τέτοιο για να πραγματοποιηθεί αυτή η προφητεία. Έκείνος δεν είπε λέξη, αλλά αφού έμεινε λίγη ώρα καθισμένος με σχεδόν κλειστά μάτια, μ' εύχαρίστησε κ' έφυγε.

Πέρασαν μιά-δυό βραδιές χωρίς να τον δω καθόλου. Άλλα φαίνεται πως η προφητεία μου του είχε δώσει κάποια καινούργια δύναμη. Άρχισε να περιποιείται τον εαυτό του, να μου φέρει μικρά δώρα, και να μου μιλάει με τον τρόπο ακριβώς που άρρει σε κάθε κοπέλα.

Σιγά-σιγά κατάντησε να μη θέλω να βλέπω κανέναν άλλο νέο, κι όταν έρχόντουσαν να τους διαβάσω το χέρι, τους έλεγα πως δεν θα πετύχαιναν ποτέ αυτό που είχαν στο νου τους, αλλά πως έπρεπε να προτιμήσουν κάποια μελαγχολική

κοπέλα που έμενε στην Άμερική, και που είχε μεγάλη περιουσία. Ήμουν τότε ακόμα ξανθή, βλέπετε, τα μαλλιά μου τάνκανα καστανά πολύ αργότερα...

Έτσι πέρασε το καλοκαίρι, κ' ήμουν πολύ ευτυχισμένη, γιατί οι δουλειές μου πήγαιναν καλά κι ο νεαρός μου φίλος δεν ήταν πιά κουρασμένος, αλλά με γέμιζε περιποιήσεις. Το φθινόπωρο παντρευτήκαμε, κ' η κυρία Τζεμίνι πήρε τη θέση μου για δεκαπέντε μέρες, ενώ κάναμε το ταξίδι του γάμου μας. Το ταξίδι αυτό ήταν πραγματικά θαυμάσιο, αλλά εγώ δεν ήθελα ν' αφήσω πλέον καιρό τη δουλειά μου στην κ. Τζεμίνι, δηλαδή στην Έμμα Μαίρσον, γιατί, αν και δεν ήταν πολύ ικανή, είχε μια τάση να βλέπει τα πράγματα άσχημα. Έπρεπε επίσης να σκεφτώ την εργασία του άντρός μου. Έτσι, κατάρθωσα ν' αποφύγω τον πειρασμό μίας τρίτης εβδομάδος έρώτων, και γυρίσαμε πίσω στο λιμάνι, όπου εγώ εγκαταστάθηκα αμέσως στη σάλλα μου.

Αλλά φαντάζεσθε την έκπληξή μου, όταν ο Τζιμ εμφανίστηκε τη Δευτέρα το πρωί στη σάλλα, χαμογελαστός κι άργοκίνητος, όπως τα βράδια εκείνα στην αρχή της γνωριμίας μας. Στην αρχή δεν είπα τίποτα, μα όταν πέρασε έτσι μισή ώρα, τον ρώτησα πως κατάρθωσε ν' αφήσει τη θέση του για να ρθί να με δρῇ.

—Τη θέση μου; ρώτησε, κοιτάζοντάς με σά να μην είχε καταλάβει καλά.

—Βέβαια του είπα. Τη θέση σου στο λιμάνι! Δεν φαντάζομαι να σε πληρώνουν για να τους το σκάς...

—Δεν με πληρώνουν πιά καθόλου! απάντησε αμέσως.

Στην αρχή δεν κατάλαβα.

—Θέλεις να πής πως σ' έδιωξαν;

—Όχι! Έγώ τους τα πέταξα κι έφυγα!

Μά... μήπως διάστηκες λιγάκι; τον ρώτησα, προσπαθώντας να συγκρατήσω την ανησυχία μου. Σήμερα δεν είναι εύκολο να βρῇ κανείς δουλειά, όσο επίμονα κι αν ψάξῃ!

Μά δεν πρόκειται να ψάξω, είπε. Δεν χρειάζομαι δουλειά!

Τι θέλεις να πής; ρώτησα, πραγματικά ξαφνιασμένη τούτη τη φορά.

Ακριβώς αυτό που λέω! Ξέχασες εκείνο που μου προφήτεψε; Πώς θα μού συνέβαινε ένα θαυμαστό γεγονός και δεν θα χρειάζοταν πιά να κουνήσω ούτε το δαχτυλάκι μου για να δουλέψω; Έ, λοιπόν, το θαυμαστό αυτό γεγονός συνέβη, θησαυρέ μου: Σε παντρεύτηκα!

Έμεινα άμιλητη λίγη ώρα, κ' έπειτα του είπα πως ασφαλώς θ' άστειευόταν, αν και, ακόμα κι ως άστειο, αυτό που είχε πῇ ήταν μάλλον κακού γούστου.

Μά όχι, μά όχι! επέμεινε εκείνος. Ή σινιόρινα Σκόρπιο δεν κάνει ποτέ λάθος. Θα φροντίσω άλλωστε κ' εγώ ώστε αυτή τουλάχιστον τη φορά να γῇ η προφητεία της σωστή...

Άρχισε να γελάει, κ' εκείνη τη στιγμή το γέλιο του δεν μού φάνηκε καθόλου συμπαθητικό. Έπειτα, πριν μωρέσω να πῷ λέξη, γῇκε απ' τη σάλλα, κι όταν πήγα στο σπίτι τον βρήκα σε μια πολυθρόνα να διαβάζει την εφημερίδα του.

Η σινιόρα Σκόρπιο σταμάτησε και κοίταξε το πιάτο της, σά να ήταν κανένα κρύσταλλο που δεν της έδειχνε το μέλλον, αλλά το παρελθόν.

Και από τότε δεν εργάστηκε ποτέ; ρώτησα.

Σηκώθηκε, και το στρογγυλό της πρόσωπο έγινε σκυθρωπό.

—Έλατέ μαζί μου, είπε.

Την ακολούθησα σ' ένα άλλο δωμάτιο. Εκεί, ξαπλωμένος μακάρια σ' ένα κρεβάτι, ένας άντρας της ηλικίας της κοιμόταν βαθειά. Ένα ελαφρό ευτυχισμένο ροχαλητό έδινε απ' το στόμα του.

—Ξύπνα, Ρίγκς! του είπε. Το τσάι σου είναι έτοιμο!

Ο άντρας ξύπνησε και χαμογέλασε φιλικά στην σινιόρα Σκόρπιο.

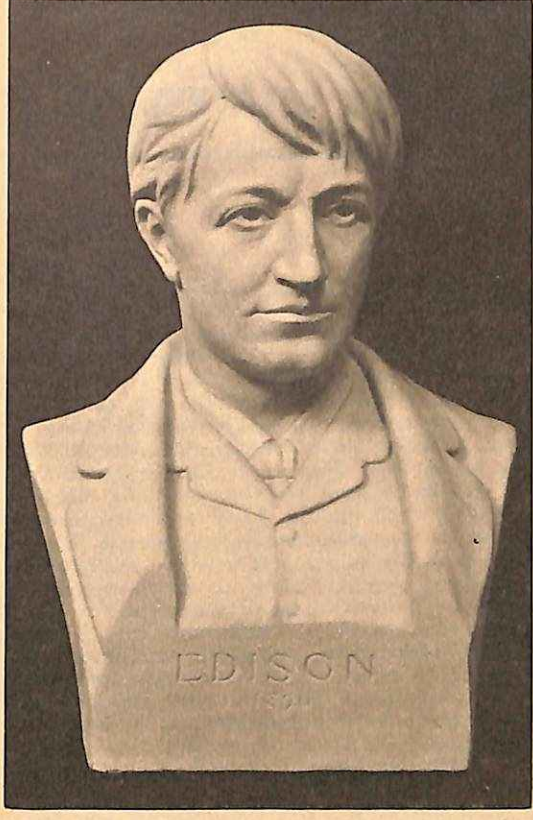
—Εύχαριστώ, θησαυρέ μου! Πώς πήγε η σημερινή ημέρα; Πόσοι άνθρωποι ήρθαν να μάθουν το μέλλον τους;

—Πάνω από είκοσι, είπε η σινιόρα.

—Ελπίζω να τους είπες την αλήθεια και μόνη την αλήθεια, θησαυρέ μου!

Γύρισε πρὸς το μέρος μου με μισοκοιμισμένα μάτια:

—Σας είπα κ' εσάς την τύχη σας, κυρία μου; Όχι; Κρίμα! Η γυναίκα μου έχει ένα θαυμαστό προσόν: Δεν κάνει ποτέ λάθος! Μπορώ να σας έγγυηθώ γι' αυτό...

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΑΛΛΑΞΑΝ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ (2)

ΕΝΤΙΣΟΝ

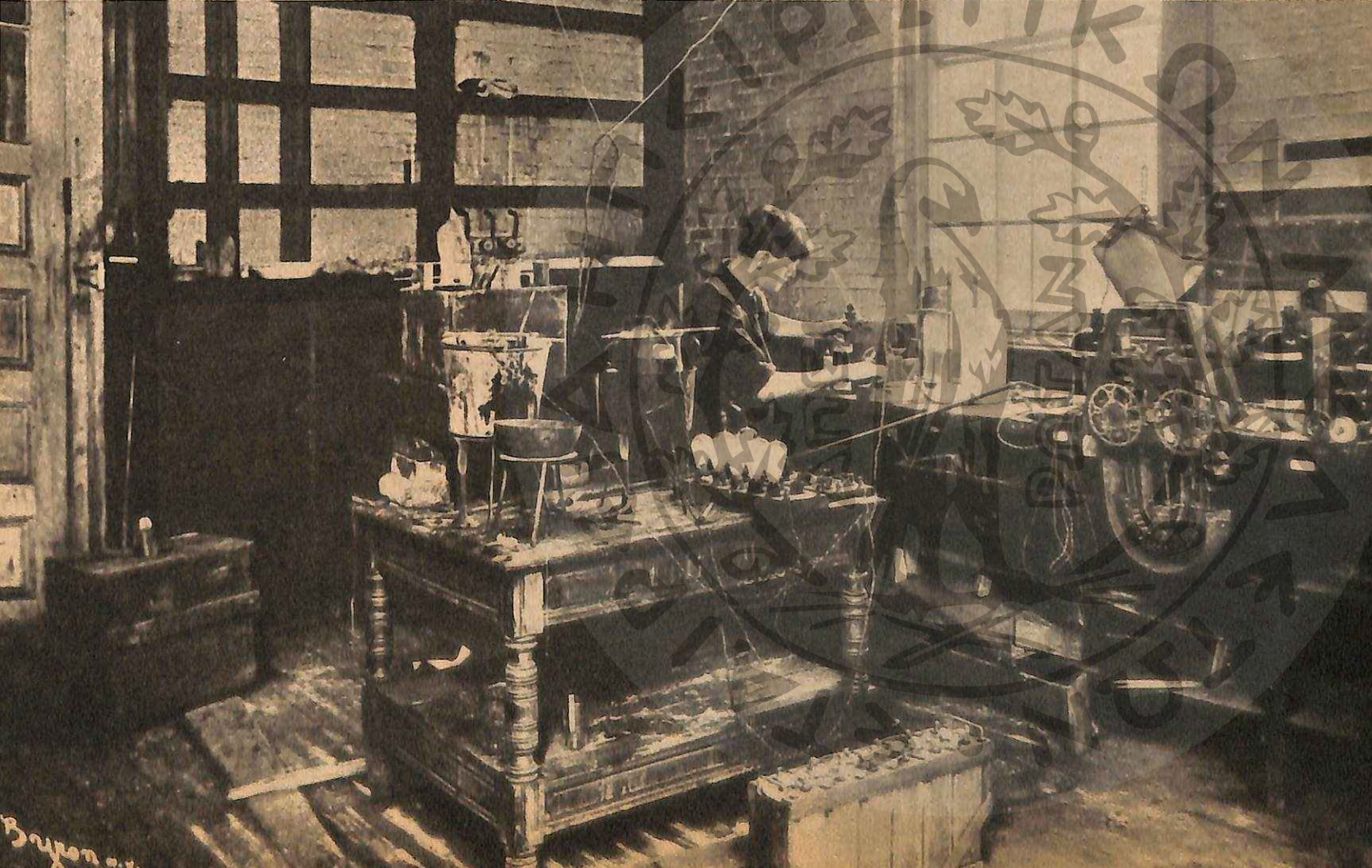
Ένας αυτοδίδακτος φωτίζει τὸν κόσμο

Τὸ ἐκπληκτικὸ φαινόμενο τοῦ πληθωρικοῦ ἐφευρέτου

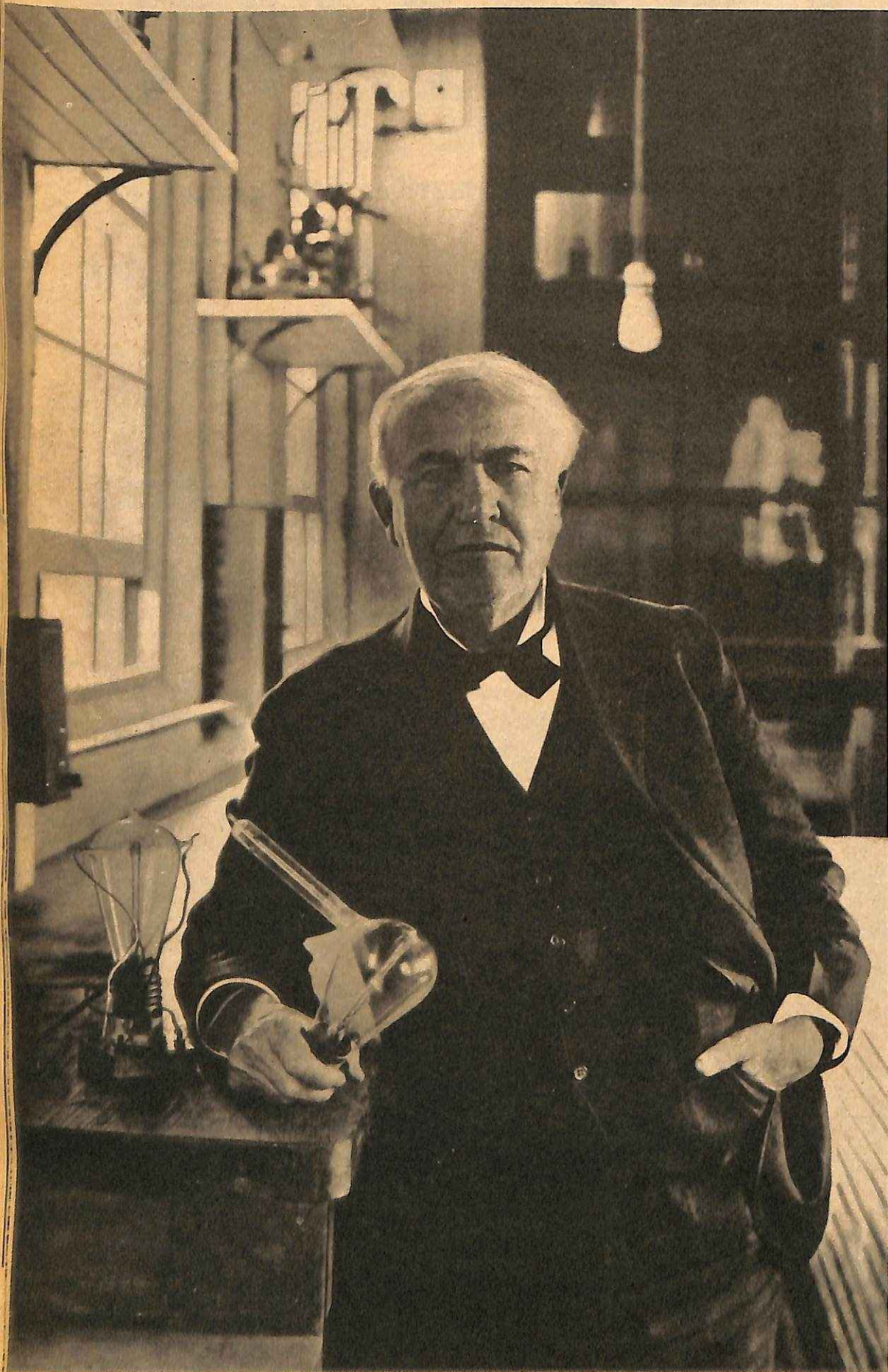
Η μεγαλοφυΐα —έλεγε ὁ Έντισον— εἶναι 1 στα 100 ἔμπνευση καὶ 99 στα 100 ἰδρώτας. Κανένας ἄλλος ἴσως στὸν κόσμο δὲν στάθηκε τόσο εὐλαστικὰ πιστὸς στὸ ἀξίωμα αὐτό, ὅσο ὁ ἴδιος. Καμμιὰ στιγμή δὲν ἔπαυσε νὰ σκέπτεται, νὰ ἐργάζεται, νὰ ἀγωνιᾷ. Γι' αὐτὸ ὁ αὐτοδίδακτος μάγος, πὺ δὲν ἦταν σοφώτερος ἀπὸ χιλιάδες σοφοὺς τῆς ἐποχῆς του, προσέφερε στὴν ἀνθρωπότητα πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅ,τι μπορούσε κανεὶς νὰ περιμένῃ ἀπὸ μιά μεγαλοφυΐα. 2500 διπλώματα εὐρεσιτεχνίας ἐπισφράγισαν ἰσάριθμες ἐφευρέσεις του.

Δὲν ἔζησαν ὅλες, οὔτε ὅλες ἔφεραν ἐπανάσταση στὸν τρόπο τῆς ζωῆς μας. Ἀν ὅμως σήμερα ἔχουμε τηλεπικοινωνίες, ἀν ἀνάδουμε μὲ τὸ γύρισμα ἐνὸς κουμπιὸ τοῦ φῶς, ἀν ἡ φωνή μας μπορῇ ν' ἀποτυπώνεται καὶ ν' ἀκούγεται ἀπὸ ἑκατομμύρια ἀνθρώπους ὅποιαν ὥρα θελήσουμε, ὅλ' αὐτὰ τὰ ὀφείλουμε κυρίως στὸν ἀκαταπόνητο ἐργάτη καὶ ἐκτελεστὴ τῶν ἰδεῶν πὺ οἱ σύγχρονοὶ του κοροῖδευαν γι' αὐτὴν τὴν ἐργατικότητά του. Σ' αὐτὸν πὺ τοὺς ἀπαντοῦσε: —Έχω τόσα πολλὰ νὰ κάμω, καὶ εἶναι τόσο σύντομη ἡ ζωή! Ἀφήστε με.

ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΟΥΕΣΤ, ΣΤΗ Ν. ΥΕΡΣΗ, ΟΠΟΥ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΠΕΡΑΣΕ ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ

«Κάποια μέρα ὅλος ὁ κόσμος θὰ μιλάη γιὰ τὸ παιδί μου»

Ο ΤΟΜΑΣ ΕΝΤΙΣΟΝ ΔΟΚΙΜΑΖΕΙ ΛΑΜΠΤΗΡΕΣ, ΣΕ ΞΗΡΑ ΜΠΑΤΑΡΙΑ, ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΓΑΛΒΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΕΡΣΕΗΣ. Η ΑΡΧΗ ΜΙΑΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ενα ὥραϊο πρωῒνὸ τοῦ 1862 οἱ γεωργοί, ποὺ δούλευαν κοντὰ στὴ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Νητηρόϊτ - Πόρτ Χιούρον, ἀντίκρυσαν μιὰ παράξενη σκηνή. Τὸ τραῖνο, προσπαθώντας ἴσως νὰ καλύψῃ μιὰ καθυστέρηση, ἔτρεχε μανιασμένα, ὅταν κάποια στιγμή μαῦρος καπνὸς καὶ φλόγες πετάχτηκαν ἔξω ἀπ' τὴν σκευοφόρο. Ἀκούστηκαν διαπεραστικὰ σφυρίγματα καὶ μὲ πολὺ κόπο ἡ ἀτμομηχανὴ σταμάτησε. Ὁ ὁδηγὸς ἔσπευσε μ' ἕνα κουβὰ νερό. Τὸν ἀκολούθησαν κι ἄλλοι ὑπάλληλοι τοῦ τραίνου. Σὲ λίγο ἡ σκευοφόρος ἔπαψε νὰ κάνῃ ἀθέμιτο ἀνταγωνισμὸ στὴ μηχανή: ἡ φωτιά εἶχε σβήσει. Μὲ μεγάλη τους ὄψιν ἐκπληξή οἱ χωριάτες εἶδαν νὰ πετιοῦνται ἀπὸ τὸ βαγόνι τῶν ἀποσκευῶν τὰ πιὸ ἐτερόκλητα εἶδη: κοφίνια μὲ λαχανικά, διθλία, πακέττα μὲ ἐφημερίδες, μπατταρίες, μπουκάλια καὶ σωλῆνες σὲ παράξενα σχήματα, μιὰ τυπογραφικὴ κάρσα κ' ἕνα... πιεστήριο. Πάνω στὸ σωρὸ τῶν ἀντικειμένων αὐτῶν βγήκε καὶ κάθησε ἕνα ἀναστατωμένο ἀγόρι, καμμιά δεκαπενταριά ἐτῶν.

Καταϊδρωμένος καὶ κατακόκκινος ὁ μηχανοδηγὸς τὸ πλησίασε:

—Νά, λοιπόν, γιὰ νὰ μάθης νὰ μοῦ δάξης φωτιά στὸ τραῖνο...

Κι ἄστραψε ἕνα μεγαλοπρεπέστατο χαστούκι στὸν πιτσιρίκο.

Ο ΜΑΘΗΤΗΣ ΕΚΤΡΟΧΙΑΖΕΤΑΙ...

Ἡ ἱστορία τοῦ Θωμά Ἀλβὰ Ἐντισον θὰ μπορούσε νὰ εἶχε τελειώσει σ' αὐτὸ τὸ σημείο. Ἄλλοι στὴ θέση του καὶ στὴν ἡλικία του θὰ παραιτοῦσαν τὴ μάχη, θὰ ξαναγυρίζαν στὸ σπιτί τους γιὰ νὰ μάθουν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μπακάλη ἢ τοῦ πλασιέ, ἀντὶ νὰ κυνηγοῦν μεγάλες ἰδέες. Ὁ μικρὸς ὅμως Ἐντισον, ὁ Ἀλ, ὅπως τὸν φώναζαν χαϊδευτικά οἱ φίλοι του, δὲν παραιτήθηκε ἀπ' τὰ σχέδιά του. Δὲν θὰ τὰ παρατοῦσε ἀκόμη κι ἂν ἔφερε διὰ ἀπὸ τὸ σκαμπίλι αὐτὸ —τὸ πιὸ ὀδυνηρὸ γεγονὸς τῆς ζωῆς του— θὰ ἔμενε σ' ὅλη τὴν ζωὴ μισόκοφος.

Ἐδῶ καὶ δυὸ γενιές οἱ Ἐντισον ἦσαν ἐπαναστάτες, πεισματάρηδες, τυπικοὶ «αὐτοδημιουργοί» ἄνθρωποι. Εἶχαν ἔρθει ἀπὸ τὴν Ὀλλανδία, φαρὰδες καὶ ναυτικοὶ σκληροτράχηλοι, ποὺ ἔδρισκαν πολὺ στενὴ τὴν πατρίδα τους γιὰ νὰ τοὺς χωρέσῃ. Στὴν ἀρχὴ ἐγκαταστάθηκαν στὸν Καναδά, ἀλλὰ σύντομα κατέβηκαν παρακάτω, στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ὁ Σάμουελ Ἐντισον ἐρωτεύθηκε μιὰ δασκάλα, τὴν πῆρε γυναῖκα του κι ἀνοῖξε μιὰ ταβέρνα. Τὸ 1847 γεννήθηκε ὁ Ἀλ. Ἡ δασκάλα μητέρα του ἀνέλαβε νὰ τοῦ διδάξῃ τὰ πρώτα γράμματα. Ἐπιπλέον τὸν ἔστειλε στὸ κοινοτικὸ σχολεῖο. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ Ἀλ δὲν ἦταν ἕνας κοινὸς μαθητὴς. Γιὰ τὸ κάθε τι εἶχε καὶ μιὰν ἀπορία, γιὰ τὰ πάντα ἔμενε ἀνικανοποίητος. Ὅσπου, μιὰ μέρα, ὁ δασκαλὸς του τὸν ἐχαράκτησε «ἀνώμαλο παιδί» καὶ «ἐκτροχιασμένον». Ἡ μητέρα του ἔξω φρενῶν πῆγε καὶ δρῆκε τὸν σχολαστικὸ αὐτὸν ἐκπαιδευτικὸ καὶ τὸν ἔδρισε: —Κάποια μέρα ὅλος ὁ κόσμος θὰ μιλάη γιὰ τὸ παιδί μου. Γιὰ σένα, παλιοδασκαλε, ποτέ!... Κράτησε, λοιπόν, τὸν Ἀλ στὸ σπιτί καὶ τοῦ ὑποσχέθηκε πὺς αὐτὴ θὰ τὸν δίδασκε καλύτερα ἀπὸ ὁποιοδήποτε σχολεῖο καὶ τήρησε λαμπρὰ τὴν ὑπόσχεσή της.

ΕΝ ΑΡΧΗ ΗΝ Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

«Στὴν μητέρα μου ὀφείλω, ὅτι εἶμαι», ἔγραφε πολλὰ χρόνια ἀργότερα ὁ μεγάλος πιά Ἀλ. «Ἦταν τόσο εὐλικρινής, τόσο βέβαιη γιὰ μένα. Ἦταν ἡ λογικὴ, ἡ ζωὴ ἡ ἴδια. Σ' ὅλα τὰ χρόνια ποὺ πέρασα ἡ θύμησή της μὲ συνόδευε πάντα σὰν εὐλογία».

Μὲ μιὰ τέτταρη μητέρα ὁ Ἀλ ἔγινε πρόωρα φιλόδοξος καὶ ἀμέσως σίγουρος γιὰ τὸν ἑαυτὸ του. Ἡ πρώτη ἐμπορικὴ του ἐπιχείρηση ἦταν ὁ λαχανόκηπος τοῦ σπιτιοῦ τους. Ὁ Ἀλ καλλιεργούσε ἐκεῖ ὅ,τι ἤθελε καὶ τὰ μεταπολούσε στοὺς γείτονες. Οἱ δουλειές πῆγαν πολὺ καλὰ κι ὁ μικρὸς κηπουρὸς εἶχε ἀρκετὰ κέρδη γιὰ ν' ἀγοράζῃ συσκευές καὶ χημικὰ ὕλη γιὰ τὰ πειρά-

μάτα του ποὺ τόσο τὸν μαγνήτιζαν. Δώδεκα ἐτῶν σκέφθηκε διὰ ἀπὸ καλλιέργειάς ἦταν καλύτερο νὰ γίνῃ ἐμπορὸς λαχανικῶν. Ἐφθασε, λοιπόν, στὸ Νητηρόϊτ γιὰ τὶς παραγγελίες του. Ἐκεῖ ὅμως εἶχε μιὰ λαμπρὴ ἰδέα. Νὰ γίνῃ ἐφημεριδοπώλης τοῦ τραίνου. Ἐτσι καὶ θὰ ταξίδευε δωρεάν καὶ θὰ ἐβγαζε χρήματα στὸ ταξίδι του ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες. Ἐγκατέστησε, λοιπόν, τὸ στρατηγέιο του μέσα στὴ σκευοφόρο, ὅπου τοποθέτησε τὰ λαχανικά του, τὰ χημικά του σκεῦη καὶ τὶς ἐφημερίδες του.

Μιὰ μέρα μπήκε σ' ἕνα κατάστημα τοῦ Νητηρόϊτ. Ἐνα πιεστήριο εἶχε τραβήξῃ τὴν προσοχή του. Τοῦ ζήτησαν ἑκατὸ δολλάρια, κατάφερε ὅμως νὰ τὸ ἀγοράσῃ πενήντα. Τὸ ἔχωσε κι αὐτὸ στὸ τραῖνο καὶ σὲ ἡλικία 15 ἐτῶν ἐβγαλε τὴν δικιά του ἐφημερίδα, τὸ «Ἑβδομαδιαῖο Βῆμα». Ἦταν ὁ ἐκδότης, τυπογράφος, ἐμπορικὸς διευθυντής, ρεπόρτερ, πωλητὴς καὶ ἀποθηκάρχος τοῦ φύλλου αὐτοῦ, ποὺ ἐβγαίνει σὲ 400 ἀντίτυπα. Ἦσως νὰ μὴν ὑπῆρξε αὐτὸς ὁ νεώτερος διευθυντὴς ἐφημερίδος τοῦ κόσμου. Πάντως, τὸ «Ἑβδομαδιαῖο Βῆμα» ἦταν ἡ πρώτη ἐφημερίδα τοῦ κόσμου ποὺ βγήκε πάνω σὲ ρόδες ἐνὸς τραίνου. Ἀκόμη κ' οἱ σοβαροὶ «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου σημείωσαν τὸ γεγονός, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ μικροῦ Ἐντισον φιγουράρησε γιὰ πρώτη φορὰ σὲ μιὰν ἐφημερίδα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν δική του. Ἐπέπρωτο νὰ φιγουράρῃ ἀναρίθμητες φορὲς κατόπιν σ' ὅλα τὰ ἐντυπα τοῦ κόσμου.

ΕΝΑΣ ΑΠΛΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΤΗΣ

Μετά τὸ θεαματικὸ ἐπιπέδιο ποὺ ἀναφέρθηκε στὴν ἀρχή, ὁ Ἀλ συνέχισε τὴν δημοσιογραφία ἀπὸ τὸ σπιτί του, δαγάζοντας ἕνα φύλλο ποὺ κορόιδευε τὰ ἀξιοκατάκριτα πρόσωπα τῆς Πολιτείας του. Ἐνας βιομήχανος ποὺ εἶδε τὸ πορτραῖτο του θύμωσε τόσο πολὺ, ποὺ ἄρπαξε ἀπὸ τὸν γισκὰ τὸν ὀρμητικὸ δημοσιογράφο, τὸν ἔσυρε στὴν ἐξοχή καὶ τὸν... πέταξε στὴ λίμνη. Ἐκεῖ τελείωσε ἡ δημοσιογραφικὴ καριέρα τοῦ Ἐντισον. Ὅχι γιὰτὶ φοβήθηκε, ἀλλὰ γιὰτὶ συνέπεσε νὰ σκεφθῇ κάτι ἄλλο περισσότερο προσοδοφόρο καὶ πιὸ ἐλκυστικὸ: Τὴν τηλεγραφία.

Ἡ τηλεγραφία ἀρχίζει στὴ ζωὴ τοῦ Ἀλ μ' ἕνα συγκινητικὸ ἐπιπέδιο. Βρισκόταν στὸ σταθμό. Ἐνα φορτηγὸ βαγόνι εἶχε ξεκολλήσει ἀπὸ τὴν μηχανὴ καὶ κυλοῦσε μόνον τοῦ πρὸς τὸ γκαράζ. Ξαφνικὰ ὁ Ἀλ πρόσεξε διὰ ἕνα μικρὸ παιδάκι ἐπαιζὲ ἀμέριμνο στὶς γραμμές τοῦ τραίνου. Τὸ βαγόνι ἐρχόταν καταπάνω του! Ἀψηφώντας τὸν κίνδυνο ὁ Ἀλ ἔτρεξε καὶ τὴν τελευταία στιγμή κατάρθωσε νὰ σώσῃ ἀπὸ βέδαιο διαμελισμὸ τὸ ἀνύποπτο παιδάκι. Πατέρας του ἦταν ὁ σταθμάρχης.

—Τί θέλεις νὰ κάνω γιὰ νὰ σ' εὐχαριστήσω — ρώτησε κατασυγκινημένος ὁ πατέρας τὸν σωτήρα τοῦ παιδιοῦ του.

—Νὰ μοῦ μάθης τηλεγράφο — ἀποκρίθηκε ἀδίστακτα ὁ Ἀλ.

Ὁ τηλεγράφος ἦταν τότε μιὰ πρόσφατη ἀκόμη κατὰκτηση τοῦ πολιτισμοῦ. Χρειάζονταν πολλὰ πράγματα γιὰ νὰ τελειοποιηθῇ. Ὁ Ἀλ ἔπρεπε μὲ τὰ μούτρα στὴν ἐκμάθησή του. Σὲ τέσσερες μῆνες τὸν ἔφερε πιά ἀπ' ἔξω κι ἀνακατωτά. Κι ὁ εὐγνώμων σταθμάρχης τὸν διώριζε ὑπάλληλο τοῦ ὑπεραστικτοῦ δικτύου. Ὁ Ἀλ ἦταν τότε 17 ἐτῶν.

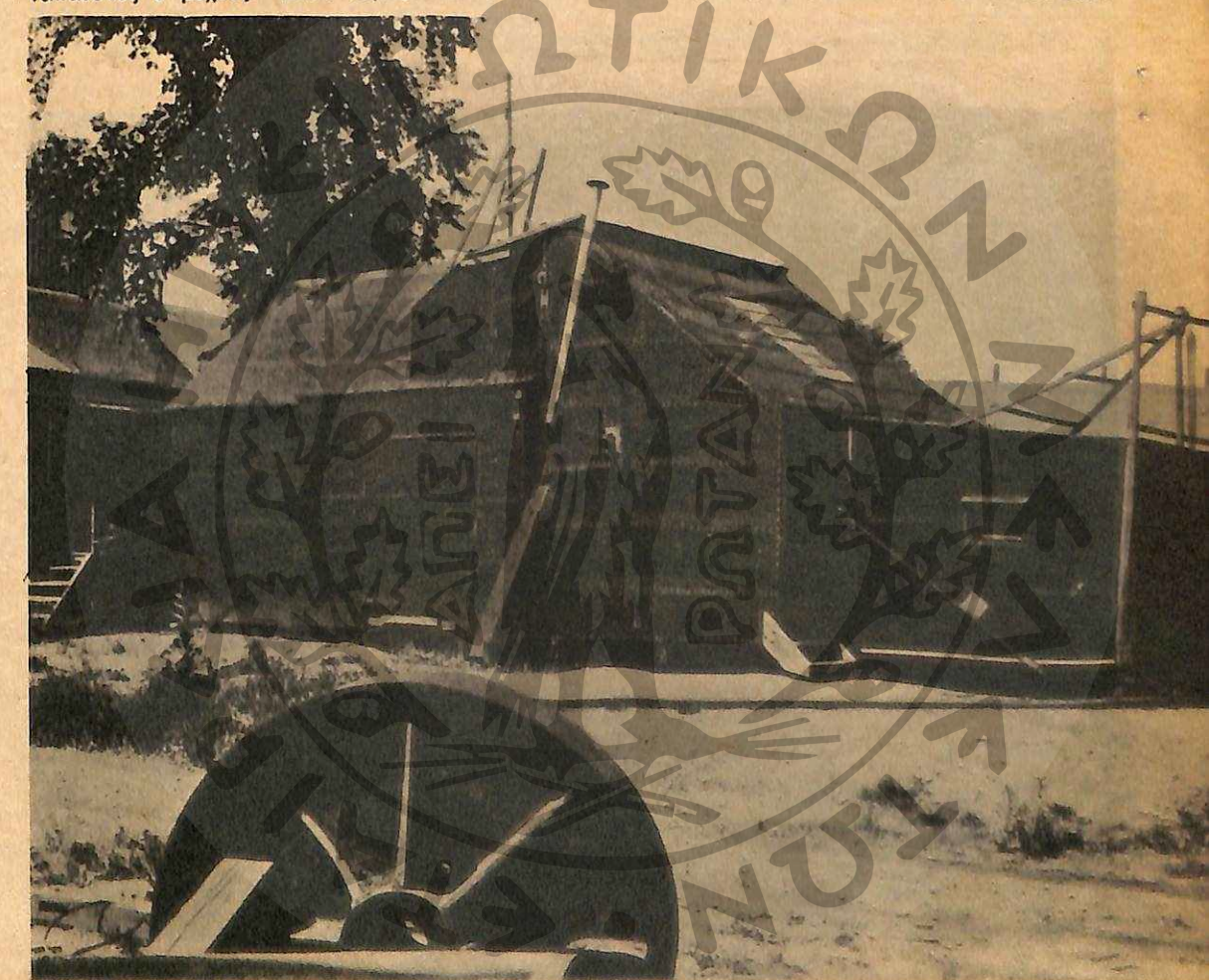
ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΓΙΑ ΝΑ ΚΟΙΜΑΤΑΙ

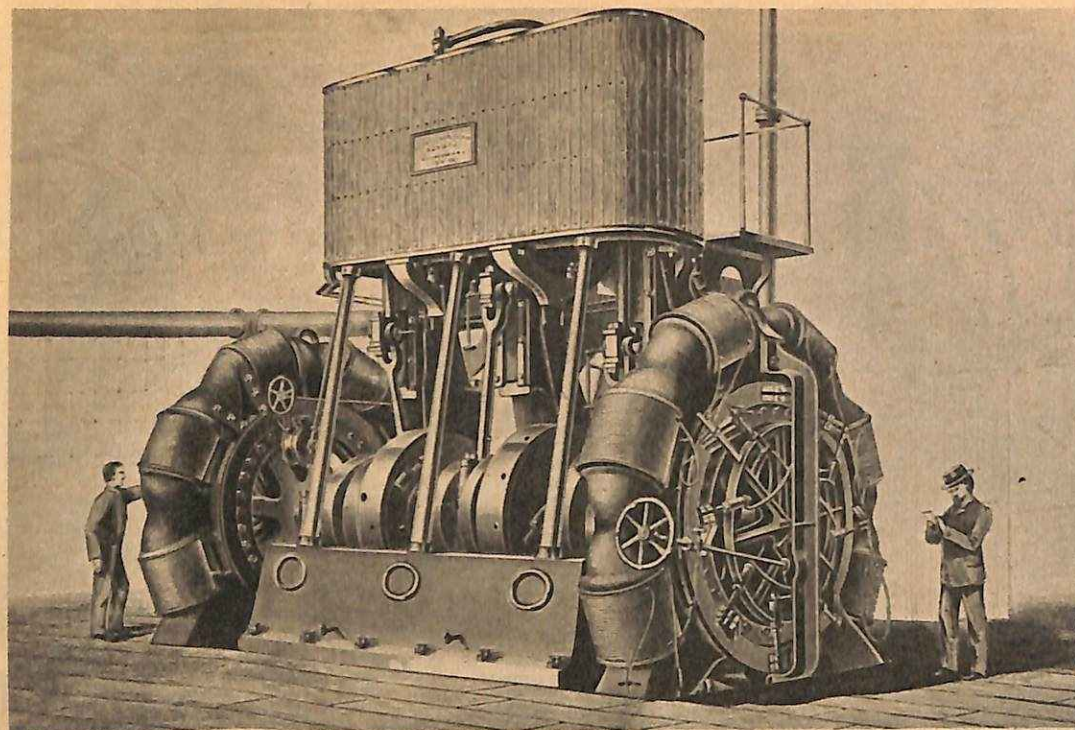
Ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ ἔκαμε τὴν πρώτη του ἐφεύρεση, ἀπὸ πρόθεση ὅχι πολὺ τιμητικὴ. Συνκεκριμένα, ὁ Ἀλ ὑπηρετοῦσε ὡς νυκτερινὸς τηλεγραφετὴς στὸ Στράτφορντ. Ἡ δουλειά του ἦταν νὰ στέλνῃ κάθε φορὰ τὸ σημεῖο «ὲ» στὸ σταθμάρχῃ γιὰ νὰ δείχνῃ ἔτσι διὰ τὸν κοιμάται. Κάθε νύκτα, λοιπόν, τὰ «ἐξῆδρια» ἐρχόντουσαν καλονικώτατα στὸ Στράτφορντ. Μιὰ φορὰ ὅμως ἔσπασε ὁ διάβολος τὸ πόδι του κι ὁ σταθμάρχης ἐκάλεσε τὸν ὑποσταθμὰ τοῦ Ἐντισον. Καμμιά ἀπάντησι. Ὁ σταθμάρχης πῆγε νὰ διὰ τί συμβαίνει καὶ βρῆκε τὸν τηλεγραφετὴ νὰ κοιμά-

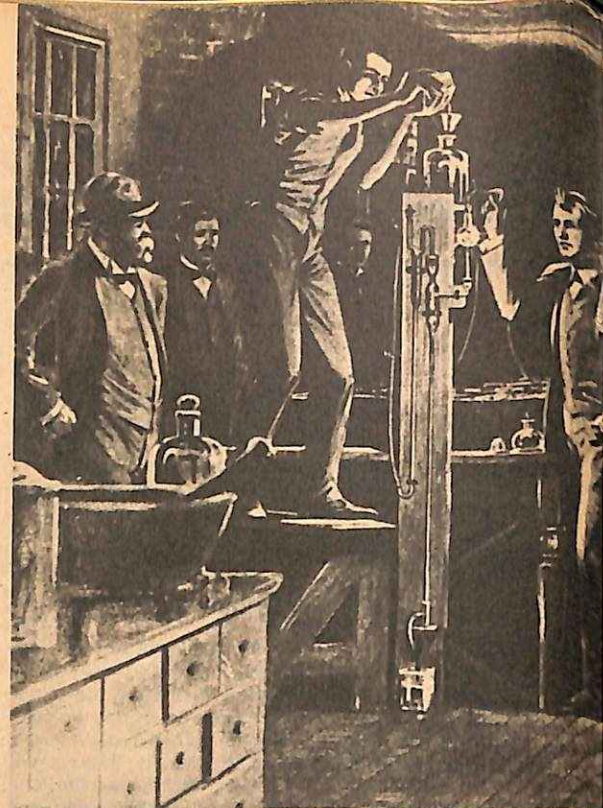
ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ, τῆς πολιτείας Ὀχάιο, ὅπου γεννήθηκε ὁ Τόμας Ἀλβὰ Ἐντισον στὶς 11 Φεβρουαρίου 1847 —τὸ ἕβδομο παιδί ἐνὸς μικροεπιχειρηματίου, ὀλλανδικῆς καταγωγῆς, καὶ μιᾶς δασκάλας. Δὲν ὑπῆρχαν ἄφθονα μέσα γιὰ τὴν ἀνατροφή του καὶ τὶς σπουδές του, οὔτε παιχνίδια γιὰ τὴν διασκέδασή του. Ὁ Ἀλ δὲν ἐπαιξε σὰν παιδί. Ρίχτηκε στὴν βιοπάλη ἀπὸ ἡλικίας 11 ἐτῶν.

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ, καυμμένῳ ἀπὸ πίσσωμένο χαρτί, ποὺ βρισκόταν στὸ πίσω μέρος τῆς αὐλῆς τοῦ εργαστηρίου του τῆς Νέας Υερσέης, ὁ Ἐντισον ἐπέδειξε γιὰ πρώτη φορὰ τὶς «κινούμενες εἰκόνες» του τὴν 6η Ὀκτωβρίου 1889. Πενιχρὰ τὰ μέσα, ἀνεξάντλητη ὅμως ἡ φαντασία κι' ἀκατάπαυστος ὁ μόχθος. Ἐτσι «εφεύρισκε» ὁ Ἀλ. Πικνὰ πλήθη κόσμου ἔφθαναν ἐδῶ γιὰ νὰ τὸν δοῦν.

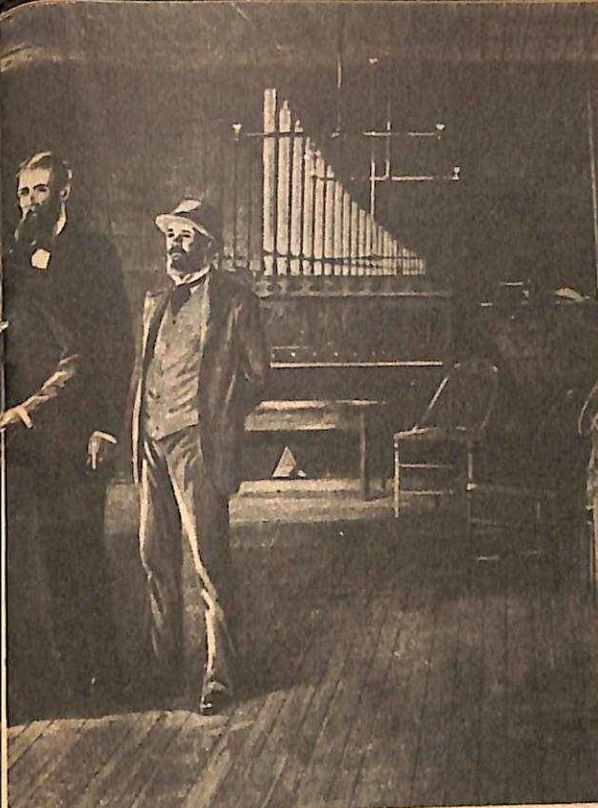

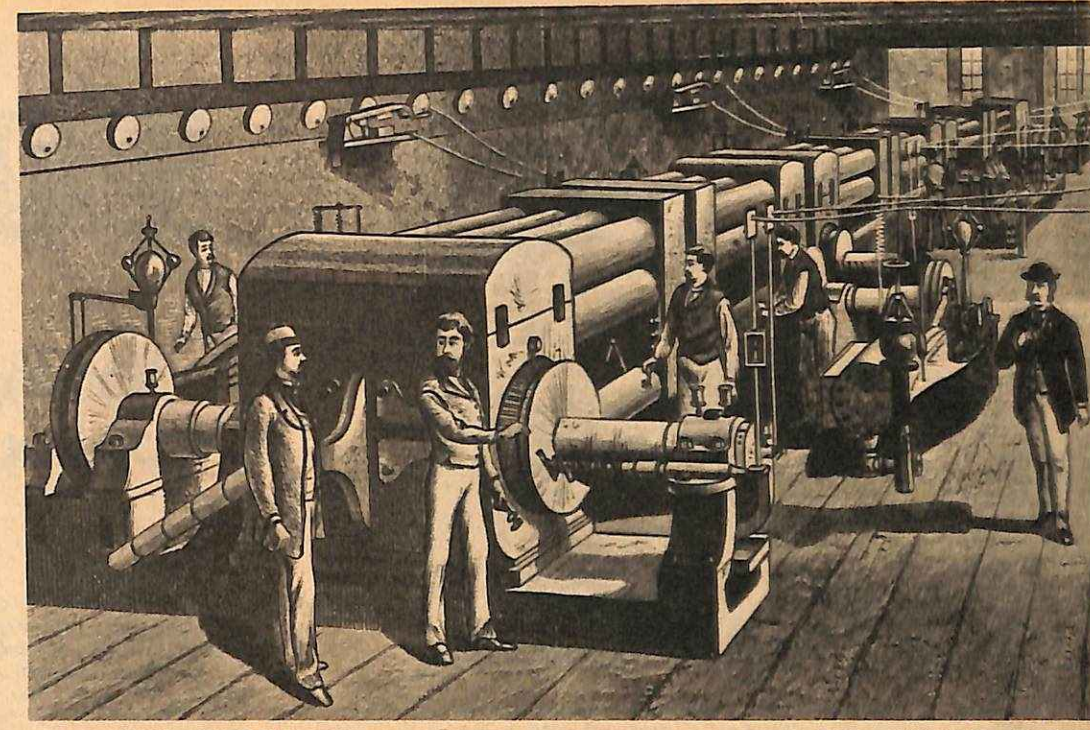
Η ΣΥΣΚΕΥΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΤΡΟΦΟΔΟΤΗ ΑΠΟ ΤΟ 1882 ΤΗ Ν. ΥΟΡΚΗ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΡΧΗ: Ο ΕΝΤΙΣΟΝ (ΤΡΙΤΟΣ ΑΠΟ ΔΕΞΙΑ)

ΕΠΙΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΛΑΜΠΗΤΡΑ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΥΨΗΛΗΣ ΤΑΣΕΩΣ

ΕΝΤΙΣΟΝ

ται μακάριος στον καναπέ! Ένα μηχάνημα, δικής του επινοήσεως, συνδεδεμένο με τον τηλεγράφο εξέπεμπε σε κανονικάτα χρονικά διαστήματα το «6»...

Πέντε δόκιμα έτη ό "Αλ εργάσθηκε σε διάφορες εταιρίες ως τηλεγραφητής. Δέν παραμελούσε όμως τα πειράματά του. Στην Λουίσιανν όμως του συνέβη να χύσει μία νταμιζάνα με θειικό όξύ, να τρυπήση τό πάτωμα και να καταστρέψη τό μεγαλοπρεπές χαλί του διευθυντού του τηλεγραφείου. Αυτός τόν φώναξε και τού ζήτησε τόν λόγο.

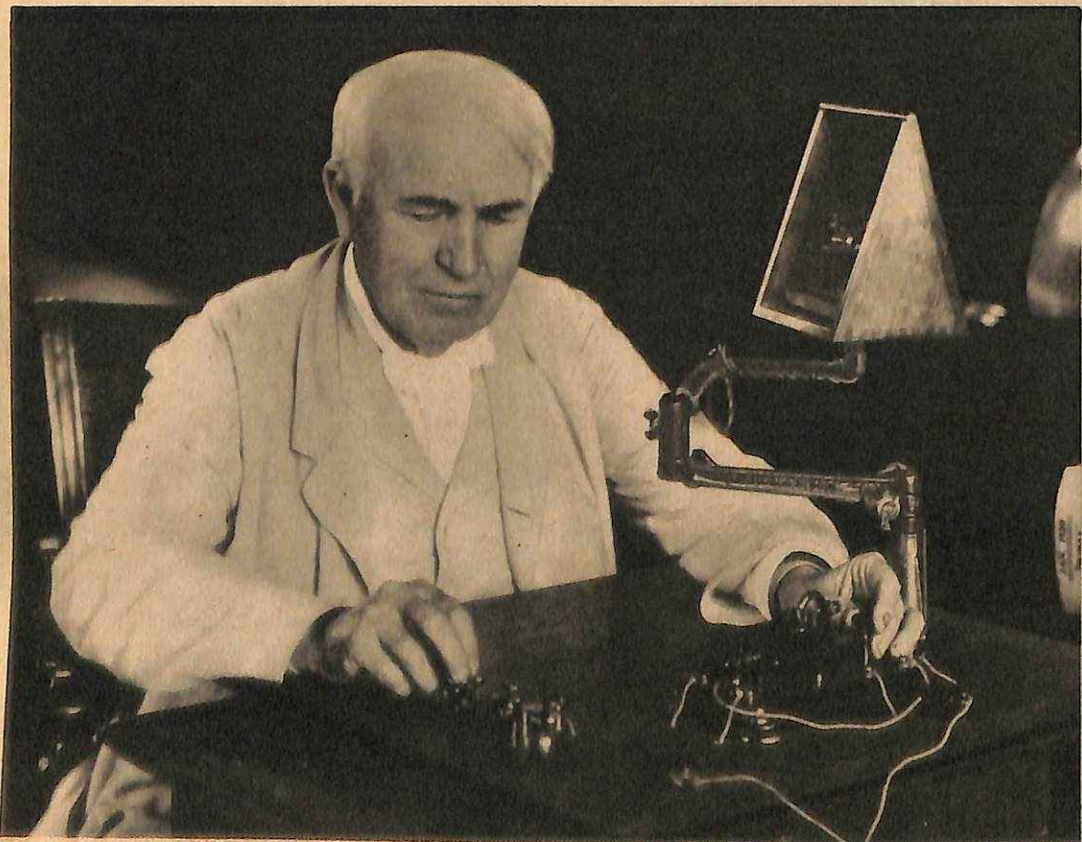
—Ξέρετε —είπε ό "Αλ— ασχολούμαι με κάτι πειράματα...

—Μάς χρειάζονται τηλεγραφητές κι όχι έφευρέτες. Συνεπώς άπολύεσθε!

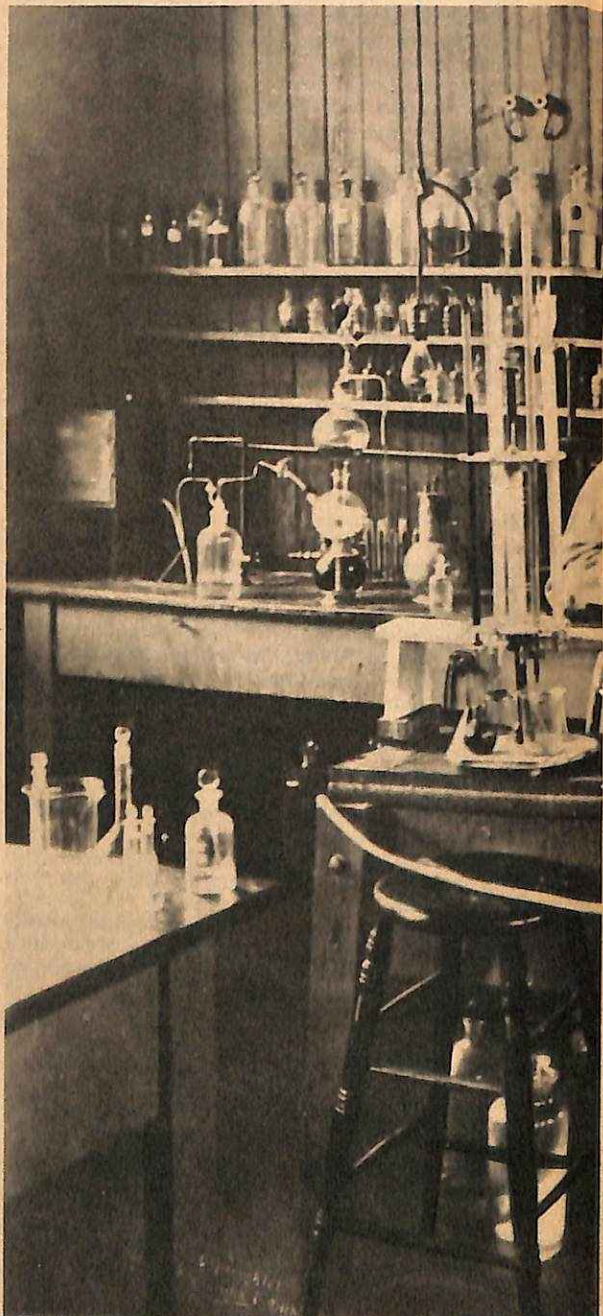
Τό πρώτο δίπλωμα εύρεσιτεχνίας (άπό τα

2.500 που άκολούθησαν) τό πήρε για ένα πολύ άχρηστο έργο. Έπρόκειτο για τόν αυτόματο «Διαιολόγια Ψήφων» που θα έλυε όλες τις άμφισβητήσεις για τό πόσοι και τί έψήφισαν στη Βουλή ή στη Γερουσία. Υπερήφανος για τήν ιδέα του ό "Αλ φορτώθηκε τό μηχάνημα του και τό έπέδειξε στην ειδική επιτροπή της Βουλής. Η δοκιμή είχε μεγάλη επιτυχία. Ό πρόεδρος τόν συνεχάρη, αλλά και άπέκρουσε τήν χρησιμοποίησή του.

—Ακριβώς γιατί ή διαλογή γίνεται τέλεια και γρήγορα, δέν μάς κάνει —έξήγησε στον κατάπληκτο έφευρέτη. Με τις ένστάσεις και τις συζητήσεις που γίνονται μετά τήν ψηφοφορία, ή μειοψηφία κατορθώνει και παρελκύει συχνά τήν ψήφιση νόμων που δέν θέλει. Κ' έξαναγκάζει τήν πλειοψηφία να δίνει μεγάλη μάχη για να επιβάλει τις άπόψεις της. Όλα αυτά είναι χρήσιμα στο δημοκρατικό μας πολίτευμα και δέν υπάρχει λόγος να τα καταργήσουμε μ' ένα μηχάνημα.

ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΕ ΤΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟ ΚΑΙ ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥΣ ΠΟΜΠΟΥΣ ΚΑΙ ΔΕΚΤΑΣ

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΠΕΡΙΤΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΝ ΕΥΡΙΣΚ

Ε ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΛΟΚΝΑ, ΜΕΡΑ-ΝΥΚΤΑ

Από τότε ό "Αλ ώρκίσθηκε να μη ξαναπιστήσει με άχρηστα πράγματα. Τό 1869 εγκατέλειψε τήν Βοστώνη και τήν Τηλεγραφική Έταιρία του και ήλθε στην Νέα Υόρκη μ' ένα δολλάριο στην τσέπη. Ήταν ή έποχή που ό χρυσός άνεδοκατέβαινε στο χρηματιστήριο κ' έκανε άπό στιγμή σε στιγμή πλούσιους ή πάμπωχους όσους έπαιζαν μ' αυτόν. Κάποιος κύριος Λώους είχε δημιουργήσει μίαν άνθούσα επιχείρηση, που ειδοποιούσε με δικό της τηλεγραφικό δίκτυο τους συνδρομητές της για τα σκαμπανεβάσματα του χρυσού. Καί κάποιαν ήμέρα που ό τηλεγράφος χάλασε και οι συνδρομητές ήρθαν να πνίσουν τόν κύριο Λώους, ό "Εντισον έφτιαξε στο π' και φί τήν συσκευή και διωρίσθηκε τεχνικός διευθυντής της επιχείρησης μ' ένα παχυλότατο μισθό. Τήν έταιρία αυτή τήν διαδέχθηκε ή «Γκόλντ - "Εντ Στράκ Τέλεγραφρ», με τόν στρατηγό Λέφφερτς επικεφαλής. Σ' αυτόν ό "Αλ πλάσασε τήν έφευ

ρεσή του —ένα μεταγωγό για τήν αυτόματη μεταδίδωση τηλεγραφημάτων άπό τήν μία γραμμή στην άλλη.

Ό Λέφφερτς τόν ρώτησε πόσο ζητούσε για να τήν πουλήση στην έταιρία. Ένώ εκείνος σκεφτόταν ν' άρχισή άπό τις 5.000 για να καταλήξη στις 3.000 δολλάρια, ό στρατηγός τού είπε:

—40.000 δολλάρια είναι άρκετά; Ούτε κι όταν εξαργύρωσε τήν έπιταγή —σε χαρτονομίσματα τού ενός δολλαρίου— ό "Αλ, που είχε φθάσει στην Νέα Υόρκη μ' ένα δολλάριο στην τσέπη του, πίστευε ότι είχε γίνει πλούσιος.

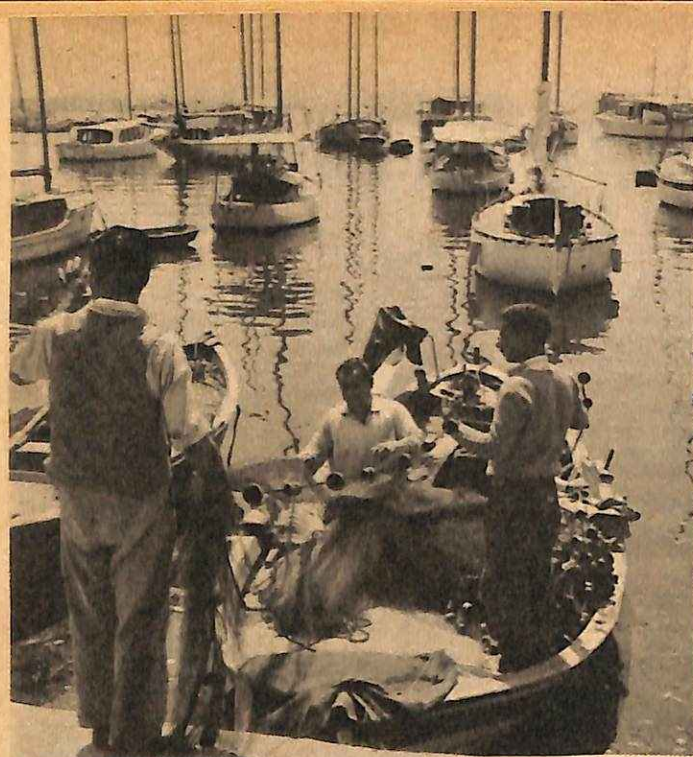
«ΟΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ, ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΜΟΥ»

Με τα χρήματά του απέκτησε ένα άνθρωπινό διαμέρισμα και ένα έξωπλισμένο έργαστήριο. Μεταξύ τού 1870 και τού 1875 οι περισσότερες έ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 46

1889: Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΤΑΙΝΙΑ ΉΤΑΝ ΗΧΗΤΙΚΗ, ΧΑΡΙΣ ΣΤΗΝ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΔΙΣΚΩΝ

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ: 'Ο καιρός είναι καλός. Οι ψαράδες ετοιμάζουν τὰ δίχτυα τους, γεμάτοι ἐλπίδα. "Αν ἔχουν τύχη θὰ γυρίσουν με «χοντρό» ψάρι, πού θὰ πουληθῇ στὰ «κέντρα πολυτελείας».

ΤΟΥΡΚΟΛΙΜΑΝΟ

Ἡ ἀχλύ τοῦ ὄνείρου καὶ ἡ τύρβη τῆς ζωῆς δίνουν
στο μικρὸ λιμανάκι τὴν ἀνυπέρβλητη γοητεία του

Ένας γραφικὸς μῶλος, ἕνας ἀκόμη γραφικώτερος κυματοθραύστης, λίγα πρόχειρα προσφυγικὰ σπιτάκια, μιά δεκάδα κέντρα πού θυμίζουν ἀκόμη ἄχαρους καφενέδες τοῦ παλιοῦ καιροῦ κ' ἕνα δάσος κατάρτια καὶ πανιά ἀπὸ βάρκες καὶ κότερα, νὰ σὲ τί μετέβαλε τὸ ἀργὸ πέρασμα τῶν χρόνων τὸν χώρο πού ἐκάλυπτε ἄλλοτε προστατευτικὰ ἡ ἱερὴ σκιά τοῦ ναοῦ τῆς Μουνιχίας 'Αρτέμιδος. Κ' ἐδῶ πού ἔλλοτε ὁ τολμηρὸς Θρασύβουλος κατέστρωνε με τοὺς συντρόφους του τὰ σχέδια τῆς συνωμοσίας πού ὠδήγησε στὴν ἀνατροπὴ τῶν δώδεκα τυράννων, καὶ οἱ ναῦτες τῆς αἰ-

γαιοπελαγίτικης θάλασσας ἔρχονταν με κατάνυξη νὰ προσευχηθοῦν στὴν Σώτειρα Ἑλλιμενία, πού τοὺς διέσωσε καὶ πάλι ἀπὸ τοὺς θυμούς τοῦ Ποσειδῶνα, ἕνα πλήθος συναγωνιζομένων γκαρσονιών πηγαινοέρχεται προσπαθώντας ν' ἀγρεύση -καθένα γιὰ λογαριασμό του- τὴν ἀθηναϊκὴ παρέα πού κατέφυγε ἐκεῖ γιὰ λίγη δροσιά.

Ἡ ἀλλαγὴ εἶναι πλήρης καὶ ριζικὴ. Οὔτε οἱ τετράγωνοι πύργοι πού ὑψώνονταν προστατευτικοὶ στὸ ἀνοιγμα τοῦ μικροῦ λιμανιοῦ ὑπάρχουν πιά, οὔτε τὸ τεῖχος πού τὸ προστάτευε ἀπὸ τὴν ξηρά. Ἡ ἀλλαγὴ δὲν ἄφησε

ΤΑ ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΑ ΚΕΝΤΡΑ εἰτοιμάζουν τὰ τραπέζια τους ἀπὸ τὶς πρώτες ἀπογευματινὲς ὥρες. Καὶ με τὸ σούρουπο ἀρχίζουν νὰ καταφθάνουν οἱ πρώτες συντροφίες τῶν πιστῶν.

Ψαροπούλες καί κόττερα συζούν αρμονικά

άθικτο ούτε τ' όνομά του κι ό εύγενικός Λιμνή της Μουνιχίας έγινε τό σημερινό Τουρκολίμανο, κατάφωτο από τό ενοχλητικό φθόριο. Μονάχα τά όνόματα τών κέντρων συνεχίζουν τήν καθαρή γραμμή τής ελληνικής γλώσσας: «Ψαροπούλα», «Ζέφυρος», «Κύμα», «Κόκκινη Βάρκα»...

Στό λιμανάκι τής Μουνιχίας δέν σάς περιμένουν σήμερα οι επιβλητικοί ίερείς για νά σάς όδηγήσουν στίς Διονυσιακές εορτές τών «Μουνιχίων» καί τών «Βενιδείων» που τελούνταν λίγο ψηλότερα. Άλλά, όπως είπαμε, ή παράταξη τών γκαρσονιών που σάς παραλαμβάνουν από πόστο σέ πόστο, μέ τό καθιερωμένο έπαγγελματικό χαμόγελο, τήν άδέξια υπόκλιση καί τήν φλύαρη άπαρίθμηση τών θαλασσινών έδεσμάτων άνάμεσα στά όποία ή μαριδίτσα καλείται νά παίξει ρόλο έλκυστικού δολώματος.

Η διαδικασία αύτή άποτελεί τόν άπαραίτητο πρόλογο τής καθόδου στό Τουρκολίμανο. Τήν ύποχρεωτική είσαγωγή στήν νυκτερινή σας έξόρμηση -περιτή, βέβαια, όπως όλοι οι πρόλογοι.

Γιά ν' ακολουθήση τό δεύτερο μέρος, τό καί «ούσιώδες».

Η σκηνή αύτή μετέχει συνήθως του πληθυντικού. Μεταβάλλεται σέ «σκηές». Γιατί ή διαφημισθείσα «ψιλή» μαριδίτσα, όπως είπαμε, συμβαίνει κάποτε νά είναι εύτραφής μαριδομάνα. Γιατί ό μικρός ξέχασε νά φέρη τό κρασί. Γιατί ή παραγγελία τής ώρας έχει λησμονηθή. Γιατί διαπιστώνετε αΐφνης ότι τό διπλανό τραπέζι ρίχνεται μέ βουλιμία στά πιάτα του, ενώ έσείς, καθισμένος μία ώρα νωρίτερα, άναμένετε ματαίως τήν έπαλήθευση του παραπλανητικού «μεέο».

Υπάρχουν καί εύξαπτοι... Υπάρχουν καί ζέστες... Μιλάει καί τό ρωμείο... Άποτέλεσμα: ό καυγάς εύρίσκεται επί θύραις...

Άλλά τήν τελευταία στιγμή ένας από μηχανής θεός ταχτοποιεί μπρός σας ένα μεγάλο τμήμα τής παραγγελίας σας καί ή γαστριμαργική βουλιμία ήρεμεί τά τρικυμιώδη νερά του έννευρισμού σας...

Όλα έχουν βουλευτή. Καί δέν άπομένει, τό

πολύ-πολύ, παρά μία ύποψία τύψεως για τήν πρόωγη άγανάκτηση. —Τί νά σου κάνουν καί τά παιδιά... Τί νά πρωτοπράλάβουν... Τόσος κόσμος...

Κι αληθινά, τόσος κόσμος... Άπ' τόν Πειραιά κι από τήν Άθήνα... Άπό πολυτελή ρετιρέ κι από εργατικά χαμόσπιτα. Άλλοι καταφθάνουν μέ ιδιωτικά αυτοκίνητα κι άλλοι ξεμπουκάρουν άπ' τά βαγόνια του ηλεκτρικού. Γραβάτες κι άνοιχτά πουκάμισα, τούλια καί τσίτια, γεμάτα πορτοφύλια καί τσαλακωμένα χαρτονομίσματα βουλιαγμένα χύδην στό δάθος μιάς σέπης εργατικού πανταλονιού... Κι όλα αύτά, χωνεύονται δημοκρατικώτατα στή δροσερή άμμουδιά μέ τήν ήμικυκλική γραφικότητα, τή διασπαθισμένη από τή χρυσή διάχυση τών φωτεινών γιρλαντών καί τις άχρες τεθλασμένες του φθορίζοντος φωτισμού...

Μετά τις έντεκα ή δημοκρατία του Τουρκολίμανου άρχίζει νά προχωρή πρός τήν ιδεώδη Ισότητά της... Οι κάθε είδους διαφορές άρχίζουν νά άμβλύνονται. Ό θόρυβος νά κατασιγάξη. Τά σπασμωδικά πηγαινέλα τών γκαρσονιών νά κοπάσουν... Η δεύτερη πράξη έχει τελειώσει, καί μία αύλαία σιωπής κρύβει πίσω της τις φωνές καί τους λογαριασμούς καί τήν ύλική διαδικασία τών γευστικών άπολαύσεων.

Άρχίζει πιά τό τελευταίο μέρος τής τρυφής, κάτω από μία διάθεση έκστασης, που ίσοπεδώνει όλες τις άτομικότητες στήν ίδιαν άτμόσφαιρα ρομαντικής ρέμβης.

Πρέπει νά ήσυχάσετε άπ' τους περισπασμούς τών δυό πρώτων πράξεων, για νά βρήτε πιά τή διάθεση νά δροσίσετε τήν όρασή σας στή βραδινή όμορφιά του Τουρκολίμανου.

Οι ψαρόδαρκες λικνίζονται σέ ατέρμονη παράταξη... Η θάλασσα σαλεύει μουσικά τή νυχτερινή άνάσα της... Ένας φλοίσθος διακριτικός στέλνει κάθε τόσο τό μονότονο σπάσιμό του...

Καί πίσω από τή σκιάδη αύτή σιλουετογραφία άπλώνεται, μισόθαιπη, πάντα λικνιστική, ή ύγρη έπιφάνεια, σπαρμένη χιλιάδες άστρα, χιλιάδες χρυσές εξακτινώσεις, μύρια μόρια σπινηρίζουσας λάμψης, άπ' τις άνταύγειες που στέλνουν τά πάμφωτα κέντρα τής παραλίας, από τ' άναμμένα φανάρια τών καϊκιών, άπ' τή μυθική χρυσή παράταξη που στέφει στό δάθος τήν άντικρινή παραλία, στή γραμμή του Φαλήρου...

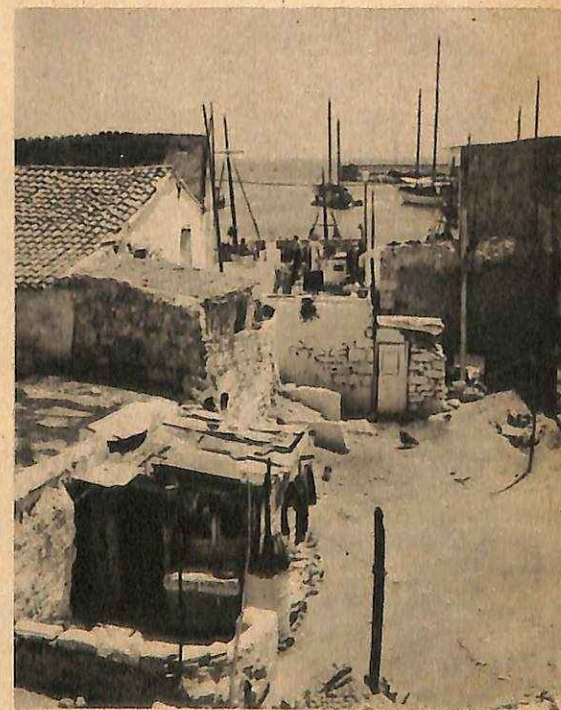
■ ■ ■

ΠΑΡΑΔΟΜΕΝΟ ΣΤΟ ΜΕΛΤΕΜΙ ΕΝΑ ΚΟΤΤΕΡΟ, ΤΥΠΟΥ «ΣΤΑΡ», ΔΙΑΣΧΙΖΕΙ ΠΕΡΗΦΑΝΟ ΤΑ ΝΕΡΑ

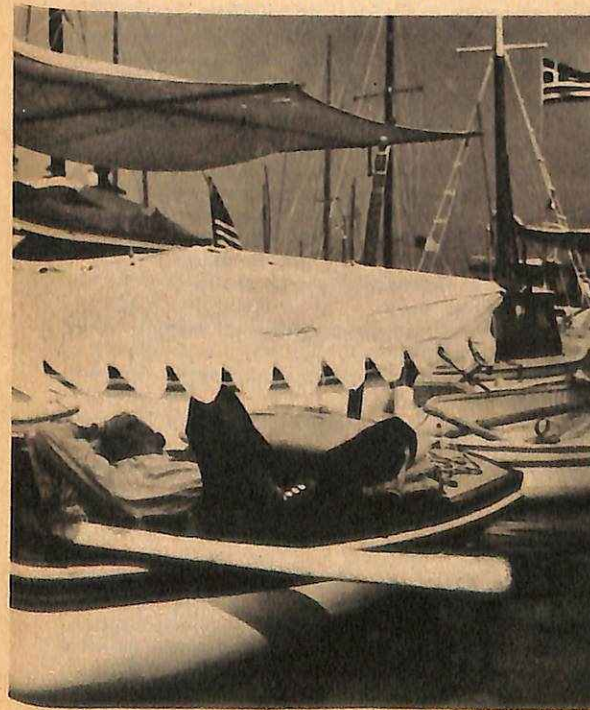

ΑΠ' ΤΙΣ ΚΑΛΛΟΝΕΣ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ ΑΚΤΗΣ: ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΟΡΜΙΣΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΣΤΟ ΤΟΥΡΚΟΛΙΜΑΝΟ

ΤΑ ΧΑΜΟΣΠΙΤΑ ΔΙΝΟΥΝ ΤΟ «ΠΑΡΩΝ»...

ΓΛΥΚΟΣ, ΚΛΕΦΤΟΣ ΥΠΝΟΣ ΣΤΗΝ ΨΑΡΟΠΟΥΛΑ

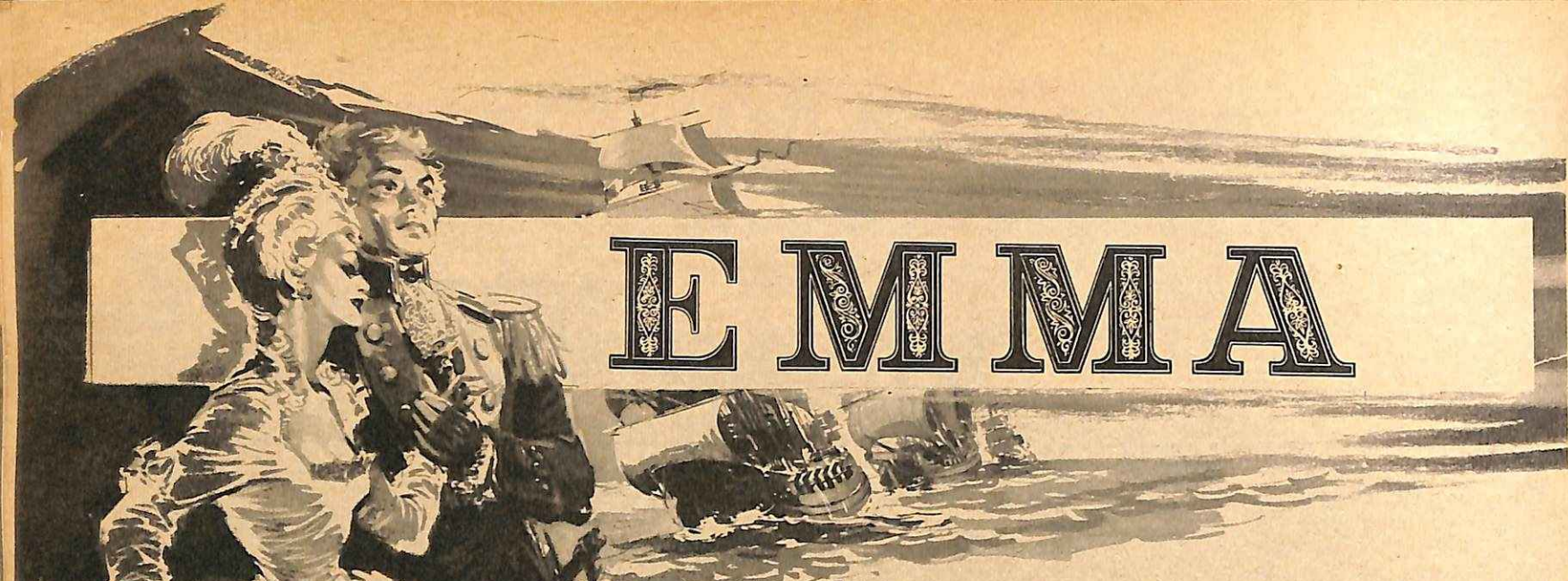

ΤΑ «ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ», ΕΤΟΙΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ...

ΜΕΣΗΜΕΡΙ: ΔΡΟΣΙΑ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΤΕΝΤΑ

ΕΜΜΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

—Σε κανένα μήνα. 'Ο άντικαταστάτης του Χάμιλτον θα έχη έρθει ως τότε.
—Έν τάξει. Μόλις έρθη, θα σάς πάω εγώ στην 'Αγγλία με τὸ «Φουντρόγιαντ».
—Λες να τὸ ἐπιτρέψη ὁ Κήθ;
Τὸ πρόσωπο τοῦ Νέλσωνος σκοτείνιασε.
—Μάλλον ναί... "Αν δὲ θέλῃ νὰ πῇ ὁ κόσμος πὼς ἔχει προσωπικούς λόγους νὰ μὲ ζηλεύῃ.

Ἡ "Εμμα στεκότανε στὸ κατὰστρομα τοῦ «Φουντρόγιαντ» ἀνάμεσα στὴ μητέρα της· καὶ στὸν Νέλσων.

Σὲ λίγο κατέβηκε νὰ δῇ ἂν ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ εἶχε βολευτῇ στὴν καμπίνα ποῦ τοῦ εἶχε παραχωρήσει ὁ Νέλσων. 'Ο σὲρ Οὐίλλιαμ εἶχε κιόλας πέσει στὸ κρεβάτι.

—Αὐτὴ ἡ μικρὴ ἐκδρομὴ, ὅπως θέλετε νὰ τῇ λέτε ἐσὺ κι' ὁ Νέλσων, εἶναι σωστὴ τρέλλα, γκρίνιασε. 'Ο καιρὸς θὰ εἶναι φρικτός. Τὸ καταλαβαίνω γιατί ἀρχισαν κιόλας νὰ μοῦ πονοῦν τὰ κόκκαλα ἀπ' τοὺς ρευματισμούς.
—Μποροῦσε νὰ μείνῃς στὸ Παλέρμο, ἂν ἤθελες, εἶπε ἡ "Εμμα γλυκά.

—Εκεῖ θὰ ἦταν ἀκόμη χειρότερα, ἀναστέναξε ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ. Καλύτερα πάλι στὴ θάλασσα παρὰ σὲ μιὰ Αὐλὴ ὅπου δὲν εἶμαι πιά τίποτε.
'Ακριβῶς πρὶν ἀπὸ δυὸ μέρες, ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ εἶχε ὑποβάλει στὸν Φερδινάνδο τὸ ἐγγραφο τῆς ἀνακλήσεώς του. 'Αμέσως κατόπιν ὁ Νέλσων εἶχε προτείνει αὐτὴ τὴν ἐκδρομὴ στὴ Μάλτα, ὅχι μόνον γιὰ νὰ διασκεδάσῃ κάπως τὸν σὲρ Οὐίλλιαμ, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ ὁ ἴδιος δὲν μποροῦσε νὰ ἡσυχάσῃ, ἂν δὲν εἶδε μετὰ τὰ μάτια του πὼς πῆγαινε ὁ ἀποκλεισμός τῆς Βαλέττα.

Ἡ κ. Κάντογκαν μῆκε στὴν καμπίνα, παρῶντρνε τὸν σὲρ Οὐίλλιαμ νὰ πῇ ἓνα ποτηράκι κονιάκ καὶ κάθησε πλάι του νὰ τοῦ κἀν συντροφιά καὶ νὰ τὸν περιποιηθῇ. "Ετσι ἡ "Εμμα κἀπορεσε νὰ τὸ σκάσῃ καὶ νὰ ξαναγυρίσῃ στὸ κατὰστρομα, κοντὰ στὸν Νέλσωνα. 'Ο οὐρανὸς εἶχε σκοτενιάσει καὶ ἓνας δυνατὸς ἀνεμὸς φυσοῦσε τώρα.

—Προβλέπω πὼς δὲ θὰ φτάσωμε γρήγορα στὴ Μάλτα, εἶπε ὁ Νέλσων.

—Τὸν καημένο τὸν Χάμιλτον! γέλασε ἡ "Εμμα.

—Έρριξε μιὰ κλεφτὴ ματιὰ στὸν Νέλσωνα. Φαινόταν ξέγνοιαστος καὶ χαρούμενος ὅπως τὰν πάντα ὅταν δρισκόταν μαζί της στὴ θάλασσα.

—'Ισως στὴ Μάλτα νὰ μᾶς περιμένῃ κανένα γράμμα τοῦ Κήθ, εἶπε ἡ "Εμμα διστακτικά.

—'Ισως, ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος ἀδιάφορα.

—Θάταν, ἀλήθεια, πολὺ ὠραία, ἂν πηγαίναμε ὅλοι μαζί στὴν 'Αγγλία μετὰ τὸ «Φουντρόγιαντ».

—Ω, ναί! Καὶ θὰ πάμε ὅπωςδῆποτε, ἀγάπη μου.

Ἡ "Εμμα εἶδε μιὰ σκιά στὸ πρόσωπό του καὶ μάνεψε τὸ λόγο. 'Ο Νέλσων εἶχε γράψῃ στὸν λόρδο Κήθ ζητώντας του τὴν ἀδεια νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ «Φουντρόγιαντ» γιὰ τὴν ἐπιστροφή τους στὴν 'Αγγλία κι' ἐκεῖνος δὲν εἶχε καταδεχτῇ οὔτε κἀν νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ.

—Ναί, θὰ πάμε ὅπωςδῆποτε, ξανάπε ὁ Νέλσων.

Ἡ "Εμμα γέλασε ξέγνοιαστα:
—Νέλσων, τὸ ξέρεις πὼς θὰ γιορτάσω τὰ

γενεθλιά μου στὸ καράβι πρὶν φτάσωμε στὴ Μάλτα;

Γέλασε καὶ ὁ Νέλσων. Ἡ παροδικὴ δυσθυμία του εἶχε ἐξαφανιστῇ.

—Μπράβο, περίφημα! Πρέπει νὰ γιορτάσωμε τὸ γεγονός. Θὰ φάμε, θὰ πιούμε, θὰ γελάσωμε, γιατί αὐριο, στὸ κάτω-κάτω, αὐριο...

Δὲν τὸν ἀφῆσε νὰ τελειώσῃ.

Αὐριο θὰ ζοῦμε, Νέλσων! Τὸ μέλλον εἶναι δικό μας. Θὰ τὸ φτιάξωμε ὅπως τὸ θέλωμε ἐμεῖς.

—Οχι, εἶπε ὁ Νέλσων σοβαρά. Πρέπει νὰ ἔχωμε τὸ θάρρος ν' ἀντικρύσωμε τὴν ἀλήθεια. Τὸ μέλλον εἶναι δικό μας, ναί, ἀλλὰ ὄχι γιὰ νὰ φτιάξωμε ὅπως θέλωμε. Εἶτε καλὸ, εἶτε κακὸ, τὸ μέλλον εἶναι γραμμένο. Δὲν μποροῦμε νὰ ξεφύγωμε ἀπ' τὸ πεπρωμένο.

Ἡ "Εμμα τοῦ χαμογέλασε σὰ νάθελε νὰ δείξῃ πὼς συμφωνοῦσε μαζί του, μέσα της ὅμως γέλοῦσε. "Ας ἔλεγε ὁ Νέλσων ὅ,τι ἤθελε. Τὸ μέλλον ἦταν γραμμένο ἀπὸ τὴν "Εμμα Χάμιλτον, ὅχι βέβαια στὶς λεπτομέρειές του, ἀλλὰ πάντως στὶς γενικὲς γραμμές. Λόγου χάρι, εἶτε ὁ Κήθ τοὺς ἔδινε τὴν ἀδεια νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ «Φουντρόγιαντ» εἶτε ὄχι, ὁ Νέλσων κι' αὐτὴ μαζί θὰ πῆγαιναν στὸ Λονδίνο καὶ μαζί θὰ ζοῦσαν ἐκεῖ κατὰ κάποιο τρόπο. Τὴν τύχη σου —ὁπως καὶ τὴ ζωὴ σου— τὴ δημιουργεῖς μόνος σου. Κι' αὐτὴ, ἡ "Εμμα Χάμιλτον, θὰ τὴ δημιουργοῦσε καὶ γιὰ τοὺς δυὸ.

Τὸ γεῦμα —συμπόσιο μᾶλλον θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ πῇ κανεῖς— τὼν γενεθλίων της ἀρχισε μετὰ σάλπιγγες καὶ τυμπανοκρουσίες στὶς τέσσερες τ' ἀπόγεμα. Στὸ τραπέζι κάθησαν ὅλοι οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ, φυσικά, ἡ ἀπαράιτητη κ. Κάντογκαν. Τραγοῦδισαν, ἔβγαλαν λόγους, ἐπλεξαν τὸ ἐγκώμιο τοῦ Νέλσωνος, ἔκαναν ἐγκάρδιες προτῶσεις. Πρῶτος ἀποσύρθηκε ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ γιατί τὸ πολὺ κραστὸ τὸν πείραζε τώρα τελευταία. Ἡ κ. Κάντογκαν, πάντα πρόθυμη καὶ περιποιητικὴ, τὸν ἔβαλε στὸ κρεβάτι κι' ἔμεινε κοντὰ του νὰ τοῦ κἀν συντροφιά. Γέλοῦσε μαζί του καὶ τὸν πείραζε κάθε φορὰ ποῦ ἐκεῖνος τῆς ἔλεγε πὼς ἡ θάλασσα κι' ὄχι τὸ κραστὸ, τὸν εἶχε ζαλίσει. "Ενας-ἓνας, οἱ ἀξιωματικοὶ ὑποκλίθηκαν μπροστὰ στὴν "Εμμα, τῆς φίλησαν τὸ χέρι καὶ ἀποσύρθηκαν στὶς καμπίνες τους. Ἡ "Εμμα κι' ὁ Νέλσων ἔμειναν μόνοι. Ἦταν ἡ ὥρα ὁκτώ, ἀκριβῶς ἡ ὥρα ποῦ ὁ Νέλσων συνήθιζε νὰ τρῶ ἓνα κομμάτι κέικ ἀπὸ φρούτα καὶ νὰ πίνῃ ἓνα ποτήρι ροῦμι.

Ἡ "Εμμα τοῦ ξαναγέμισε τὸ ποτήρι, ἀλλὰ ἐκεῖνος τὸ ἔσπρωξε.

—Ἦττια ἀρκετά, εἶπε, περισσότερο ἀπ' ὅσο πρέπει.

—Μὰ ἀπόψε εἶναι μέρα ξεχωριστὴ, Νέλσων! εἶπε ἡ "Εμμα γεμίζοντας τὸ δικὸ της ποτήρι. Μιὰ μόνο πρόποση ἀκόμη. Θὰ εἶναι ἡ τελευταία!

Σήκωσε τὸ ποτήρι της. Μετὰ κάποιο ἐκνευρισμό, ὕψωσε κι' ὁ Νέλσων τὸ δικό του.

—'Ας πιούμε στὸ μέλλον μᾶς, εἶπε ἡ "Εμμα. Τσοῦγγρισαν τὰ ποτήρια τους, ἀλλὰ ὁ Νέλσων δὲν εἶχε κέφι. "Εμεινε σιωπηλός, θυσιάζοντας σὲ σκέψεις. «Δὲν ἔκανα καλὰ νὰ τὸν παρασέρω νὰ πῇ περισσότερο ἀπ' ὅσο ἤθελες, σκεπτόταν ἡ "Εμμα. "Οσες φερὲς εἶχε συνηθῇ αὐτὸ, σπᾶνια, βέβαια, τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν πάντα τὸ ἴδιο —ὁ ἀγαπημένος της ἔπεφτε σὲ βαθειὰ με-

λαγχολία. Ἡ ὥρα περνοῦσε, ἡ σιωπὴ παρατεινόταν καὶ ἡ "Εμμα ἔσπαζε τὸ κεφάλι της νὰ δρῇ τρόπο νὰ τοῦ ξαναδώσῃ τὴν καλὴ διάθεση ποῦ εἶχε ὅλο τὸ ἀπόγεμα.

—Νὰ πάρ' ἡ ὀργή! Αὐτὸς ὁ Τρούμπριτζ! εἶπε ἄσφανα ὁ Νέλσων θυμωμένος.

«Πάλι τὸ γράμμα τοῦ Τρούμπριτζ ἔχει στὸ νοῦ του», σκέφτηκε ἡ "Εμμα. Εἶχε ἐλπίζει πὼς ὁ Νέλσων θὰ ξεχνοῦσε τὸ προσωπικὸ γράμμα ποῦ εἶχε πάρει ἀπ' τὸν Τρούμπριτζ λίγο πρὶν φύγουν ὅλοι μαζί ἀπ' τὸ Παλέρμο.

—Ἡ πρόθεσή του ἦταν καλὴ, παρατήρησε. Σοῦ εἶναι πολὺ ἀφωσιωμένος.

—Οἱ ἄνθρωποι ποῦ ἔρχονται σ' αὐτὸν τὸν κόσμο μετὰ μοναδικὸ προορισμό τους νὰ ἔχουν καλὲς προθέσεις καὶ τίποτ' ἄλλο, θάπρεπε νὰ θανᾶν ὡς γινώσκοντες.

Τὰ λόγια του, τὸ ζῆρωμα τῶν φρυδιῶν του, φάνηκαν στὴν "Εμμα ἀφάνταστα κομικά. "Ανοιξε τὸ στόμα της νὰ γελᾶσῃ, ἀλλὰ συγκρατήθηκε. Δὲν ἦταν φρόνιμο νὰ δείξῃ πὼς ἔπαιρνε τὸ πράγμα στ' ἀστεία.

—Τὴ εἰρωνεῖα, εἶπε ὁ Νέλσων μετὰ τὰ μάτια σπηλωμένα στὸ ποτήρι του. "Ενας μόνον ἄνθρωπος στὸν κόσμο πιστεύει στὴν ἀγνότητα τῶν ἀισθημάτων μου γιὰ σένα, κι' αὐτὸς εἶναι ὁ ἀντρας σου.

Ἡ "Εμμα τὸν κοίταξε μετὰ περιέργεια. "Αστεῖες ὕστες; "Οχι, ὁ σοβαρὸς τόνος τῆς φωνῆς του ἔδειχνε πὼς δὲν εἶχε τὴν παραμικρὴ πρόθεση ν' ἀστειεῖσθῃ. Τί παράξενος ἄνθρωπος! "Ακόμη κι' αὐτὴ ἡ ἴδια, ποῦ τὸν γνώριζε τόσο καλὰ, ἀμφέβαλλε κάπου-κάπου γιὰ τὴν εἰλικρινειὰ του. "Εμεινε σιωπηλὴ. "Αν μιλοῦσε, ἴσως νὰ χειρότερε ἡ πράγματι.

—Καὶ ὅμως... κι' ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ... "Ερχονται, ξέρεις, στιγμὲς ποῦ νομίζω πὼς κι' αὐτὸς κάτὶ ὑποψιάζεται.

—Καὶ τί μ' αὐτό; ξεσπάθωσε ἡ "Εμμα. "Ω, Νέλσων, τί μ' αὐτό; Ὁ Χάμιλτον κι' ἐγὼ εἴμαστε σὰν πατέρας καὶ κόρη. Τί λέω; Σὰν μητέρα καὶ γιου, τὸν τελευταῖο καιρὸ. "Αγκιστρώνεται σὲ μένα —καὶ σὲ ἐσένα, Νέλσων— σὰν ἓνα παιδί.

"Ακόμη κι' ἂν ἤξερε πὼς σ' ἀγαπᾶ καὶ μ' ἀγαπᾶς, πάλι θὰ πίστευε στὴν ἀγνότητα τοῦ ἐρωτὰ μας.

Μιὰ λάμψη φώτισε τὸ πρόσωπο τοῦ Νέλσωνος.

Ναὶ αὐτὴ ἦταν ἡ γραμμὴ ποῦ ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ, σκέφτηκε ἡ "Εμμα.

—Νομίζεις, ἀλήθεια, ράτῃς ὁ Νέλσων μετὰ παιδικὴ ἀφέλεια, πὼς ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ θὰ πίστευε ἀκόμη καὶ στὴν ἀγνότητα τοῦ πόθου ποῦ αἰσθανόμαστε ὁ ἓνας γιὰ τὸν ἄλλο;

"Ενα ἀόριστο συναίσθημα ἐκνευρισμοῦ κυρίευσε τὴν "Εμμα. "Αχ, Θεέ μου, γιὰ ποῖο λόγο ὅλος αὐτὸς ὁ πρόλογος; Γιατί αὐτὲς οἱ συζητήσεις κάθε φορὰ ποῦ ἦταν νὰ βρεθοῦν οἱ δυὸ τους μόνοι; Ποῖο τ' ὄφελος, ἀφοῦ σὲ λίγο οὔτε οἱ ἐνδοιασμοί, οὔτε οἱ τύψεις θὰ τὸν ἐμπόδιζαν νὰ σηκωθῇ, πρῶτος ἐκεῖνος, γιὰ νὰ πᾶσιν τὴν καμπίνα του καὶ νὰ τὴν περιμένῃ; Προσπάθησε νὰ μὴ δείξῃ τὴ δυσφορία της.

—Νέλσων, δὲν εἴμαστε πιστοὶ ὁ ἓνας στὸν ἄλλο; Δὲν εἶμαι ἡ γυναῖκα σου; Δὲν εἶσαι ὁ ἀντρας μου;

—Καὶ τί θάλεγε ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ, συνέχισε ὁ Νέλσων ζωηρά, τί θάλεγε ἂν ἡ μεγαλύτερη ἐπιθυμία μου γινότανε πραγματικότης καὶ ἀποκτοῦσαμε ἓνα παιδί;

Γιὰ ἓνα δευτερόλεπτο ἡ καρδιά της "Εμματος ἔπαυσε νὰ κτυπᾶ. Σκέφτηκε ἂν ἔπρεπε νὰ τοῦ μιλήσῃ τώρα, ἢ νὰ περιμένῃ ὥσπου νὰ θεβαιθῇ ἀπόλυτα. "Αν τοῦ τὸ ἔλεγε τώρα καὶ ὕστερα διαπίστωνε πὼς εἶχε κάνει λάθος, θὰ τὸν ἀπογοήτευε τρομερά, ἔτσι παράξενος ποῦ ἦταν.

—Τί θάλεγε; ξαναρώτησε ὁ Νέλσων.

Ἡ "Εμμα ἔκανε τὸν γύρο τοῦ τραπέζιου κι' ἔτρεξε κοντὰ του.

—Νέλσων, ἀγαπημένε μου, γιατί βασανίζεις ἔτσι τὸν ἑαυτό σου; Ὁ Χάμιλτον καὶ ἔβλεπε αὐτὸ τὸ παιδί σὰν μιὰ ἀγνὴ καὶ ζωντανὴ ἐκφραστὴ τῆς ἀγάπης μας.

Ὁ Νέλσων σηκώθηκε ἀπότομα. Ὁ πόθος ποῦ φούντωνε μέσα του, ἐξουδετέρωνε σιγὰ-σιγὰ τὴν κατὰβλιψη του. "Αστέσο, δύσθυμα ἀκόμη, εἶπε μετὰ πόνο:

—Τὸ παιδί θὰ εἶναι δικό μου, ἀλλὰ στὰ μάτια τοῦ κόσμου, θὰ εἶναι τοῦ σὲρ Οὐίλλιαμ.

—Ὁ Θεὸς θὰ ξέρῃ πὼς θὰ εἶναι δικό σου, Νέλσων, παρατήρησε ἡ "Εμμα.

Εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια μετὰ στόμφο. Γεννημένη θεατρίνα, ἔβαλε στὰ μάτια καὶ στὸν τόνό της φωνῆς της ὅλη της τὴν ψυχὴ. "Αλλὰ εἶχε μιλήσει βιαστικά, χωρὶς νὰ ζυγίσῃ τὰ λόγια της. Καὶ τώρα περίμενε, ἀνήσυχη, βέβαιη σχεδὸν πὼς θ' ἀκούγε ζωηρὲς διαμαρτυρίες. Τὸ πρόσωπο τοῦ

Νέλσωνος συσπάσθηκε κι' ἓνας λυγμὸς ἀνέθηκε στὰ χεῖλῃ του:

—Σ' εὐχαριστᾶ, "Εμμα, εἶπε ταπεινά, ποῦ μοῦ θυμίσες πὼς ὁ Θεὸς ἔχει εὐλογήσει τὸν γάμο μας.

Φουρκισμένος, ὁ Νέλσων ἔκοβε βόλτες στὸ κατὰστρομα. Ποτὲ ἄλλοτε ἡ "Εμμα δὲν τὸν εἶχε δῇ τόσο ἀγριεμένο. Προτίμησε νὰ τὸν ἀφήσῃ ἡσυχᾶ καὶ, γυρίζοντας τὴν πλάτη της, ἔστρεψε τὴν προσοχή της στὶς ἀκτὲς τῆς Βαλέττα, ὅπου οἱ Γάλλοι εἶχανε στημένα τὰ κανόνια τους καὶ ἐβαλλαν ἐναντὶν τοῦ «Φουντρόγιαντ».

—"Εμμα!

Ὁ Νέλσων ἦρθε κοντὰ της.

—Σὲ παρακάλεσα τόσες φορές νὰ κατεβῇς στὴν καμπίνα σου. Τώρα σὲ διατάζω.

—Μάλιστα, κύριε ναύαρχε! εἶπε ἡ "Εμμα παιχνιδιάρικα, χωρὶς ὅμως νὰ κουνηθῇ ἀπ' τὴ θέση της.

—"Εμμα!

Ἡ "Εμμα γέλασε.

—Μὰ ἀφοῦ μετὰ διασκεδάζει νὰ στέκωμαι ἐδῶ. "Εξάλλου, ἂν δὲν κάνω λάθος, θρῖσκώμαστε τώρα ἐκτὸς ἀκτίνος δράσεως τῶν ἐχθρικών πυρῶν.

Ὁ Νέλσων ξεθύμωσε μονομιάς.

—Τὴ καταπληκτικὴ πού εἶσαι! θαυμάζω τὸ θάρρος σου. Θάπρεπε νὰ γίνῃς καπετάνιος!

—Μόνον ὑπὸ τὰς διαταγὰς σας, κύριε ναύαρχε.

...Εἶδε τὸν Νέλσωνα σκυμμένο πάνω ἀπὸ τὸ κρεβάτι της.

—"Ω!
Ἡ "Εμμα γύρισε ξανά τὸ βλέμμα της πρὸς τὴν ἀκτὴ. "Απὸ μέσα της γέλοῦσε. "Ἦξερε αὐτὴ γιὰ ποῖο λόγο ὁ Νέλσων ἦταν τόσο φουρκισμένος. Δὲν μποροῦσε νὰ ξεχάσῃ τὸ φιάσκο του. Τὰ ξεμερώματα τὸ «Φουντρόγιαντ» εἶχε βρεθῇ ξαφνικά ἴσια μέσ' στὰ πυρὰ τῶν γαλλικῶν κανονιῶν. Ὁ πλοίαρχος ἔρριχνε τὸ λάθος στὸν παρατηρητή, ὁ παρατηρητὴς στὸν πλοίαρχο κι' ὁ Νέλσων καὶ στοὺς δυὸ.

"Όταν ἔρριξαν ἀγκυρὰ στὸ Μάρσα Σορόκκο, ὁ πλοίαρχος Μπῶλλ, ὁ κυβερνήτης τοῦ βρετανικοκρατοῦμενου τμήματος τοῦ νησιοῦ, ἀνέβηκε στὸ καράβι γιὰ νὰ παραδώσῃ τὸ ταχυδρομεῖο. Τὸ πρῶτο γράμμα ποῦ ἀνοίξε ὁ Νέλσων ἦταν ἀπ' τὸν λόρδο Κήθ. Τοῦ ἔρριξε μιὰ ματιὰ κι' ἔγινε κατακίτρινος ἀπ' τὸ θυμὸ.

—Δὲν ἔχει δὰ καὶ τὴση σημασία. Στὸ κάτω-κάτω δὲν μᾶς πολυενδιαφέρει ἂν δὲν μᾶς ἐπιτρέπῃ νὰ ταξιδεύωμε μετὰ τὸ «Φουντρόγιαντ», εἶπε ἡ "Εμμα μαντεύοντας τὸ περιεχόμενο τοῦ γράμματός.

—Ζήλεια, ζήλεια καὶ τίποτ' ἄλλο! βρυχήθηκε ὁ Νέλσων.

Ἡ "Εμμα πῆρε τὸ γράμμα ἀπ' τὰ χέρια του καὶ τὸ διάβασε. Κάτὶ ἀπ' τὸν θυμὸ τοῦ Νέλσωνος μεταδόθηκε καὶ σ' αὐτὴν. Συνάμα ὅμως αἰσθάνθηκε μιὰν ἀσυγκράτητὴ ἐπιθυμίαν νὰ γελᾶσῃ. Ἦταν καιρὸς πιά —ἔγραφε ὁ Κήθ— νὰ παύσῃ ἡ λαϊκὴ Χάμιλτον νὰ κυβερνᾶ τὸ ναυτικὸ τῆς 'Αγγλίας. Μὰ ἦταν νὰ μὴ γελᾶσῃ καὶ θριαμβευτικά μάλιστα; Γιὰ μιὰ στιγμὴ σκέφτηκε νὰ πῇ στὸν Νέλσωνα αὐτὸ ποῦ εἶχε περάσει ἀπ' τὸ μυαλό της. Τὸν κοίταξε. Φαινόταν ἀκόμη πολὺ θυμωμένος. "Ἦξερε πὼς ὁ Νέλσων ἦταν τρελλὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 46

Εἰκονογράφος Μπουταντζόγλου

ΤΟΥ Σ. KENVON

38

Ενὺ ἓνας Νέλσων στὸ προσκήνιο, ἓνας Νέλσων ποῦ θὰ κατατρόπωνε τοὺς Γάλλους κερδίζοντας στὴ σειρά μάχης θριαμβευτικές, θὰ γινότανε μέρα μετὰ τὴν μέρα πρὸς ἐνδοξας καὶ πρὸς μεγάλους. Ἦταν θεαταῖα γι' αὐτό. Ἡ ἴδια ἤξερε καλὰ τίς ἱκανότητες καὶ τὴν μεγαλοφυῖα του, ὅπως ἤξερε ἐπίσης πὼς ἂν ἔμεινε κοντὰ του, ἡ ἀκτινοβολία τῆς δόξας του θὰ φώτιζε καὶ τὴν δικὴ της ζωὴ. Κι' αὐτὸ ἦταν ἐκεῖνο ποῦ ἤθελε. "Αν ἐξέταζε μετὰ εἰλικρίνεια τὸν ἑαυτό της, ἔπρεπε νὰ τὸ παραδεχτῇ. Τί σημασία εἶχε ἂν ἡ διαπίστωση αὐτὴ τὴν ἔκανε νὰ αἰσθανθῇ κάποια περιφρόνηση γιὰ τὸν ἑαυτό της; "Εκείνη μιὰ φορὰ ἤξερε τί ἤθελε καὶ ἦταν ἀποφασισμένη νὰ τὸ ἐπιτύχῃ.

—Γιὰ μένα τὸ νόημα τῆς ζωῆς εἶναι συνυφασμένο μετὰ τὴν δύναμή σου, εἶπε πολὺ γρήγορα...Μὲ καὶ τιμὴ καὶ καθήκον! Πόσο ἄδικο ἔχουν!

—Καὶ ὅμως ὑπάρχουν πολλοί, ποῦ θὰ πουν πὼς ἀπ' τὴ μεγάλη ἀγάπη ποῦ σοῦ ἔχω ξέχασα τὴν τιμὴ σου καὶ τὸ καθήκον σου.

Ἡ "Εμμα τέντωσε τ' αὐτὴ της ἀνήσυχη. Ὁ τόνος τῆς φωνῆς του δὲν ἔδειχνε καὶ μεγάλη πεποίθηση. "Όσο κι' ἂν περιφρονοῦσε τίς τύψεις ποῦ τυραννοῦσαν ἀδιάκοπα τὸν Νέλσωνα, αἰσθανότανε κάποιο φόβο ὅταν ἔβλεπε τὴν ἐπίδραση ποῦ εἶχαν ἐπάνω του. "Αλλάζοντας ἀμέσως τὸ θέμα τῆς κουβέντας γιὰ ν' ἀποσπάσῃ τὴν προσοχή του, ἀρχισε νὰ μιλᾶ γιὰ τὸ ταξίδι τοῦ γυρισμοῦ στὴν 'Αγγλία.

—Πότε δὲν μπορέσῃς νὰ φύγῃς ἀπ' τὴ Μεσόγειο; ρώτησε.

Ἐκεῖνος τῆς ἀποκρίθηκε μ' ἄλλη ἐρώτηση:
—Πότε λογαριάζετε νὰ φύγετε ἐσεῖς;

ΜΑΥΡΗ ΜΑΓΕΙΑ

Μιά περίεργη έκδοση με πλήθος διαβολικά σύνεργα
 ἀναστατώνει τὴν εἰρηνικὴ ζωὴ ἑνὸς μικροῦ χωριοῦ

Η ΕΚΘΕΣΗ «ΜΑΥΡΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ», πού ἀνοίξε σ' ἓνα χωριὸ τοῦ Γκλωστερσάιερ, ἔχει προκαλέσει σάλο στὸν δεισιδαίμονα ἀγγλικὸ λαό. Τραγοκέφαλος ἄντρας, κρατώντας κέρατο, κάθεται στὸ μαγικὸ του τρίποδο...

Τὸ γραφικὸ χωριουδάκι τοῦ Μπάρτον - "Ον - Δὴ - Γουώτερ, τῆς κομιτείας τοῦ Γκλωστερσάιερ, πού τὸ ἐπισκέπτονται κάθε χρόνο πολλοὶ τουρίστες, γιὰ νὰ χαρῶν τὰ ἀγαθὰ τῆς ἡρεμίας καὶ ξένοιαστῆς ζωῆς πού προσφέρει, —οὔτε θεάματα ὑπάρχουν ἐκεῖ, οὔτε τσίρκα, οὔτε κοσμικὴ κίνηση: μόνο ἓνα πάρκο με λίγες κούνιες γιὰ τὰ παιδιὰ— ἔγινε ξαφνικὰ τὸ κέντρον τοῦ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ οἱ ἀπογευματινὲς λαϊκὲς ἐφημερίδες τοῦ ἀφιερῶνουν πρωτοσέλιδους πηχυαίους τίτλους.

Μήπως ἔγινε κανένα ἀνατριχιαστικὸ ἐγκλήμα; Ἀλλὰ τὰ ἐγκλήματα εἶναι τόσο συχνὰ στὴν ἐποχὴ μας, πού καὶ τὰ πιὸ πρωτότυπα, τὰ πιὸ «εἰδεχθῆ», δὲν πρόκειται ν' αὐξήσουν τὴν κυκλοφορίαν μιᾶς ἐφημερίδας — ἔστω κι ἂν τὰ παρουσιάσει με χτυπητοὺς τίτλους καὶ κόκκινο μελάνι, ἔστω κι ἂν ἐπιστρατεύσει τὸν πιὸ πε-

πειραμένο ἀστυνομικὸ συντάκτη τῆς γιὰ νὰ ἐμφανίσῃ τὰ πράγματα πὺ ἀσκοτεινὰ καὶ μυστηριώδη ἀπ' ὅ,τι εἶναι στὴν πραγματικότητα. Ὁ κόσμος συνήθισε πιά. Σηκώνει τοὺς ὤμους καὶ ἐξακολουθεῖ τὸ δρόμο του.

Ὁχι, λοιπόν, δὲν εἶναι ἐγκλήμα. Ἀπλούστατα, ἓνας κάτοικος τοῦ χωριοῦ, ὁ Σέσιλ Χιού Γουίλλιαμσον, διευθυντὴς μιᾶς κινηματογραφικῆς ἐταιρείας καὶ μανιώδους συλλέκτης εἰδῶν μαγείας, ἀφοῦ γύρισε τὸν κόσμο καὶ πλούτισε τὴ συλλογὴ του, μετέβαλε ἓνα δλόκληρο διαμέρισμα τοῦ ἰδιοκτητοῦ πύργου του, τοῦ 15ου αἰῶνος —ἓνα ἀπὸ τὰ μνημεῖα τῆς μεσαιωνικῆς Ἀγγλίας— σὲ αἶθουσα ἐκθέσεως χαϊμαλιῶν, κοῦκλων, φετῆχ, τριπόδων κλπ. συνέργων τῆς μαύρης μαγείας καὶ δέχεται τὸ κοινὸ «μόνον τὶς πρωινὲς ὥρες».

Δὲν ὑπάρχει μαγικὸ σύνεργο πού νὰ μὴν ἐκτίθεται στὶς ἀπέραντες αἰ-

θουσες τοῦ πύργου του. Μαῦρες καρφίτσες, φτερά καὶ κοκκαλάκια νυχτερίδας, νύχια ἀετῶν, μάτια κουκουβάγιας, πελώριοι μαγνήτες, —ἀντικείμενα, με ἄλλα λόγια, πού θὰ τὰ ζήλευε καὶ ὁ Φάουστ...
 Στὸ χωριὸ δέχτηκαν τὴν ἐκθεση με ἀνάμικτα αἰσθήματα. Μερικοὶ ἐξέφρασαν τὸ φόβο ὅτι θὰ κεντρίσει τοὺς ἀπατεῶνες ἢ, τὸ χειρότερο, τοὺς εὐκολόπιστους νὰ ξαναρχίσουν τὰ μάγια— κ' ἔτσι ν' ἀναβιώσῃ μιὰ παλιὰ καὶ θαθεῖα ριζωμένη πρόληψη τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ. Ἄλλοι λένε ὅτι ἡ ἐκθεση ἔχει καθαρά πορνογραφικὸ χαρακτήρα καὶ φέρνουν γιὰ παράδειγμα ἐκεῖνο τὸ κορίτσι πού κάθεται ὀλόγυμνο καβάλα στὴ ράχη ἑνὸς ἀετοῦ. Ὑπάρχουν τέλος κ' ἐκεῖνοι πού ὑποστηρίζουν ὅτι εἶναι ἓνα μορφωτικὸ καὶ ἐνδιαφέρον θέαμα.

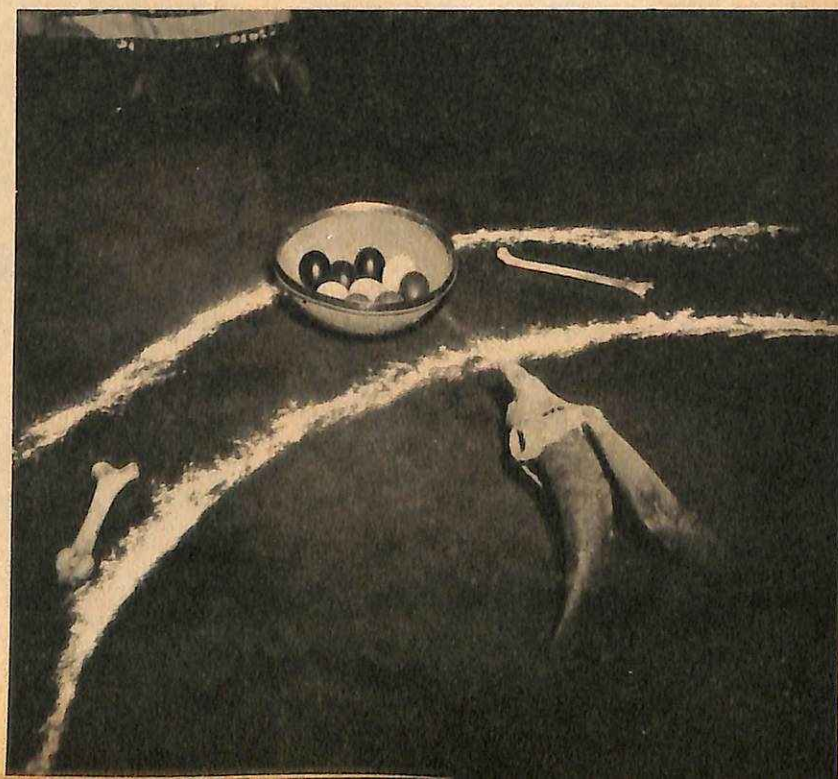
Ὅπως συμβαίνει συνήθως σὲ τέτοιες περιπτώσεις στὴν Ἀγγλία, συν-

εστήθη μιὰ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελούμενη ἀπὸ λαογράφους καὶ εἰδήμονες στὶς προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίες τοῦ λαοῦ, γιὰ ν' ἀποφανθῇ ἂν πρόκειται περὶ σοβαρὰς ἐκθέσεως με ἐπιστημονικὲς βάσεις ἢ περὶ ἐμπορικῆς ἀπάτης. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεχίζει ἀκόμη τὶς ἐρευνές της.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ κυρία Γουίλλιαμσον, σύζυγος τοῦ ἐκκεντρικοῦ συλλέκτη, ἔχει ἐγκατασταθῇ στὴν πύλη τοῦ πύργου καὶ εἰσπράττει τὸ δικαίωμα εἰσόδου (4 δραχμὲς γιὰ τοὺς μεγάλους, 2 γιὰ τὰ παιδιὰ) ἀπὸ τοὺς ἐπισκέπτες πού συρρέουν στὸ χωριὸ γιὰ νὰ δοῦν τὴν ἐκθεση, προσθέτοντας ὅτι «μοναδικὸς σκοπὸς τῆς εἶναι ἡ μόρφωση τοῦ κοινοῦ καὶ τὸ ξερρίζωμα τῆς δεισιδαιμονίας».

Ἀλλὰ ἡ Ἐπιτροπὴ βάχῃ τὸν τελευταῖο λόγο...

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΓΙΚΑ ΣΥΝΕΡΓΑ —ΕΝΑ ΚΕΡΑΤΟ, ΕΝΑ ΚΟΚΚΑΛΟ, ΜΙΑ ΠΙΑΤΕΛΛΑ ΑΥΓΑ— ΑΠΛΩΜΕΝΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΤΡΑΓΟΚΕΦΑΛΟ

ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΜΕΝΟ ΤΟ ΚΕΡΙΝΟ ΟΜΟΙΩΜΑ ΕΝΟΣ ΗΜΙΓΥΜΝΟΥ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ. ΟΛΟΓΥΡΑ ΚΑΒΑΛΙΣΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ

ΥΠΟΒΛΗΤΙΚΑ ΦΩΤΙΣΜΕΝΟ ΚΕΡΙΝΟ ΟΜΟΙΩΜΑ, ΣΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΤΡΙΠΟΔΟ

ΜΙΑ ΜΑΓΙΣΣΑ ΤΩΝ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΜΕ ΜΑΚΡΥΑ, ΑΧΤΕΝΙΣΤΑ ΜΑΛΛΙΑ, ΜΕ ΜΑΥΡΗ ΡΟΜΠΑ ΚΑΙ ΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΚΑΠΕΛΛΟ ΤΗΣ

Μιά καινούργια Μαίριλυν

Η ΘΡΥΛΙΚΗ "ΒΟΜΒΑ ΤΟΥ ΣΕΞ", ΠΑΝΤΡΕΥΕΤΑΙ

ΤΟΝ ΑΣΚΗΤΙΚΟ ΔΙΑΝΘΟΥΜΕΝΟ ΑΡΘ. ΜΙΛΛΕΡ

Δέκα χρόνια μετά την Ρίτα Χαί-
γουντ και τον Όρσον Ουέλ-
λες ή όμορφη στην Αμερική ενώ-
νεται και πάλι με την μεγαλοφυΐα
διά των αρρήκτων δεσμών του γά-
μου. Πολλές αναλογίες θα μπορού-
σε να βρή κανείς στους δυο αυτούς
γάμους, αλλά, στην περίπτωση Μαί-
ριλυν Μονρόε-Άρθουρ Μίλλερ, τα
πράγματα φαίνονται τουλάχιστον
πιο σοβαρά. Δεν είναι πια νέοι, δεν
υπήρξαν ποτέ χαϊδεμένοι από την
τύχη, δεν αποφάσισαν το σοβαρό
αυτό δῆμα ξαφνικά, στην πρώτη
τρέλλα της αγάπης και του θαυμα-
σμού της εκείνη, στην πρώτη τρέλ-
λα του πείσματος εκείνος, όπως εί-
χε συμβῆ στο ζεύγος Ρίτα-Όρσον.
Η Ρίτα π.χ. ήταν αμόρφωτη τουλά-
χιστον όσο και η Μαίριλυν, αλλά η
Μαίριλυν φρόντισε να ξεκοκκαλίσει
τον Ντοστογιέφσκυ πριν κι όχι με-
τά από τον γάμο της. Κι αυτό δεί-
χνει άνθρωπο που ζυγίζει καλά τις
πράξεις του πριν κάνει κάτι σοβαρό.
Δεν ήταν βέβαια πάντα έτσι... Ποι-
ός θα το πίστευε, πριν δυο μόλις
χρόνια, πώς θάρχόταν ή μέρα που η
Μαίριλυν θα μπορούσε να συζητηθεί
σαν σοβαρός άνθρωπος. Ούτε καν
σαν άνθρωπος! Μια ψεύτικη κούκλα
που την κουνιζούν οι σκηνοθέτες
για να τρεκλίζει περπατώντας σαν
πλοίο που σκαμπανεβάζει, για να
μισοκλείνει τα μάτια και να μισα-
νοίγει το στόμα σε στάσεις τόσο
ψεύτικα «ήδονικές», ώστε οι θεαταί
στον κινηματογράφο να γελούν τρα-
νταχτά αντί να σωπαίνουν σε σιωπές
γεμάτες σημασία, αυτό ήταν η Μαί-
ριλυν Μονρόε για τον μέσο αναγνώ-
στη των κινηματογραφικών περιοδι-
κών και των σκανδαλοθηρικών έφη-
μερίδων. Κι ως μην ήξερε τίποτε απ'
τη ζωή της... Σήμερα όμως -κι αυτό
είναι το περίεργο, αλλά και το δι-
καιο- σήμερα την εκτιμά, ενώ ξέρει
ανατριχιαστικές λεπτομέρειες για
την παιδική, και, αργότερα, την νε-
ανική της ηλικία. Γιατί, απλούστα-
τα, τώρα λέει: «Την καμένη την κο-
πέλα πώς ψήθηκε από τη ζωή!», ενώ
τότε έλεγε: «Ένα άσημαντο σαχλο-
κόριτσο».

Μια απόδειξη της τεράστιας άλ-
λαγής που έγινε στην συνείδηση του
κόσμου από τότε που η Μαίριλυν
έγκατέλειψε τον θρόνο για να μπή
στην Ιστορία, είναι η αλλαγή που
παρατηρείται στην στάση των γυ-
ναϊκών απέναντί της. Τότε δεν μπο-
ρούσαν να την ανεχθούν. Σήμερα,
την εκτιμούν και την συμπαθούν ό-
λες σχεδόν χωρίς εξαίρεση. Γιατί
έμοιαζε ψεύτικη κούκλα και βρήκαν
πώς έχει ψυχή. Και γιατί αυτή την
ψυχή δεν της την χάρισε ένας κά-
ποιος Πυγμαλίων, προσωρινά, όπως

είχε συμβῆ στην περίπτωση της Ρί-
τας που μετά από τους πρώτους έν-
θουςιασμούς έπεσε με μεγαλύτερη
ακόμη εγκατάλειψη στην παλιά λά-
σπη της ανυπαρξίας. Την ψυχή της
η Μαίριλυν έψαξε και την βρήκε μο-
νάχη της. Με ιδρώτα και αίμα. Κι
αν τον παντρεύεται σήμερα τον Μίλ-
λερ, δεν είναι γιατί περιμένει από
αυτὸν την σωτηρία της. Είναι για-
τί η καινούργια Μαίριλυν τον κοιτά-
ζει -αυτὸν τον μεγαλοφύεστερο ἴ-
σως άνδρα της Αμερικής- σαν τον

ἴσο της. Εκείνος είναι λογοτέχνης,
εκείνη είναι ἡθοποιός. Και οι δυο
τους είναι άνθρωποι με την βαθύτε-
ρη έννοια της λέξης.

—Θα τον παντρευτήτε; την ρω-
τούσαν οι δημοσιογράφοι στην δε-
ξίωση πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰνδουήσιου
Προέδρου.

Καὶ ἡ Μαίριλυν, απλή, νηφάλια
καὶ ὄχι καμμία Ἀλίκη στὴ χώρα τῶν
Θαυμάτων, ἔμπρὸς, στὴν καταπλη-
κτικὴ τῆς τύχη, ἀπαντοῦσε:

—Εἴμαστε πολὺ φίλοι, ἀλλὰ δὲν

ἔχω ἀποφασίσει ἀκόμη.

Νὰ ἐπιστρέψωμε τώρα δυό, τρία,
πέντε χρόνια πίσω γιὰ νὰ ἐξετάσω-
με τὸν θρόνο τῆς Μαίριλυν; Εἶναι
λίγο ἀστείον, ἀλλὰ, ἴσως, γιὰ μιὰ
πλήρη εἰκόνα τῆς καταστάσεως, ἀ-
παραίτητο.

Ἡ Μαίριλυν λοιπὸν δημιουργοῦ-
σε σκάνδαλα, ἦταν ὀμορφή, προκλη-
τικὴ καὶ ἔλεγε ἐγουστόζικες βλακεί-
ες, κατὰ τὴν κοινὴ ἐκφραση:

—Τί φορὼ στὸ κρεβάτι; Ἀρωμα
Σανέλ Νο 5!

—Γιατί περπατῶ με τόση... ἀ-
στάθεια; Γιατί ἔμαθα νὰ περπατῶ
ὅταν ἦμουν δέκα μηνῶν κι ἀπὸ τότε
δὲν πῆρα ἄλλο μάθημα.

—Ἀν ἔχω ἀντιδραστικὰ φαινόμε-
να ἔμπρὸς σὲ γυναῖκες; Ὁχι, μό-
νον σὲ ἄνδρες καί, εἰδικότερα, μό-
νον στὸν Μάρλον Μπράντο!

—Γιατί ποζάρησα γυμνή; Γιατί
ἔπρεπε νὰ πληρώσω τὸ νοίκι μου!

—Τί ἔγραφα στὶς ἀφιερῶσεις τῶν
γυμνῶν φωτογραφιῶν; «Μήπως θὰ
σὰς ἄρεσα περισσότερο ἂν ἄφηνα τὰ
μαλλιά μου νὰ μακρύνουν;»

Οἱ φράσεις αὐτὲς ἀνομάστηκαν
«Μονροϊσμοί» καὶ ξετρελλάιναν τοὺς
ρεπόρτερς καὶ τοὺς θαυμαστάς της
σὲ ὅλη τὴν ὀφθαλμία.

Ἡ «καινούργια Κλεοπάτρα», ἡ
«γυναίκα τῶν χιλίων πειρασμῶν», τὸ
«σύμβολο τῆς ἀμαρτίας» ἦταν τὰ ὀ-
νόματα πού τῆς ἔδιναν οἱ διαφημι-
σταί της. Κ' ἐκείνη... Ἐκείνη περι-
ωριζόταν στὸ νὰ φορῇ τουαλέτες
πού ἦταν φανερό ὅτι εἶχαν τρυπωθῇ
ἐπάνω της, γιατί ἄλλιώς δὲν θὰ χω-
ροῦσε νὰ μπῇ μέσα, καὶ κάτω ἀπὸ
τὶς ὁποιεὶς ἦταν φανερό πὼς δὲν φο-
ροῦσε τίποτε ἄλλο.

Οἱ διαφημισταί της ἐπίσης τῆς
εἶχαν ἐπιβάλει νὰ διηγῆται τὴν ἐ-
ξῆς ἱστορία γιὰ τὴν «ἀνακάλυψή»
της:

—Ἐργαζόμουν ὡς ἐμπέμπυ-σί-
τερ, φρόντιζα δηλαδὴ τὰ μικρὰ παι-
διὰ ὅταν ἔλειπαν οἱ γονεῖς τους,
καί, μιὰ μέρα, ἔτυχε νὰ πάω στὸ
σπίτι ἑνὸς παραγωγού. Μὲ πρόσεξε
καὶ ἔτσι ἄρχισε ἡ πιὸ ἐκπληκτικὴ
περιπέτεια τῆς ζωῆς μου...

Τὸ πὼς ἄρχισε ἡ περιπέτεια τῆς
ζωῆς τῆς Μαίριλυν, ὅμως, δὲν εἶναι
κάτι πού λέγεται με δυὸ λόγια. Καί
σήμερα τὰ ψέματα πιά δὲν πιάζουν.
Ὅλες οἱ λεπτομέρειες τῆς δραματι-
κῆς τῆς ζωῆς ἔχουν ἐρθεῖ στὸ φῶς
καὶ ὅλες συνωμοτοῦν γιὰ νὰ τὴν κά-
νουν ἀκόμη πιὸ ἀγαπητὴ στὸ κοι-
νόν.

Γεννήθηκε τὴν 1η Ἰουνίου τοῦ
1926, στὸ Λαϊκὸ Νοσοκομεῖο τοῦ
Λὸς Ἀντζελες, νόθο παιδί τῆς κοκ-
κινομάλλας Γκλάντυς Μονρόε Μπρέν-
κερ, καὶ βαφτίστηκε Νόρμα-Τζίν.

«ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΗ ΕΜΠΝΕΥΣΗ!» Η ΜΟΝΡΟΕ
ΟΤΙ Ο ΑΡΘΟΥΡ ΔΕΝ ΤΗ ΖΗΤΗΣΕ ΣΕ ΓΑ

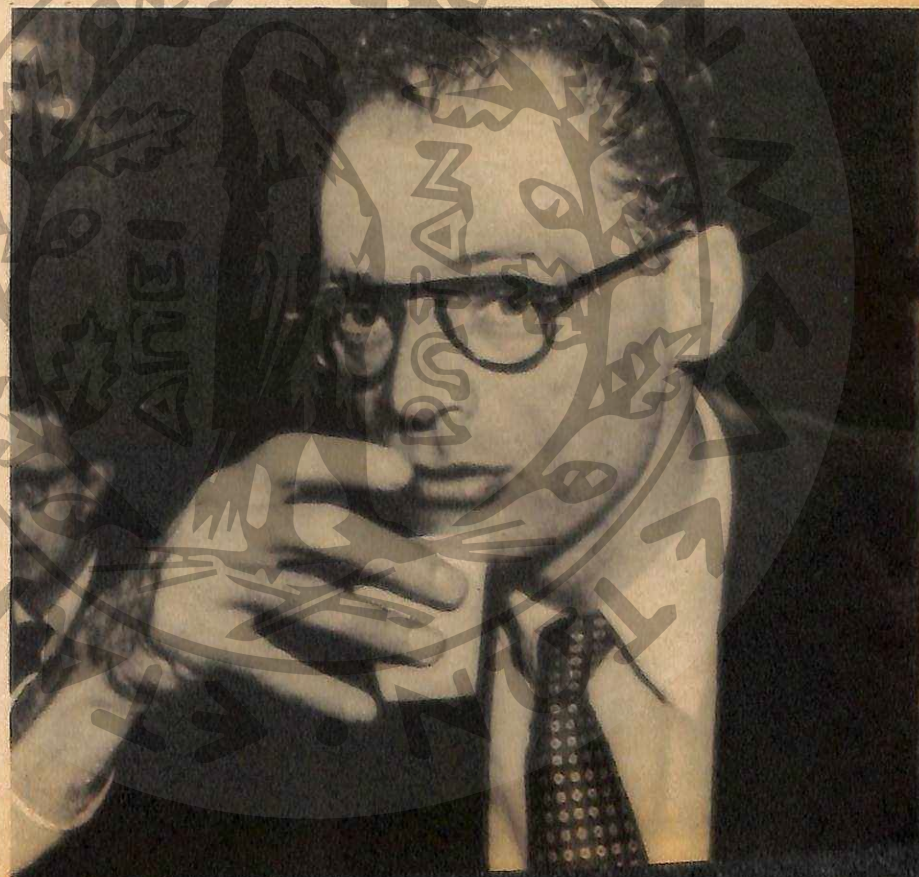
ΔΗΛΩΣΕ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ
«ΜΑΖΙ ΤΟ ΣΚΕΦΘΗΚΑΜΕ», ΕΙΠΕ.

Η «ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ» ΜΟΝΡΟΕ περιφρονεί πιά τους άνόητους ρόλους. Χωρίς νά παριστάνη τὴν διανοουμένη, ἔχει γίνεῖ μιὰ ἀπὸ τίς πιὸ ἐνδιαφέ-
ρουσες «στάρ» τοῦ κόσμου, με ἐλπίδες γιὰ ἓνα πολὺ λαμπρὸ μέλλον.

Ἡ ὡραία καὶ τό... πνεῦμα

Ο ΣΥΖΥΓΙΟΣ, διάσημος συγγραφεὺς θεατρικῶν ἔργων Ἄρθουρ Μίλ-
λερ, ἐνεφανίσθη περὶ τὰ τέλη Ἰουνίου ἐνώπιον τῆς «Ἐπιτροπῆς Ἀν-
τιαμερικανικῶν Ἐνεργειῶν» γιὰ ν' ἀπαντήσῃ σὲ διάφορα ἐρωτήματα.

«ΣΤΑΣΙΣ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ» είναι ο τίτλος της πρώτης σημαντικής ταινίας της «καινούριας» Μαίριλιν. Το έργο άνθισε στον γνωστό συγγραφέα του «Πικ-Νικ» Ουίλλιαμ Ίνγκ. Η Μαίριλιν έβαλε τόσο πολύ από τον εαυτό της στον δύσκολο αυτόν ρόλο της, ώστε έπαθε υπέρκόπωση και βρέθηκε στην δύσκολη θέση να σταματήσει το «γύρισμα» για αρκετές ημέρες...

Ο δρόμος προς την τέχνη

ΤΟ ΣΑΝ ΒΑΛΛΕΎ, ή «Κοιλιάδα του Ήλιου», με το υγιεινό κλίμα του, την δόθηκε να συνέλθω. Μετά από την «Στάσις Λεωφορείου», η Μαίριλιν πρόκειται να πρωταγωνιστήσει στην πρώτη ταινία της δικής της εταιρείας με συμπαραστάτη της τον γνωστό Άγγλο ήθοποιό Σερ Λώρενς Όλιβιέ, στο έργο με τίτλο «Ο Κοιμώμενος Πρίγκιψ» του Τέρενς Ράττιγκαν.

ΜΟΝΡΟΕ

Η τραγωδία πριν από την δόξα

ΠΩΣ ΞΕΚΙΝΗΣΕ Η ΞΑΝΘΗ ΚΑΛΛΟΝΗ

Η μητέρα της συζούσε με κάποιον ό οποίος την εγκατέλειψε πριν γεννηθεί η Μαίριλιν, παίρνοντας μαζί του και τα δυο μεγαλύτερα παιδιά. Η Γκλάντυς κρατήθηκε έως την γέννηση της μικρής, αλλά ύστερα να νύρα της έσπασαν, πράγμα όχι σπάνιο στην οικογένειά της αφού και οι δυο γονείς της είχαν πεθάνει στο τρελλοκομείο.

Δώδεκα ημερών ήταν η Νόρμα-Τζην όταν την παρέδωσαν σε μια οικογένεια θρησκομανών ανθρώπων στα περίχωρα του Λος Άντζελες. Ήταν ένα ζωρό, χαριτωμένο μωρό όταν δυο χρονών έπαθε ένα νευρικό κλονισμό τον οποίον έπιμνε ότι μπορεί να θυμάται. Ένας ανισόρροπος γείτονας προσπάθησε να την πνίξει με ένα μαξιλάρι.

Μόλις άρχισε να μιλά, την έβαλαν να όρκισθ ό τι ποτέ δεν θα έπινε, δεν θα κάπνιζε, δεν θα έλεγε κακά λόγια. Καί, για κάθε της άταξια παιδιατική, την φοβέριζαν πώς θα πήγαινε στην Κόλαση. Κάθε ώρα την έβαζαν να λή προσευχές και, κάθε Κυριακή πρωί, μεσημέρι και βράδυ, καί καμιά φορά και στο μέσον της εβδομάδας, την πήγαιναν στην εκκλησία. Στο σπίτι έπλενε τα πατώματα και τα πιάτα πριν άκωμη γίνι πέντε χρονών.

Κάθε φορά που χόρευε μόνη της ή τραγουδούσε, την πληροφορούσαν ότι αυτά ήταν διαβολικά πράγματα και έμαθε να κρύβεται στην ξυλαποθήκη όταν ήθελε να παίξει μια ζωή πιδ ενδιαφέρουσα από τη δική της. Ανάμεσα όμως στις πιο φορικές αναμνήσεις της εποχής ήταν ένας «οικογενειακός φίλος» ό οποίος την έκακοποίησε όταν ήταν έξη χρονών, μωρό. Αυτό τό τρομερό γεγονός, της δημιούργησε συναισθήμα ένοχής που έγινε έμμονος ιδέα. Άρχισε να ακούη ένα θόρυβο μέσα στο κεφάλι της και να σκέπτεται πώς ν' αυτοκτονήσει. Η οικογένεια που την είχε αναλάβει πρόσεξε την άλλαγή και άρχισαν τή μουρμουρητά: «Ξέρετε, πρέπει να προσέχουμε γιατί έχει την τρέλλα στο αίμα της». Η Νόρμα-Τζην ήξερε θαυμάσια τί έννοούσαν και αυτό της κατέστρεφε την Ισορροπία της.

Τότε έγινε κάτι που την άνακούφισε: την έστειλαν να ζήση με άλλη οικογένεια. Η άλλαγή όμως στην ατμοσφαιρική πίεση ήταν τέτια ώστε δεν μπόρεσε ν' αντιδράση λογικά. Όλοι σ' αυτό τό καινούργιο σπίτι ήταν κομπάρσοι στον κινηματογράφο και την πρώτη μέρα που παρέλαβαν την μικρή της χάρισαν άδειες μπουκαλές ούισκυ για νά παίξη, της έμαθαν χαρτιά και την έβαλαν να τούς χορέψη χαθανέζικους χορούς... Από αντίδραση, η Μαίριλιν λέει πώς τό έριξε στην προσευχή, από τό πρωί ως τό βράδυ, για νά σώση τίς ψυχές τους.

Όταν η Νόρμα-Τζην έγινε περίπου όκτώ χρονών, η μητέρα της έπαθε δεύτερη κρίση και την πήραν στο Κρατικό Νοσοκομείο όπου έμεινε μέχρι την ημέρα που η κόρη της είχε τή οικονομικά μέσα νά της εξασφαλίση ιδιωτική περιποίηση.

Λυπήθηκα που άρρώστησε, λέει η Μαίριλιν, αλλά ποτέ δεν είχαμε κανενός είδους δεσμό. Δεν την έβλε-

πα πολύ συχνά. Για μένα ήταν άπλώς, η γυναίκα με τή κόκκινα μαλλιά.

Τώρα πιά, κανείς δεν μπορούσε νά πληρώνη την διατροφή της σε σπίτι και την έστειλαν στο όρφανοτροφείο. Εκεί, τή νύρα της δημιούργησαν ένα περίεργο τραύλισμα που της έμεινε πολλά χρόνια. Έπειδή ήταν από τή μεγαλύτερα παιδιά, ή δουλειά της ήταν νά πλένη τή πιάτα: 100 πιάτα, 100 φλυτζάνια, 100 μαχαίρια, πηρούνια, κουτάλια. Αυτό όμως δεν ήταν τίποτε έμπρός στο πλούσιο τών άποχωρητηρίων που έπρεπε νά κάνη κάθε δύο μέρες. Για πληρωμή της έδιναν 5 σέντς τό μήνα. Κάθε Κυριακή, όμως, έπρεπε νά δίνη ένα σέντς για τόν έρανο της εκκλησίας. Με τό ένα σέντς που της περισσεύε τό μήνα, η Νόρμα-Τζην άγόραζε κορδέλλες για τή μαλλιά της.

Ένδεκα χρονών, η Νόρμα-Τζην έφυγε για νά ζήση με καινούργια οικογένεια, μια φίλη της μητέρας της, ή οποία όμως δεν μπόρεσε νά την κρατήσει πολύν καιρό. Στα έπόμενα πέντε χρόνια, τό παιδί σερνόταν από τό ένα σπίτι στο άλλο. Έν δλω έζησε σε δώδεκα οικογένειες, όλες πολύ φτωχές. Κάποτε την έδιωξαν γιατί «νευρίαζε» την κυρία. Μια άλλη φορά πάλι πέρασε ήσυχες μέρες με μια καλόκαρδη γυναίκα που άνωμαζόταν Άννα Λάουερ. Άλλοτε πάλι έζησε με μια οικογένεια έπτά ατόμων σε περιοχή που έπασχε από έλλειψη νερού. Όλοι έκασαν μπάνιο μια φορά την εβδομάδα, στο ίδιο μπάνιο, με τό ίδιο νερό. Καί, μια φορά τό μήνα, δεχόταν την έπίσκεψη της «κοινωνικής λειτουργού» που έπιθεωρούσε τίς σόλες τών παπουτσιών της, της χάιδευε τό κεφάλι και έφευγε ίκανοποιημένη. Καί πάντα ό θόρυβος εκείνος στο κεφάλι της και ή άκατονόμαστη αίσθηση ένοχής.

Πώς τή κατάφερα νά έπιζήσω; αναρωτιέται ή σημερινή Μαίριλιν. Η μήπως δεν ήταν όλα αυτά τόσο τρομερά, αλλά τή έβλεπα έγώ έτσι, με την φαντασία μου, από υπερβολική ευαισθησία;

Δώδεκα χρονών, η Νόρμα-Τζην βαρέθηκε τίς κοροϊδίες τών αγοριών της γειτονιάς και δανέστηκε ένα στενό μπλέ πουλόβερ από μια φίλη της. Όταν μπήκε στην τάξη τού σχολείου της, άρχισαν τόσα σφυρίγματα που ζαλίστηκε. Από τότε, καμιά δωδεκαριά ποδηλάτια περίμεναν κάθε έξοδό της από τό σπίτι ή τό σχολείο και ή γειτονιά γρήγορα άρχισε νά κατηγορή τό «παλιό-κόριτσο». Για πρώτη φορά είχε φίλους, για πρώτη φορά άνθρωποι της μιλούσαν γλυκά. Παρακαλούσε τό Θεό νά μην ξυπνήση από τό καλό όνειρο.

Έκανε τό πάλ για νά μην ξυπνήση, για νά μην τούς χάση. Βαφόταν πολύ, έβαζε κοκινάδι στα χείλη και ρίμμελ στις βλεφαρίδες της. Τό τραύλισμα άρχισε νά ύποχωρή και ή Νόρμα-Τζην έγραφε... στίχους!

Σκέφθηκα τή ζωή και τόν εαυτό μου, τότε, λέει η Μαίριλιν σήμερα. Σκέφθηκα και έφθασα στο συμπέρασμα πώς κάτι έπρεπε νά βγή από όλην εκείνη την άνακατοσύρα!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΨΗΛΟΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Όνομάζεται Χένρυ Χάϊτ
και ζει στην Αύστραλία

Η ζωή παρουσιάζει πολλά προβλήματα για τόν Χένρυ Χάϊτ, που έχει ύψος 2.32 μ.

Σά νά μην άρκοϋσε τό ύψος του, ό Χένρυ ζυγίζει 105 όκάδες, φοράει παπούτσια νούμερο 50, και χρειάζεται 8 μέτρα ύφασμα για νά ράψη ένα κοστούμι.

Ό Χένρυ έμφανίζεται στο κέντρον «Τό θόλι», στο Σίδνεϋ της Αύστραλίας μαζί με τόν μικροσκοπικό Στάνλεϋ Ρόος (0,95 μ.) και τόν κανονικό ύψους Ρόλαντ Λόου (1,63 μ.).

Ό Χένρυ είχε κανονικό ύψος και θάρος μέχρι ηλικίας έννέα έτών, αλλά τότε άρχισε εξαφνικά νά ψηλώνη. Όταν έγινε 11 χρονών, ψήλωνε 0,10 μ. κάθε μήνα.

Σε ηλικία 12 έτών, ήταν 1,98 μ. και σε ηλικία 15 έτών, 2,15 μ.

Πριν από 11 χρόνια, την έποχή που άρχισε νά έμφανίζεται στή σκηνή, παντρεύτηκε τή γυναίκα του Μαρία, με την όποια ζή ως τώρα, και που είναι μόνο 1,60 μ.

Οι χιλιάδες τών ξένων που θά έπισκεφθούν την Αύστραλία στο τέλος αυτού τού χρόνου για τούς Όλυμπιακούς άγώνες, θά έχουν την ευκαιρία νά δοϋν τόν ψηλότερο αυτόν άνθρωπο τού κόσμου. Γιατί ό Χένρυ είναι σήμερα ένα από τή αξιοπερίεργα της Αύστραλίας, και την έποχή τών άγώνων θά θρίσκειται στή Μελβούρνη νά τόν θαυμάσουν οι ξένοι.

ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ, ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ ΑΝΑΣΤΗΜΑΤΟΣ, ΣΗΚΩΝΕΤΑΙ ΣΤ' ΑΚΡΟΔΑΧΤΥΛΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΗ ΤΟΝ ΧΕΝΡΥ ΑΠ' ΤΗ ΒΡΟΧΗ

Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΤΑΒΑΝΙ...ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΝ ΦΤΑΝΗ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΧΟΡΕΥΤΡΙΕΣ ΕΙΝΑΙ «ΜΙΣΗ ΜΕΡΙΔΑ» ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΧΕΝΡΥ

THE ROSEMARY KUTAK

6

Ὁ Σκότ ἀναστέναξε βαθειὰ σὰ νὰ ἀναλογι-

Ο Μάκ Κηθ ήξερε πώς η συζήτηση με τη Μόντ δε θάταν εύκολη. «Έκλεισε την πόρτα και, για ένα λεπτό, στάθηκε κοιτάζοντας τη νέα γυναίκα. Στις αναλογίες του κορμιού και στο χρώμα των ματιών και των μαλλιών, η Μόντ έμοιαζε πανομοιότυπη με τη νύφη της, χωρίς όμως να έχει την εμφάνιση χάρη της Εύας. Οι επιπτώσεις των τρόπων της έδιναν στην εμφάνισή της κάτι το κομμικό και ψεύτικο που δεν το είχε η Εύα. Πάντως, πριν από δέκα χρόνια, σε μία εποχή δηλα-

—Πολύ φυσικό. Στὸ κάτω - κάτω, ἄντρες
εἴστε κι' οἱ δυοί.
Ὁ Μὰκ Κήθ γέλασε, σταύρωσε τὰ μακρυὰ
σκέλη του τὰ ἑκα πέντε στ' ἄλλο κι' ἀκούμπησε

καὶ κάθε ὥρα ὅλο τὸ χρόνο, ἐνῶ οἱ ἄλλοι, δηλαδὴ τὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως Πολιτῶν, δὲν εἶχαν τὴ δυνατότητα ν' ἀφιερῶσιν ὅλην τοὺς τὴ ζῶν στὰ πολιτικά. Γι' αὐτὰ δὲ δικαστὴς πιστεύει πῶς ἂν

Εβλεις την πόρτα και για ένα
στάθηκε κοιτάζοντας την νέα νυναι

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

39

'Εδῶ κι' 'Εκεῖ

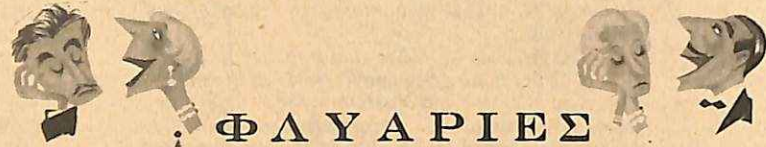

ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ στους άγανες Γουίμπλεντον γίνεται επίδειξη της νέας μόδας για τένις. 'Ο άγγλικός πουριτανισμός βρίσκει την έφετεινή μόδα «ιδιαιτέρως τολμηρή».

● **ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ** της Σαϊντ - Μάργκαρετ, στο "Ασπλεύ της Άγγλιας, οι καλεσμένοι στους γάμους μπορούν να ρίχνουν κομφετί στους νεονύμφους, υπό τον όρο να τὰ σκουπίζουν έπειτα οι ίδιοι.

● **ΔΥΟ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΙ** κύριοι συζητούν εαπλωμένοι στις πολυθρόνες τους, σ' ένα παραθαλάσσιο ξενοδοχείο: —Δεν ξέρετε τί παράδοξα πράγματα μου έχουν συμβή! λέει ο ένας. —Αλήθεια; —'Αρκεί να σὰς πῶ ότι κάποτε, ο γιατρός που μου έκανε μία έγχείρηση, έχασε ένα σφυγγάρι μέσα. Θέλησε να με ξαναοίσει για να τὸ θάλλει μὰ δεν τὸν άποσε. —Σὰς ένοχλεί; —Καθόλου. Μόνον πού διψῶ φρικτά, πότε - πότε.

● **ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ** γράφει στὸν οικογενειακό γιατρό: «'Αγαπητέ γιατρέ. Είπατε στὸν άντρα μου να πάρη μία άδεια. Πού προτείνετε να πάμε; Πέριοι κάναμε τὸ γύρο τοῦ κόσμου. Φέτος θὰ θέλαμε να πάμε κάπου αλλού...

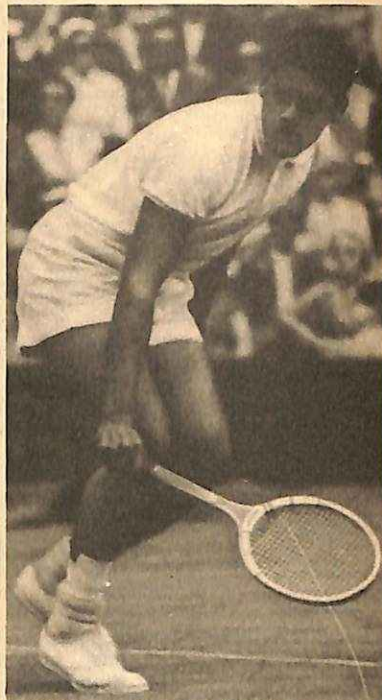

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Παριζιάνικοι δριζόντες... Εἰς τὴν άνωτάτη σειρά τῶν δημιουργῶν τῆς μόδας, όπου κορυφή έθεωρεῖτο πάντοτε ὁ 'Ισπανός ράπτης Μπαλενσιάγκα, (πολὺ άνώτερος λένε ἀπὸ τὸν Ντιόρ), προσετέθη πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὁ νέος σχεδιαστὴς Ζιβενοί. Τώρα, αὐτὲς οἱ δύο φέρμες συνεργάζονται τόσο πολὺ καὶ μοιάζουν τόσο πολὺ οἱ συλλογές των ὥστε, εἰς τὸ Παρίσι, γίνεται λόγος γιὰ τὴν καινούργια μόδα τύπου «Ζιβέν - Σιάγκα»... Ἡ Διεθνὴ κουτσομπολιά... Ἡ οικογένεια τῶν Γκαμπὸρ συγκεντρώνει κομπολοὶ τίς ἐρωτικές ἐπιτυχίες. Δὲν εἶναι μόνον οἱ τρεῖς ὠραιότερες κόρες πού κάμουν συλλογὴ ἀπὸ πλούσιους καὶ ὠραίους γαμβρούς, ἀλλὰ καὶ ἡ μαμά, ἡ ξανθὴ κ. Ζολί Γκαμπὸρ, ἡ ὁποία εἰτοιμάζεται νὰ πανδρευθῇ μὲ τὸν Ζὰκ Μίνς, ἑκατομμυριούχο ὕφαντουργό. —'Επίσης εἰτοιμάζεται γιὰ δεύτερο γάμο ἡ ζυηροτάτη πριγκίπισσα 'Αντουανέτα (ἀδελφὴ τοῦ Ρενιέρου τῆς Γκρέης) μὲ τὸν Γάλλο βιολιανό κ. Κάρολον Ρέι... Ἡ Κουβέντες... Ἡ 'Ανίτα 'Εκμπερκ, τὸ καινούργιο ξανθὸ καὶ προκλητικὸ ἀστέρι ἀπὸ τὴν Σουηδία, ἀγανακτεῖ ὅταν τὴν ὀνομάζουν παγόδουνο. 'Ενα παγόδουνο, ἐξηγεῖ, κρύβεται κατὰ τὰ 2/3 καὶ ἐγὼ κατὰ τὰ 2/3 εἰμαι πάντα γυμνή... Ἡ 'Αγνώστοι «Ἐλληνες... Ποιὸς νὰ εἶναι ἀραγε ὁ 'Ελλην, (καθὼς γράφουν οἱ ξένες ἐφημερίδες) κινηματογραφικὸς παραγωγὸς Μ. 'Εργας, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται τώρα στὰ δικαστήρια σὲ μιά αἰγρία δίκη μὲ τὴν ὠραιότατη πρασινομάτα ἥθοποιὸ τοῦ κινηματογράφου Σουλβάνα Παμπανί; 'Ο λόγος τῆς δίκης: Πενήντα χιλιάδων δολλαρίων κοσμήματα, τὰ ὁποία ἡ Σουλβάνα Παμπανί λέγει ὅτι ὁ κ. 'Εργας τῆς χάρισε καὶ ὁ κ. 'Εργας λέγει ὅτι τῆς τὰ εἶχε δανείσει... Ἡ Χρόνια πολλὰ... καὶ εὐτυχὴ ἔχει ζήσει ἡ κ. Τίρζα Γκονζάλες ἀπὸ τὸ 'Ελ Πάζο τοῦ Τέξας. Ἡ κ. Τίρζα, 106 ἐτῶν τὴν περασμένην ἑβδομάδα, καπνίζει, πίνει, χαρτοπαίζει, ράβει χωρὶς γυαλιὰ καὶ ἀρχίζει τὴν ἡμέρα τῆς μὲ ἓνα μπρέκφαστ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ ψωμίδι καὶ κόκκινο κασσί... Ἡ Νέα ἄστέρ... Ἡ Καρόλ Μπέικερ, 22 ἐτῶν ξανθοῦλα, πτωχεῖα, μαθήτρια μιάς δραματικής σχολῆς, άγνωστὴ μέχρι χθὲς, πασίγνωστὴ σὲ λίγους μῆνες χάρις εἰς τὸν συμπατριώτη μας ἄσσο σκηνοθέτη κ. 'Ηλιαν Καζάν, ὁ ὁποῖος τὴν διάλεξε πρωταγωνίστρια τῆς νέας του ταινίας καὶ ὁ ὁποῖος, ἄλλη μιά φορά, ὅπως μὲ τὸν Μάρλον Μπράντο, τὸν Τζέιμς Ντὴν, τὴν Ζουλί Χάρις, ἀπεκάλυψε εἰς τὸν κόσμο ἓνα καταπληκτικὸ δραματικὸ ταλέντο. Στὴ νέα ταινία «BABY DOLL» ἡ Καρόλ ζωντανεῖ, μὲ καταπληκτικὴ προκλητικὴτητα, μιά νιόπαντρὴ παιδοῦλα πού δεν ἔννοει νὰ ἀφήσῃ τὰ παιγνίδια τῆς καὶ νὰ παραδεχθῇ τὴν πραγματικότητά... Ἡ Μικρὲς ἀλ' ἤθεις... 'Όταν τραβήξῃς διὰ τῆς βίας τὸν σύζυγό σου νὰ πᾶς σὲ ἓνα γλέντι 99% θὰ πρέπει νὰ τὸν τραβήξῃς πάλι διὰ τῆς βίας γιὰ νὰ φύγῃ.

● **ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ** ἐστιατόριο μάταια περιμένει νὰ πάρη ἀπάντηση σὲ μιά ἀγγελία πού ἀρχίζει μὲ τίς λέξεις: «Ζητοῦνται γυναῖκες γιὰ τὸ πλῆθος τῶν πιάτων». 'Αλλὰ οἱ θέσεις συμπληρώθηκαν μέσα σὲ λίγες ἡμέρες ὅταν ἡ διατύπωση τῆς ἀγγελίας ἔγινε: «Ζητοῦνται δύο κυρίες ὡς βοηθοὶ στὸ τμήμα μαγειρικῆς».

● **ΓΙΑ ΝΑ ΓΡΑΨῃ** τὴ μουσικὴ τοῦ τραγουδιοῦ «'Αχ, αὐτὰ τὰ πιάτα!», ὁ Γάλλος συνθέτης 'Ιλνὸς Ραμανάθαν Κρίσμαν ἀπέκλεισε ἀπὸ τὸν πρῶτο γύρο τὸν παλὸ πρωταγωνιστὴ καὶ φαβορί τῶν ἀγῶνων Γιορσλὰδ Ντρόμπνυ.

ΕΚΠΛΗΞΗ ΣΤΟ ΤΟΥΡΝΟΥΑ τένις τοῦ Γουίμπλεντον. 'Ο νεαρός 'Ινδὸς Ραμανάθαν Κρίσμαν ἀπέκλεισε ἀπὸ τὸν πρῶτο γύρο τὸν παλὸ πρωταγωνιστὴ καὶ φαβορί τῶν ἀγῶνων Γιορσλὰδ Ντρόμπνυ.

● **ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗ** τῆς ἐνάρεως τῶν ἀγῶνων τοῦ Γουίμπλετον γίνεται ἐπίδειξη τῆς νέας ἀθλητικῆς μόδας. 'Ο περιδρόμος ἀγγλικὸς πουριτανισμὸς βρῖσκει τὴ φετεινὴ μόδα «ιδιαιτέρως τολμηρὰ». 'Ενοχλεῖται, προφανῶς, ἀπὸ τὴν ἔξωμη μπλούζα καὶ τίς πολλές δαντέλλες πού γαρνίρουν τὸν ποδόγυρο...

● **Η ΝΕΑΡΗ** κυρία ξυπνάει τὸ πρωτὶ καὶ λέει στὸν άνδρα τῆς: —'Αγάπη μου, ὡνειρεύθηκα τὴ νύχτα πὼς μού πρόσφερες ἓνα κουτί γεμῆτο διαμάντια. Τί διάβολο μπορεῖ νὰ σημαίνει αὐτό; 'Ο άνδρας τῆς χαμογελάει καὶ τῆς λέει: —Θὰ τὸ μάθῃς τὸ μεσημέρι! Καὶ τὸ μεσημέρι πού γυρίζει ἀπ' τὴ δουλειά του, ὁ σύζυγος δάζει στὰ τρεμουλιαστὰ χέρια τῆς γυναίκας του ἓνα πακέτο. Μὲ πυρετώδη ταχύτητα, ἡ νεαρὴ κυρία κόβει τὸ σπάγγο καὶ βρίσκει μέσα ἓνα ὄνειροκρίτη...

ΤΙ ΛΕΝΕ:

"Όποιος θέλει νὰ χάσῃ δάρος δεν ἀρκεῖ νὰ τὸ λή —πρέπει νὰ κρατᾷ καὶ τὸ στόμα του κλειστό.

Οἱ γυναῖκες δεν πλήττουν ποτέ: "Αν εἶναι ἀνύπαντρες, ἀναρωτιοῦνται ἂν ὑπάρχη ἓνας άντρας στὸ μέλλον τους, καὶ ἂν εἶναι παντρεμένες, ἀναρωτιοῦνται ἂν ὁ άντρας τους ἔχει μέλλον. Ἡ ἐπιτυχία τῆς συζυγικῆς ζωῆς ἔγκειται στὸ νὰ μὲν κανεῖς πάντα στὸ ἴδιο καλούπι.

Λουίζον Μπομπιέ

"Όποιος δοκιμάζει ἓνα σπόρο μουστάρδας ξέρει καλύτερα τὴ γεύση τῆς ἀπὸ ἐκείνον πού θλίψει ἓναν ἐλέφαντα φορτωμένο μουστάρδα.

'Ινδικὴ παροιμία

"Όταν σὰς μιλάει μιά γυναίκα, χαμογελάτε τῆς καὶ μὴν τὴν ἀκούτε.

"Ενας Κινέζος ποιητῆς

'Ακόμη καὶ ἂν πενήντα ἑκατομμύρια ἄνθρωποι λένε μιά ἀνοησία, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀνοησία.

'Ανατὸλ Φράνς

● **Ο ΓΝΩΣΤΟΣ** Γάλλος συνθέτης καὶ μαέστρος Νταριὺς Μιλῶ, πού ἔγινε τελευταία πρόεδρος τῆς 'Ακαδημίας τοῦ Γαλλικοῦ Δίσκου, διηγείται πὼς, ἔπειτα ἀπὸ μιά συναυλία τοῦ στὴ Νέα 'Υόρκη, δέχτηκε τὴν ἐπίσκεψη δύο ἐνθουσιασμένων 'Αμερικανίδων, πού τοῦ εἶπαν: —'Η συναυλία σας μὰς άρεσε πολὺ! 'Ηταν σχεδὸν ἔξ ἱσου ὠραία μὲ τούς δίσκους λόνγκ - πλεϋν.

● **ΣΕ ΜΙΑ** μικρὴ πόλη τοῦ Τέξας, ἓνας γέρος αγρότης Ἰνδιάνικης καταγωγῆς ἔρχεται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Τράπεζα ἓνα δάνειο 500 δολλαρίων. —Πόσα ἀρνιά ἔχετε; τὸν ρωτοῦν. Διηλώνει τούς τίτλους ἰδιοκτησίας του καὶ τοῦ δανείζουν 500 δολάρια γιὰ τρεῖς μῆνες.

Στὸ τέλος τῶν τριῶν μηνῶν ἐμφανίζεται καὶ ἐπιστρέφει στὴν Τράπεζα τὰ 500 δολάρια τὰ ὁποία θάβει ἀπὸ μιά σακούλα γεμάτη χρυσάφι καὶ χαρτονομίσματα.

—'Ο τραπεζίτης ξερογλείφεται καὶ τὸν συμβουλεύει:

—Θάρρετε νὰ μὰς καταθέσετε δια αὐτὰ τὰ λεπτά.

Καὶ ὁ γέρος 'Ινδιάνος:

—Πόσα ἀρνιά ἔχετε;

● —**ΓΙΑΤΙ** ὀνομάζει Νέλλυ κάθε κοπέλα πού συναντᾷ;

—Γιατί ἔτσι λέγεται ἡ γυναίκα μου κ' ἔχω τὴ συνήθεια νὰ παραμιλάω στὸν ὕπνο μου!

● **ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ** ἔχει καλέσει τίς φίλες τῆς γιὰ τσάι. Στὴ συζήτηση πού ἀνοίγουν, τὸ θέμα εἶναι ποῖ ἐλάττωμα οἱ γυναῖκες συγχαροῦν δυσκολότερα στοὺς άνδρες. Οἱ κυρίες διαφωνοῦν:

—Τὴν χυδαίότητα! λέει ἡ γυναίκα ἐνὸς ἐμπόρου.

—Τὴν ἐπαρση! λέει ἡ γυναίκα ἐνὸς ἀξιωματοῦχο.

—Τὸν ἐγωισμό! λέει ἡ γυναίκα ἐνὸς γόνου παλαιᾶς οἰκογενείας.

Μιά νεαρὴ κυρία μένει σιωπηλὴ.

—Κ' ἔσείς; τὴν ρωτᾷ ἡ οἰκοδόσποινα. Ποῖο ἀνδρικό ἐλάττωμα θεωρεῖτε χειρότερο ἀπ' ὅλα;

—Τὸν ὕπνο! ἀπαντᾷ ἡ νέα κοκκινίζουσα.

● **ΜΙΑ ΚΟΠΕΛΑ**, σ' ἓνα μπάρ, ἀναστενάζει:

—Πὼς ἀργεῖ!

—Ποῖος; ρωτᾷ ὁ μπάρμαν.

—'Όποιος νᾶναι! ἀπαντᾷ ἡ κοπέλα.

● **Ο ΤΡΙΣΤΑΝ ΜΠΕΡΝΑΡ** ἦταν γνωστός γιὰ τὴν ὀκνηρία του, πού τὴ διαφήμιζε, ἄλλωστε, καὶ ὁ τίσις ὅσο μπορούσε. "Ελεγε λ. χ.:

—'Ο Πασκάλ καταπολεμοῦσε τοὺς ποικεφάλους του μὲ προδῆματα γεωμετρίας. Εγὼ, καταπολεμῶ τὰ προδῆματα γεωμετρίας προσποιούμενος ὅτι εἶχα ποικεφάλους.

Καὶ κατέληγε μὲ τὸν ἀκόλουθο ὀρισμό:

«Τεμπέλης εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού δεν ὑποκρίνεται ὅτι ἐργάζεται».

Η ΡΕΝΑ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ, στὴν ἐπιθεώρηση «'Ο Ρωμηὸς» πού παίζεται ὑπο θέατρο «Βέμπο». Ἡ ἐκλεκτὴ καλλιτέχνης σὲ καινούργια τραγούδια

Η ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΟΥΤΑ ὅπως παρουσιάζεται στὴν ἐπιθεώρηση «'Αστέρια τῆς 'Αθήνας» κάθε βράδυ στὸ θέατρο «'Ακροπόλ» μὲ ἐπιτυχία.

● **Ο ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΗΣ ΨΑΡΑΣ**: Κάθεσαι καὶ μὲ κοιτάξεις ἐδῶ καὶ τρεῖς ἡμέρες. Γιατί δεν ψαρεύεις κ' ἐσύ; Τὸ χωριὰτοπαῖδο: Δεν ἔχω τὴν ὑπομονή!

■ **Η ΤΖΙΝΑ** Λολλμπρίτζινα, πού βρῖσκεται στὸ Παρίσι, δέχτηκε νὰ βοηθήσῃ τὸ Γάλλο συγγραφέα Γκὺ ντέ Καρ (πού ἔχει γράψῃ τὸν «'Ανώνυμο 'Αξιωματικός») ὡς πωλήτρια διδλίων στὴν 'Εκθεση τῶν Συγγραφέων Παλαιῶν Πολεμιστῶν, ὑπὸ τὸν ὄρο... νὰ τὴν φιλήσῃ ὁ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας.

■ **ΣΕ 100.000.000** δολάρια ἀνέρχεται ἡ ζημία τῆς 'Εταιρίας 'Υδροηλεκτρικῶν ἔργων τοῦ Νιαγάρα ἀπ' τὴν πρόσφατη κατάρρευση τοῦ ἄλλοτε ἐπιδητικῶ ἡλεκτρικοῦ ἐργοστασίου Σέλκοφ, κοντὰ στοὺς περίφημους καταρράκτες.

Τὸ ἐργοστάσιο αὐτὸ —τὸ μεγαλύτερο τοῦ Νιαγάρα, παραγωγῆς 360.000 κιλοβάτ— διαλύθηκε στὶς 7 'Ιουνίου ἔπειτα ἀπὸ πτώση μιάς σειρᾶς τεραστίων βράχων, πού ἀποσπᾶσθηκαν ἀπὸ ὕψος 70 μέτρων. 'Ενας ὑπάλληλος τῆς εταιρίας σκοτώθηκε καὶ 40 ἄλλοι ἔφυγαν γιὰ νὰ σώσουν τὴ ζωὴ τους, καθὼς τὰ δύο ἀπ' τὰ τρία τμήματα τοῦ μεγάλου ἐργοστασίου κατακλύζονταν ἀπ' τὰ ὀρηκτικὰ νερά τοῦ ποταμοῦ. Λέγεται ὅτι ποτὲ ἰδιωτικός ἐπιχειρηματίας δεν ἔχει υποστῇ τόσο ραγδαία καὶ ὀλοκληρωτικὴ καταστροφή.

■ **Η ΜΕΤΡΟ - ΓΚΟΛΝΤΟΥ-Ι-Ν - ΜΑΓΕΡ** ρώτησε τὴν Γκοράις Κέλλυ ἂν σκοπεῖ νὰ ξεναπαίξῃ στὸν κινηματογράφο, ἀλλὰ ἐκείνη δεν ἀπάντησε ἀκόμα.

Ἐκπρόσωπος τῆς εταιρίας δήλωσε, στὸ 'Χόλλυγουντ', πὼς ἔγραψε ἓνα γράμμα στὴ μοναδικὴ στέρ πού ἔγινε πριγκίπισσα, ρωτώντας τὴν πότε θ' ἀφήσῃ τὰ ἀνάκτορα τῆς γιὰ νὰ παίξῃ μαζί μὲ τὸν Τζαίμς Στιούαρτ στὴν ταινία «Σχεδιάστρια». 'Ο τίσις ἐκπρόσωπος τόνισε πὼς τὸ γράμμα του δεν ἀποτελοῦσε «τελεσίγραφο» ἀλλ' ἀπλῶς αἴτηση γι' ἀπάντηση.

Ριπ Κίρμπυ

Ριπ Κίρμπυ

... ΜΙΑΣ
ΜΙΚΡΗΣ
ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Ιούλιος -και νάσαι κάπου εκεί, στο «Ζέφυρο» αντίκριζοντας τη θάλασσα, και νάσαι η θάλασσα γαλήνια, και φεγγαρολουμένη, ή πανέμορφη θάλασσα της Αττικής εσπέρας...

* "Ήθελα, πράγματι, να γράψω από καιρό γι' αυτή την νέα, καλή συνήθεια των μπαρ της ακροθαλασσίας, σαν τον «Ζέφυρο», που δίνουν ένα ιδιαίτερο χρώμα στη νυχτερινή ζωή της Αθήνας.

Είναι συνδυασμένα με το όλο πνεύμα της εποχής, με τα ιδιωματικά αυτοκίνητα, με την ανάγκη ενός γοργού αναψυκτικού, με την άνεση της κινήσεως σ' ένα μεγάλο χώρο που δεν την επιτρέπει η καθήλωση σ'

* Έπικεντρον μιάς ολοκληρωμένης δεξιάσεως οι δυο αυτές 'Αμερικανίδες, ή κ. Στρέηντζ και ή κ. Μάκ-Κρίστιαν, αντίλλαξαν χιλιάδες χειραψιών μέσα στο διάστημα ενός μηνός. 'Η κ. Μάκ-Κρίστιαν είναι ή κόρη του στρατηγού Βάν Φλντ, και ή σύζυγός της αντικαθιστά τώρα τον απερχόμενο συνταγματάρχη Στρέηντζ στην θέση του Στρατιωτικού 'Ακολουθού των 'Ηνωμένων Πολιτειών στας 'Αθήνας. 'Ετσι συνεχίζεται μιά παράδοση φιλελληνισμού που ή στρατηγός Βάν Φλντ έδραωσε σέ μέρες πολύ δύσκολες για τον τόπο μας...

Ένα από τα τραπέζια εκείνα των κάπως αντίσκημων εστιατορίων της ακτής που έχει επιβάλει ή διαρρύθμιση της νέας Λεοφόρου. Φυσικά ή διαμόρφωση ενός τέτοιου χώρου προϋποθέτει μιά ειδική προπαίδεια, και νομίζω πως τα καταφέρνει μιά χαρά, μέχρι τώρα, ή καλός μου φίλος ή Βασίλης Πούχε το επίσημο και βαρύ έργο να στήσει αυτό το νέο πρότυπο σύμφωνα με τις συστάσεις των αρμοδίων. 'Ο «Ζέφυρος» έχει γίνε πια ένα δημοφιλές σταυροδρόμι, αρχή της κάθε εσπέρας και κατάληξης, ακόμη και των πολύ κουρασμένων ανθρώπων.

* Ένας άπ' αυτούς θα πρέπει να είναι ή Γιώργος Οικονομίδης, που εικονίζεται κατωτέρω μετά από μιά 24ωρο σχεδόν προσπάθεια για διασκέδαση των πληττώντων 'Αθηναίων.

* 'Ορθοτατα ή διαπρεπής μας κριτικός 'Ανδρέας Καραντώνης αναφέρεται στην λυρική ή μάγεϊα που αναδίδεται από το έργο του Κλέωνος Παράσχου. Το καινούργιο βιβλίο του «Ευρωπαϊκή Πεζογραφία και Ποίηση», σέ μιά από κείνες τις τόσων καλαίσθητες εκδόσεις στις οποίες μιάς έχει συνηθίσει ή «Δίφρος» του Γιάννη Γουδέλη (και πρέπει να μιλήσουμε κάποτε για τη σημαντική προσφορά του έκλεκτου αυτού ανθρώπου στά 'Ελληνικά Γράμματα), είναι άλλο ένα πολύτιμο απόσταγμα πείρας και θαυμασμού στη σειρά των βιβλίων εκείνων που έχουν μείνει κλασικά πλέον μέσα στην 'Ελληνική λογοτεχνία.

Ποιηται όπως ή Βύρων, ή Ούγκώ, ή Μαλαρμέ, ή Βαλερύ, ή Ταγγό, ή Ρίκε, ή Μιλόζ, ή Μπρούκ και πεζο-

γράφοι όπως ή Σατωμπριάν, ή Σταντάλ, ή Μπραντές, ή Μπρεμόν, ή Σεστώφ, ή Σουαρές, ή Ζίντ, ή Γεργκάτ, ή Προύστ, ή Ντυαμέλ, ή Μάν και ή Ριτιέρ, παρελαύνουν από τις σελίδες της σημαντικής αυτής κριτικής συλλογής με την λεπτή στοργή του ανθρώπου για τον ποιόν το γράψιμο δεν είναι έπαγγελμα, αλλά ένα συνεχές καθημερινό ταξίδι στις περιοχές του 'Ωραίου...

* 'Εθαύμασα και πάλιν τους έρασιτέχνες αυτοκινητιστάς μας στην ανάβαση Χαλκίδος: ούτε ή δρόμος ήταν κατ'άλληλος, ούτε ή ζέστη έδαια εύνοια τις μεγάλες επιδόσεις, μιά και ή πίσσα έχει την κακή συνήθεια να λιώνη ιδίως όταν έχουν προηγηθή άλλα πενήντα αυτοκίνητα. Πάντως, μερικοί δεν γλύτωσαν από ένα ντεραπάρισμα στά χωράφια... Ζεϊν επικινδύνως, ακόμη και εν Χαλκίδι...

* Ν' ανοίγεις, μέσα στην ήσυχία του βραδυού, το ραδιόφωνο, και ν' άκους, ξεφηνικά, ένα τραγούδι από την Λόλα Τσουκάτου, συντροφιά στην ένατένιση των άστεριών και στον ψιθύρο των κυμάτων σ' ένα άκροθαλάσσι... 'Ας ελπίσουμε ότι ή Ρώμη δεν θα κρατήσει για πολύ την έλκετή μας καλλιτέχνηδα. 'Οταν τελειώσει ή σειρά των ήχοληψιών με την R.C.A., και πριν προχωρήσει σέ όρίζοντες διεθνείς που δικαιωματικά της ανήκουν, θα σταθή και πάλι έμπρός στά μικρόφωνα των δικών μας ραδιοθαλάμων για να προσθέσει την πολύτιμη συνεισφορά της στην ζωή μιάς πολιτείας που διψάει συνεχώς για καλή ποιότητα και μουσική με κάποιο ψυχικό περιεχόμενο...

* Λουλούδια από το Γιοχάννα-μπουργκ για την Νέα 'Υόρκη, έλέφαντες από τις 'Ινδίες για τον Ζωολογικό κήπο του Σάν Φραντσκο, άλογα από το Λονδίνο για το «Ντέρμπυ» του Κενάκυ, -οι μεγάλοι δρόμοι των αεροπορικών συγκοινωνιών έχουν πια καταστήσει τον κόσμο μικρόν και δεμένο σέ μιά ομοούσιο πια ένότητα. Μιλούσαμε ακριβώς γι' αυτόν τον σημαντικό ρόλο που παίζει ή μεταπολεμική εξέλιξη της εμπορικής αεροπορίας στον τομέα των διεθνών σχέσεων με τον κ. Μπράϊαν Μπαζονέλ, τον έδω διευθυντή της «Παναμερικαν», και ή συμπαθέστατος αυτός 'Ελληνοαμερικανός μου έθύμισε μιά άλλη σημαντική άποψη του θέματος: τον θαυμάσιο τρόπο συνεργασίας και συνεννόησης που έχουν όλες οι αεροπορικές εταιρίες μεταξύ των, σ' ένα πλήθος άλληλο-συγκρουόμενα συμφέροντα και τεχνικές λεπτομέρειες...

* 'Η μεταφορά των γραφείων της 'Ισπανικής Πρεσβείας στην όδον Λυκαίου, ύστερα από χρόνια στενόχωρης συνυπάρξεως στά υπόγεια της κατοικίας του Πρέσβους στην όδο Σκουφά, είναι φαντάζομαι πηγή εύτυχίας τόσο για τα μόνιμα στελέχη της Πρεσβείας, όσο και για την Πρέσβειρα της 'Ισπανίας κ. Ντέ Ρανέρο ή οποία μπορεί τώρα να κατευθύνη τα του οίκου της χωρίς τις έγχολλήσεις των καθημερινών υπηρεσιακών έπισκεπτών.

Με χαρά είδα πάντως ότι ή κ. Ντέ Ρανέρο έχει κοσμήσει τους τοίχους της Πρεσβείας με πίνακες άξιας που άποημιώνουν για την έλλειψη των θαυμασίων πινάκων λουλουδιών που κοσμούσαν τις αίθουσες του πρώτου δρόφου.

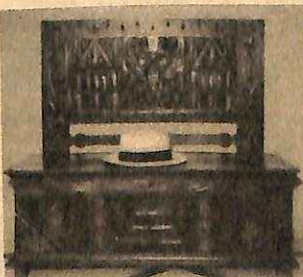

* 'Ιούλιος, -και από τον εξώστη του Μικρού 'Ανακτόρου, το μόνιμον και πρωτεύον και άνατικατάστατον παρατηρητήριο αυτής της στήλης, με την Καρεκλοθάλασσα της Πλατείας του Συντάγματος άπλωμένη στά πόδια μας, παρακολουθούμε την παραπαύουσα αυτή Μεγάλη Ζωή του έπικεντρου της έπικρατείας, καθώς φθάνει άργα προς τον Αύγουστο, άντλώντας δυνάμεις για τον άραίο Σεπτέμβριο, που άναγγέλλεται συνήθως με το πρώτο κυκλάμινο στις πλαγιές της Πάρνηθος ή του 'Υμηττού.

* 'Αδιόρθωτος ή άνθρωπος, άνικανοποίητος με τα τωρινά, πάντα τα μελλούμενα δραματίζεται...

* Μιά τυχαία παρατήρηση του άρχηγού του Λαϊκού Κόμματος κ. Κ. Τσαλδάρη, την τελευταία φορά που ήμουν στο σπίτι του, μου έφερε στο νου μιάν ολοκληρω ή εποχή: «Είναι... «Πουλόπολις», μου είπε ή κ. Τσαλδάρη, δείχνοντάς μου με υπερηφάνεια τον πανάμα του, αυτοκρατορικά τοποθετημένο πάνω στο σκυριανό σεντούκι του προθαλάμου. Ειδική παραγγελία, κάθε χρόνο».

* Και ή νους έπηγε ξανά στον καιρό που το σύνθημα «Πίλ-Πούλ» έσημείωνε την έναρξη της θερινής πε-

ρίδου, μαζί με τα θεωνώτα εκείνα ψαθάρια «'Αριανούτσου», ένα άλλο σήμα κατατεθέν των προπολεμικών 'Αθηνών.

Πού να έδρεψη άραγε, τώρα, ή «Πίλ-Πούλ»; Τί απέγινε ή «'Αριανούτσος»; Τί απέγιναν άραγε τα ψαθάρια των προπολεμικών 'Αθηναίων, και αυτοί που τα φορούσαν;

Καιρός, άλήθεια, να κάνωμε σύνταμα μιά δόλτα εις το Σπήλαιον του Ζαχαράτου...

INDEX

ΤΑΞΙΔΙΑ

Εύχάριστα-άνετα-ζεκούραστα

PANA
PANAMERICAN
WORLD'S MOST
EXPERIENCED
AIR LINE
Fastest to the U.S.A.
By **DC-7C**

Fly the finest...
...FLY TWA
SUPER-G
U.S.A. · EUROPE · AFRICA · ASIA

BEA
Ο τελειότερος
αεροπορικός στόλος
Αι πλέον δημοφιλείς
'Αεροπορικοί γραμμάι
της **ΕΥΡΩΠΗΣ**

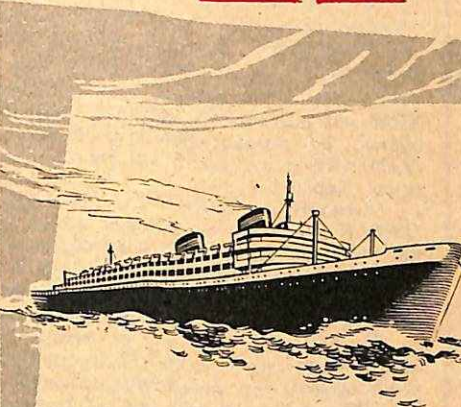

ΟΛΟ ΚΑΙ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ
ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΤΗΝ
SAS

ALITALIA
ΕΥΡΩΠΗ-ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ & ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ & ΝΟΤΙΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗ

VISCOUNT
ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΙΣΡΑΪΡ
Με τό τετρακινητήρια **VISCOUNT**

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ
ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΡΕΤΕ

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΣΑΣ ΜΕ
ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΙΟ
ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΑ ΠΛΟΙΑ

ΕΕΓΑ
ΤΟ ΠΛΩΤΟΝ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ
Y/K
Βασιλική φρεσδερίκη,
21.000 ΤΟΝΝΩΝ
ΤΑΧΥΤΗΣ 22 ΜΙΛ.
ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΔΙΑ
ΧΑΛΙΦΑΣ-Ν.ΥΟΡΚΗΝ

ELMEΣ
Ταξιδεύετε διά
Μασσαλίαν-Βενετιάν
Βρινδήςιον-Αλεξάνδρειαν
με **ΙΩΝΙΑ-ΑΙΟΛΙΑ**
ΛΥΔΙΑ-ΚΟΡΙΝΘΙΑ
Περάστε τό Σάββατο-Κύριακο
με τό Δ/Π **ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ**
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ-ΘΑΣΟΣ-ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ
ΣΚΙΑΘΟΣ-ΣΚΟΠΕΛΟΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ **Ε.Ο.Τ.**
ΤΗΛ. 32.111 - 32.112
και Γραφεία Ταξιδίων

Τ.Σ.Σ 'Ολυμπία
τό ασύγκριτον
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ
εις την γραμμήν
• ΠΕΙΡΑΙΩΣ
• ΧΑΛΙΦΑΣ
• Ν. ΥΟΡΚΗΣ
GREEK LINE
ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

AMERICAN
EXPRESS
ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΤΗΛ. 30.163 - 30.164 - 33.667

ΟΛΥΜΠΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ & ΤΑΞΙΔΙΩΝ
27.541
4 ΟΔΟΣ ΓΙΑΝ ΣΜΑΤΣ ΤΗΛ. 30.078
33.160
ΤΗΛ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΛΥΜΠΟΥΡΣ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
• ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ
• ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ
• ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΑ
ΔΙ' ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΒΑΓΚΟΝ-ΛΙ
ΔΙΑΤΥΠΩΣΙΣ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΩΝ
ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ
ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

HORIZON
• ΤΑΞΙΔΙΑ
• ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ
• ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 14 (ΠΛ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 36.500 & 31.444

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ
ΓΚΙΟΛΜΑΝ
'Αναλαμβάνουν τά ταξίδια σας από τό 1902
ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΟΣΜΟΣ
Γραφείον
ΤΑΞΙΔΙΩΝ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
Πλατεία Συντάγματος
ΤΗΛ. 20.873 - 31.085

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
ΣΑΣ ΣΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΣΑΣ ΕΞΥ-
ΠΗΡΕΤΗΣΟΥΝ ΙΔΕΩΔΩΣ

Για να άπολαύσετε τό ταξίδι
σας, ζητήσατε την **ΓΝΗΣΙΑ**

Dramamine

ΞΕΡΕΤΕ ΑΡΑΓΕ ΠΩΣ ΝΑ ΖΗΣΕΤΕ;

Ένας σοφός επτάλογος για μιὰ χαρούμενη ζωή

Φίλε μου, πόσες από τις 197 ημέρες που πέρασαν από την φετεινή Πρωτοχρονιά νιώσατε πώς ήσαστε στ' αλήθεια ζωντανός; "Αν τις μετρήσετε, θα δήτε πώς ήσαν ελάχιστα. Οι περισσότερες, για τους περισσότερους, πέρασαν μέσα σε μιάν άχλυ από σκοτούρες και φόβους, ανησυχίες και απογοητεύσεις, στενοχώρια, άβουλια, κατάπτωση και γκρίνια που αās στέρησαν από τὸ ἀναφαίρετο δικαίωμα που ἔχετε, και σεις και οἱ δικοί σας, νὰ χαρήτε τὴν μεγάλη περιπέτεια τῆς ζωῆς. Φίλε μου, γιατί;

Γιατί τις χάσατε, γιατί σās ξέφυγαν αυτές οι ὁμορφες μέρες; Ἀπλυστατα, γιατί κάτι συνέβαινε στὸν συναισθηματικό σας ἑαυτὸ που δὲν ήσαστε σὲ θέση νὰ ἐλέγξετε ἢ νὰ κυριαρχήσετε. Οἱ γιατροὶ ἔχουν ὑπολογίσει ὅτι τὰ 50% ἀπὸ τοὺς «ἀρρώστους» που τοὺς ἐπισκέπτονται ζητώντας τὴν βοήθειά τους δὲν πάσχουν ἀπὸ τίποτε ἄλλο παρὰ ἀπὸ βασικὲς συναισθηματικὲς διαταραχές. Στὴν κλινικὴ Ὁσνερ τῆς Νέας Ὁρλεάνης ὑπελογίσθη ὅτι στοὺς 500 ἀσθενεῖς οἱ ὁποῖοι εἰσήχθησαν γιὰ γαστροεντερικὲς ἀσθένειες τὰ 74% ὑπέφεραν ἀπὸ συμπτώματα ὀφειλόμενα σὲ διαταραχὴ τοῦ συναισθηματικοῦ των κόσμου.

ΠΩΣ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ ΟΙ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΜΑΣ

Ὁ Οὐίλλιαμ Τζέιμς ἔχει καθορίσει τὴ συγκίνηση (EMOTION) ὡς «μιὰ κατάσταση τοῦ νοῦ που ἐκδηλώνεται μὲ αἰσθητὲς ἀλλαγὲς στὸ σῶμα». Μὲ κάθε συγκίνηση μεταβολὲς ἐπέρχονται στοὺς μῦς, στὰ αἱμόφορα ἀγγεία, στὰ σπλάχνα και στοὺς ἐνδοκρινεῖς ἀδένες.

Αὐτὲς οἱ μεταβολὲς, μαζί μὲ τὴ διανοητικὴ κατάσταση που τὶς συνοδεύει, δημιουργοῦν τὴ συγκίνηση.

Μὲ εἰδικὲς ἐξαιρέσεις, ὅλες οἱ συγκινήσεις ἀνήκουν σὲ δύο ὁμάδες: σὲ δυσάρεστες συγκινήσεις —ὀργή, ἀνησυχία, φόβος, ἀποθάρρυνση, λύπη— και σὲ εὐχάριστες συγκινήσεις —ἐλπίδα, χαρὰ, θάρρος, κατανόηση, στοργή, πραότης.

Ὅταν μάθουμε νὰ ἐλέγχουμε και νὰ ἀπομακρύνουμε τὶς δυσάρεστες συγκινήσεις και, ἀντιθέτως, νὰ ἐνθαρρύνουμε τὶς εὐχάριστες, πλησιάζουμε πολὺ στὸ νὰ μάθουμε νὰ ζοῦμε μιὰ ζωὴ πὺ χαρούμενη.

Οἱ δυσάρεστες συγκινήσεις ἔχουν οὐσιαστικὲς ἐπιδράσεις πᾶνω στὸ σῶμα μας.

Τὴν στιγμὴ που θυμάνετε, οἱ μῦς τοῦ στομάχου συστέλλονται τόσο δυνατὰ, που ἡ κώνευση διακόπτεται και πολλοὶ ἄνθρωποι ἔχουν δυνατοὺς πόνους εἴτε κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ὀργῆς των ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα.

Ἡ καρδιά και ὅλο τὸ κυκλοφορικὸ σύστημα ἐπίσης ὑποφέρουν.

Ὁ μεγάλος φυσιολόγος JOHN HUNTER, που ἦταν καρδιακὸς και πολὺ εὐέξαπτος, ἔλεγε πὺς ὁ πρῶτος «αἰσθητὴς» που πρᾶ-

γματικά θὰ τὸν ἐξώργιζε θὰ ἦταν ἐπίσης ὁ δολοφόνος του.

Ὁ «κακοήθης» αὐτὸς πράγματι ἐνεφανίσθη σ' ἕνα ἱατρικὸ συνέδριο και προκάλεσε στὸν Τζὼν Χάντερ τέτια ταραχὴ, που ἔπαθε καρδιακὴ προσβολὴ και ἔπεσε κάτω —νεκρός.

Παρ' ὅλα αὐτὰ, πολλὲς ἀπὸ τὶς ἀσθένειες που προέρχονται ἀπὸ συγκινήσεις δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς δυνατῆς συγκινήσεως, ἀλλὰ μάλλον προέρχονται ἀπὸ καθημερινὲς και συχνὰ ἀσήμαντες ψυχικὲς διαταραχές, —ἀνησυχίες, θυμοὺς, ἀποθαρρύνσεις...

Πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια δύο ψυχολόγοι τοῦ Πανεπιστημίου Κορνέλ, ὁ H.L. LIDDELL και ὁ A.U. MOORE, δοκίμασαν ἕνα ἐνδιαφέρον πείραμα πᾶνω σ' ἕνα πρόβατο.

Ἔδεσαν ἕνα σύρμα στὸ πόδι του και καθὼς τὸ ζωὸ τὸ ἔσερνε στὸ λιβάδι διεδίδαν και τόσο ἀσθενὴ ἠλεκτρικὰ κύματα.

Τὸ πρόβατο ἀπλῶς τίνιζε τὸ πόδι του και

ἐξακολουθοῦσε νὰ τρώη ἀδιαφορώντας γιὰ τὰ «ἠλεκτροσὶκ» αὐτὰ των ὁποῖων ὁ ρυθμὸς ἐπεταχύνετο.

Κατόπιν ὁμως, πρὶν ἀρχίσουν νὰ διοχετεύουν ρεῦμα, οἱ δύο ψυχολόγοι χτυποῦσαν πρῶτα ἕνα κουδουνάκι. Τότε τὸ πρόβατο ὀχι μόνον αἰσθάνεταν τὰ «σὶκ», ἀλλὰ

ἄρχισε και νὰ μὴν τρώη και νὰ μὴν περπατᾷ και, ἀν τελικὰ δὲν σταματοῦσαν, ὑπῆρχε φόβος νὰ πεθάνη. Οἱ συναισθηματικὲς διαταραχές εἶναι συχνὰ πολὺ σοβαρῶτερες ἀπὸ τὶς καθαρὰ ὀργανικὲς.

ΟΙ ΜΥΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ!

Οἱ δυσάρεστες συγκινήσεις συχνὰ συνοδεύονται ἀπὸ συσπάσεις των μυῶν. Ὅταν οἱ συγκινήσεις αὐτὲς συνεχίζονται ἀδιαλείπτως προκαλοῦν τοὺς λεγομένους νευματισμοὺς των μυῶν ἢ FIBROSITIS. Οἱ τεταμένοι μῦς εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς συνήθεις αἰτίες τοῦ πόνου.

Μόνον κατὰ τὴν διάρκειά του τελευταίου πολέμου ἀπεδείχθη μέχρι ποίου βαθμοῦ μπορούν νὰ ἐπιδράσουν οἱ συναισθηματικὲς διαταραχές ἐπᾶνω στοὺς μῦς.

Στὸν πρῶτο Παγκόσμιο πόλεμο ἕνα ἀρκετὰ μεγάλο ποσοστὸ στρατιωτῶν στὰ χαρακώματα προσεβλήθη ἀπὸ FIBROSITIS. Στὴν ἀρχὴ τὸ ἀπέδωσαν στὶς ὑγρὲς και ἄθλιες συνθήκες ζωῆς. Ἀλλὰ στὸν δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο σχεδὸν τὸ ἴδιο ποσοστὸ ἀνδρῶν προσεβλήθη ἀπὸ FIBRO-

SITIS και μάλιστα τὸ ποσοστὸ ἦταν τὸ ἴδιο, ἀσχετῶς ἀν πολεμοῦσαν στὶς παγερὲς νήσους ALENTIONS ἢ στὸ ζεστὸ και ξηρὸ κλίμα τῆς Βορείου Ἀφρικῆς.

Ἀνεκάλυψαν ἐπίσης ὅτι τὰ συμπτώματα FIBROSITIS ἐπλήθαιναν συνεχῶς καθὼς οἱ ἄνδρες προχωροῦσαν πρὸς τὸ μέτωπο. Συνεπῶς κατέληξαν στὸ συμπέρασμα ὅτι αἰτία ἦταν ἡ συγκίνηση ποὺ αἰσθάνεται κανεὶς ὅταν τοῦ ἐπιβάλλουν νὰ κἀν κάτι που θὰ προτιμοῦσε νὰ ἀποφύγη.

Τὰ 85% των ἀσθενῶν, οἱ ὁποῖοι ὑποφέρουν ἀπὸ πόνους στὸν αὐχένα, δὲν γνωρίζουν ὅτι οἱ πόνοι αὐτοὶ εἶναι ἀποτέλεσμα ψυχικῶν διαταραχῶν. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει και μὲ ὠρισμένους πόνους στὸ ἀριστερὸ μέρος τοῦ στήθους τοὺς ὁποῖους μερικοὶ ἀσθενεῖς νομίζουν ὡς ἐνδεικτικὸς μελλοντικῶν καρδιακῶν συμπτωμάτων.

Καθὼς μας ἔχει μέσα του τὴ μεγαλύτερη δύναμη γιὰ μιὰ καλὴ υγεία. Τὰ μόνα φάρμακα των ὁποῖων ἡ θεραπευτικὴ ἰδιότης μπορεῖ νὰ συγκριθῇ μ' αὐτὴ των καλῶν συγκινήσεων εἶναι τὰ ἀντιδιωτικά, ὡς τὴν πενικιλίνη, τὸ ACTH και τὴν κορτιζόνη.

Ο ΕΠΤΑΛΟΓΟΣ ΜΙΑΣ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗΣ ΖΩΗΣ

Τὸ σῶμα μας ξέρει τὸ μυστικὸ ἰσορροπίας τῆς «ὀρμόνης αἰσιοδοξίας» (ORTINAL HORMONE). Ἐμεῖς δὲν τὸ ξέρουμε.

Ἀλλὰ ὑπάρχει ἕνας τρόπος νὰ πετύχουμε τὴν ἰσορροπία τῆς «ὀρμόνης τῆς αἰσιοδοξίας». Νὰ δώσουμε στὸν ἑαυτὸ μας τὸν εὐχάριστο ἐρεθισμὸ που βρίσκεται: στὴν ὁμάδα των χαρούμενων συγκινήσεων. Καμμιά φορὰ δὲν ἀποδίδεται ἡ πρέπουσα ἀξία των καλῶν συγκινήσεων. Πάντως ἔχουν δύο κύρια γενικὰ ἀποτελέσματα. Πρῶτα ἀντικαθιστοῦν τὶς κακὲς συγκινήσεις και ἔπειτα συντείνουν πολὺ στὴν ἰσορροπία τῆς «ὀρμόνης αἰσιοδοξίας» κ' εἶναι αὐτὴ ἡ ἰσορροπία που μᾶς κάνει νὰ λέμε: «Ἄ! τί ὠραία που αἰσθάνομαι».

Μιὰ και καταλάβαμε ὅτι ἡ χαρούμενη ζωὴ εἶναι θέμα που ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ νὰ ἀποκτήσης τὶς κατάλληλες συγκινήσεις, γίνεται φανερὸ πόσο σημαντικό εἶναι τὸ νὰ τὶς χειρισθῇ καλὰ.

Μιὰ εὐθυμὴ και εὐχάριστη διάθεση —θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ κύριος σκοπὸς στὴν ἀνατροφή των παιδιῶν. Δώστε τοὺς αὐτὸ και θὰ ἔχουν ὅ,τι τοὺς χρειάζεται στὴ ζωὴ!

Ἐὰν μεγαλώσετε χωρὶς μιὰ φυσικὴ καλὴ διάθεση, δὲν εἶναι ἀργὰ, προσπαθήστε νὰ τὴν δημιουργήσετε, ἀρκεῖ νὰ ἐφαρμόξετε συνεχῶς τὶς παρακάτω ἐπὶτὰ ἀρχές:

1. Νὰ μάθετε νὰ χαίρεσθε τὰ ἀπλὰ πράγματα. Εἶναι πάντα κοντὰ σας ἑτοιμα γιὰ σās, νὰ τὰ φθάσετε. Μὴ ζητᾶτε λοιπὸν τὸ «ἀσυνήθιστο» γιὰ εὐχαρίστησή σας. Ἡ ζωὴ γίνεται μιὰ ἐξαι-

ρετικὰ ἐνδιαφέρουσα περιπέτεια, ἔὰν μάθετε νὰ ζήτε ὅπως π.χ. οἱ διάσημοι ἐπιστήμονες W.C. ENGLISH, JOHN AMIR και HENRI THOREAU που ἀσχολοῦνται μὲ τὸν θαυμάσιο κόσμὸ των χρωμάτων, των ἡχῶν, των ἀρωμάτων και τῆς θέας που εἶναι γύρω μας προσετὰ σὲ κάθε στιγμὴ: Ἐὰν δάλετε τὸν ἑ-

αὐτὸ σας σ' αὐτὸ τὸ ρυθμὸ, μιμούμενοι τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς, κάθε σας στιγμὴ γίνεται ἕνας περίπατος σὲ λεωφόρο γεμάτη συνεχεῖς τέρψεις.

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΟΤΑΝΕ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Συνήντησα τὸν καθηγητὴ ENGLISH ὅταν ἀκόμη πήγαινα στὸ σχολεῖο. Ἦταν ἥδη 60 χρονῶν και χαϊρόταν κάθε τὶ γύρω του. Δὲν τοῦ χρειαζόταν αὐτοκίνητο γιὰ νὰ κινῆται. Μποροῦσε νὰ δῇ περισσότερα ὅταν περπατοῦσε μὲ τὰ πόδια. Καὶ σ' ἕνα μίλι μὲ τὰ πόδια ἐβλεπε πολὺ περισσότερα ἀπ' ὅσα ἐβλεπαν πολλοὶ ἄνθρωποι σὲ 10.000 μίλλια μὲ τὸ αὐτοκίνητο.

Δὲν ἦταν σχολαστικός, ἦταν ἀπλῶς ἕνας εὐτυχισμένος ἄνθρωπος, που χαϊρόταν ἕναν κόσμὸ μέσα στὸν ὁποῖον κάθε τὶ τὸν ἐνδιέφερε. Τὸν εἶδα νὰ περνᾷ ἕνα ὁλόκληρο ἀπόγευμα χαζεύοντας τὸ πηδῆμα μιᾶς ἀράχνης. Ὅταν ἤθελε λεφτὰ εἶδνε μιὰ διάλεξη ἢ ἔγραφε ἕνα ἄρθρο. Ἀλλὰ δὲν εἶχε μεγάλη ἀνάγκη ἀπὸ λεφτὰ, γιατί ἦταν πλουσιώτερος κι ἀπὸ τοὺς δύο μαζί: τὸν...Χένρυ Φόρντ και τὸν Τζὼν Ροκφέλλερ.

ΜΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΤΕ ΕΝΝΟΙΕΣ

2. Δὲν μποροῦμε φυσικὰ νὰ γίνουμε σὰν τὸν καθηγητὴ ENGLISH. Ἀλλὰ μποροῦμε νὰ καλλιεργήσουμε τὴν δυνατότητα ν' ἀνακαλύπτουμε συνεχεῖς εὐχαριστίσεις σὲ ἀπλὰ πράγματα που εἶναι πάντα γύρω μας.

Μὴ δημιουργήτε ἐννοίες ἐκεῖ που δὲν ὑπάρχουν. Ἀνάμεσα στοὺς δυστυχέστερους ἀνθρώπους εἶναι ἐκεῖνοι που δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν χωρὶς τὴν ἰδέα ὅτι εἶναι σοβαρὰ ἀρρωστοί.

Ἀνέκουν στὴν μεγάλη συνομοταξία των εὐποχονδριακῶν, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἀρχίζουν τὴ μέρα τους περπατώντας και ἑαφνικά διερωτῶνται «Ποῦ πονᾶω σήμε-

ρα;» Εἶναι μιὰ φυσιολογικὴ παρατήρηση ὅτι ἀν ἀρχίσουμε νὰ ρωτᾶμε που πονᾶμε, μποροῦμε πράγματι νὰ βροῦμε κάποιο μέρος που ἀληθινὰ πονᾶμε. Μὲ ἄλλους λόγους, κάποιο ἀπὸ τὰ πημματα τοῦ πολυπλοκου ὀργανισμοῦ μας περιμένει σ' αὐτὸ τὴν προσοχή μας γιὰ

ν' ἀρχίσῃ νὰ... παραπονῆται, ἐφ' ὅσον, ὕστερα ἀπὸ μιὰν ὠρισμένη ἡλικία, ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ φυσικὰ νὰ ἔχη τὴν παρθενικὴ τελειότητα προϊόντων που μόλις βγήκαν ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο.

«ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ΑΣΘΕΝΗΣ»

Ἐνας ἀσθενὴς μου ἦταν πάντα κάτω ἀπὸ μιὰ φοβερὴ πίεση και αἰσθανόταν ἕνα σφίξιμο στὸ στήθος. Ὅσο ἦταν ἀφωσιωμένος στὴ δουλειά του, δὲν τὸ πρόσχε. Ἀλλὰ ὅταν κάποτε ὁ γιατρός τῆς συντροφιάς του ἔβαλε τὴν ἰδέα πὺς μπορούσε νὰ ὑποφέρῃ ἀπὸ καρδιακὸ νόσημα, ὁ καημένος ἄρχισε νὰ σκέπτεται τὴν καρδιά του και τελικὰ δὲν μπορούσε πια οὔτε νὰ χαρῇ, οὔτε νὰ δουλέψῃ, οὔτε κᾶν νὰ ζήσῃ. Αὐτὸ κράτησε, εὐτυχῶς, μόνον ἕνα χρόνο, γιατί μετὰ ἡ θεραπεία στὴν ὁποῖαν ὑπεβλήθη ἀπὸ τοὺς καλύτερους καρδιολόγους τὸν ἀνάγκασε νὰ γυρίσῃ ξανά στὴ δουλειά του. Τελικὰ ἀντελήφθησαν ὅτι ἡ πίεσις δὲν ἦταν παρὰ ἀποτέλεσμα ἐννοίας και στενοχώριας.

Ἐὰν ἀρχίσῃ νὰ... παραπονῆται, ἐφ' ὅσον, ὕστερα ἀπὸ μιὰν ὠρισμένη ἡλικία, ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ φυσικὰ νὰ ἔχη τὴν παρθενικὴ τελειότητα προϊόντων που μόλις βγήκαν ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο.

«ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ ΑΣΘΕΝΗΣ»

Ἐνας ἀσθενὴς μου ἦταν πάντα κάτω ἀπὸ μιὰ φοβερὴ πίεση και αἰσθανόταν ἕνα σφίξιμο στὸ στήθος. Ὅσο ἦταν ἀφωσιωμένος στὴ δουλειά του, δὲν τὸ πρόσχε. Ἀλλὰ ὅταν κάποτε ὁ γιατρός τῆς συντροφιάς του ἔβαλε τὴν ἰδέα πὺς μπορούσε νὰ ὑποφέρῃ ἀπὸ καρδιακὸ νόσημα, ὁ καημένος ἄρχισε νὰ σκέπτεται τὴν καρδιά του και τελικὰ δὲν μπορούσε πια οὔτε νὰ χαρῇ, οὔτε νὰ δουλέψῃ, οὔτε κᾶν νὰ ζήσῃ. Αὐτὸ κράτησε, εὐτυχῶς, μόνον ἕνα χρόνο, γιατί μετὰ ἡ θεραπεία στὴν ὁποῖαν ὑπεβλήθη ἀπὸ τοὺς καλύτερους καρδιολόγους τὸν ἀνάγκασε νὰ γυρίσῃ ξανά στὴ δουλειά του. Τελικὰ ἀντελήφθησαν ὅτι ἡ πίεσις δὲν ἦταν παρὰ ἀποτέλεσμα ἐννοίας και στενοχώριας.

Ἐὰν ἀρχίσῃ νὰ... παραπονῆται, ἐφ' ὅσον, ὕστερα ἀπὸ μιὰν ὠρισμένη ἡλικία, ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ φυσικὰ νὰ ἔχη τὴν παρθενικὴ τελειότητα προϊόντων που μόλις βγήκαν ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο.

Ἐὰν ἀρχίσῃ νὰ... παραπονῆται, ἐφ' ὅσον, ὕστερα ἀπὸ μιὰν ὠρισμένη ἡλικία, ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ φυσικὰ νὰ ἔχη τὴν παρθενικὴ τελειότητα προϊόντων που μόλις βγήκαν ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο.

Ἐὰν ἀρχίσῃ νὰ... παραπονῆται, ἐφ' ὅσον, ὕστερα ἀπὸ μιὰν ὠρισμένη ἡλικία, ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ φυσικὰ νὰ ἔχη τὴν παρθενικὴ τελειότητα προϊόντων που μόλις βγήκαν ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο.

Ἐὰν ἀρχίσῃ νὰ... παραπονῆται, ἐφ' ὅσον, ὕστερα ἀπὸ μιὰν ὠρισμένη ἡλικία, ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ φυσικὰ νὰ ἔχη τὴν παρθενικὴ τελειότητα προϊόντων που μόλις βγήκαν ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Ἐσεῖς μὲ βρίσκετε ΑΣΧΗΜΟΠΑΠΟ;

Ἡ πάπια εἶναι ὁ πὺς ἀγαπημένος ἀπ' ὅλους τοὺς φτερωτοὺς φίλους μας —κι αὐτὸ ὀφείλεται κατὰ πρῶτο λόγο σ' ἐκεῖνον τὸν μεγάλο Δανὸ παρμυθᾶ, τὸν Χάνς Ἀντερσεν, και στὸν ἀντίξιο σύγχρονο διάδοχό του, τὸν Οὐόλτ Ντίσνεϋ. Καὶ οἱ δύο, ἀν και μεταχειρίστηκαν διαφορετικὰ μέσα ἐκφράσεως, «μύλησαν» μὲ τὴν ἴδια τρυφερότητα και στοργή γιὰ τὰ συμπαθῆ και ἄσκα αὐτὰ δίποδα τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου.

Ὁ φωτογράφος Τζὼν Γκάζντα, εἶχε τὴν ἐμπνευση νὰ καλέσῃ μιὰ μέρα στὸ στούντιό του ἕνα μικρὸ παπάκι γιὰ νὰ περᾶσουν λίγη ὥρα... κουβεντιάζοντας. Ἐπρόκειτο κατ' οὐσίαν περὶ ἀποκλειστὴς συνεντεύξεως. Τὸ τί εἰπώθηκε μετὰ τοῦ, δὲν χρειάζεται νὰ ἐπαναληφθῇ. Οἱ φωτογραφίες εἶναι, νομίζουμε, ἀρκετὰ εὐγλυτες. Ἐδῶ ἀξίζει νὰ μεταφέρουμε μόνον μιὰ παρατήρηση τοῦ οἰκοδεσπότου: ὅτι ἡ συναστροφή μ' ἕνα παπάκι εἶναι ἐξαιρετικὰ δύσκολη. Γιατί πότε εἶναι θυμωμένο, δειχνοτάς μάλιστα ἀγριεῖς ἐπιθετικὲς διαθέσεις, και πότε συνεσταλμένο ἢ λυπημένο. Καὶ τοῦτο γιατί ὅλα τὰ παπάκια —κατὰ τὸν κ. Τζὼν Γκάζντα πάντοτε— ἔχουν διαβάσει Ἀντερσεν και φοβοῦνται: μήπως τὰ ἀπκαλῶσης, ἢ ἔστω μήπως σκεφθῇς γι' αὐτὰ; ὅτι εἶναι «ἀσκημόπαπα»...

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὺς παρόμοια σκέψη δὲν δικαιολογεῖται. Γιατί τὰ παπάκια, ἔστω κι ἀν μεγαλώνοντας ἐπρόκειτο ν' ἀσχημίσουν, ἔχουν τώρα ἐκείνη τὴν ὁμορφὰ τῆς ἀσώφτητας, που ἔχουν ὅλα τὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ στὴ νηπιακή τους ἡλικία. Ὅταν μεγαλώσουν, τότε και οἱ χαριτωμένοι θυμοὶ τους και ἡ διασκεδαστικὴ τους ἐπιθετικότητα θὰ πάρουν ἄλλη μορφή, κι ἄλλη ἐννοία. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν λοχεῖ μόνον γιὰ τὰ παπάκια!...

■ ■ ■

«ΕΓΩ ἄσχημο;... Μήπως δὲν βλέπετε καλὰ;»

«ΠΩΣ σās φαίνομαι ὅταν χαμογελᾶω;...»

«ΑΧ, αὐτοὶ οἱ φωτογράφοι... Μεγάλη πληγὴ!»

«Ἡ ΜΑΜΑ μὲ βρίσκει πάρα πολὺ ὁμορφο...»

έρωτευμένος μαζί της και πώς την έδλεπε σάν ένα πλάσμα αλάθητο. Πόσες φορές δεν της είχε πη: «Είσαι η έμπνευσή μου. Σε σένα όφειλω όλες μου τις έπιτυχίες». Πώς όμως να του πη πώς με τὰ λόγια του ο λόρδος Κηθ παραδεχότανε τη δύναμη και την έπιρροή της;...Όχι, όχι, αυτό δε βόταν δόλου φρόνιμο.

Προσπάθησε να τόν καταπραΰνη.
—Δεν έχομε την ανάγκη του, είπε. Θα γυρίσωμε στην 'Αγγλία δια έηρας, μεγαλοπρεπέστατα, και θα κάνωμε τ' ωραιότερο ταξίδι της ζωής μας.

—Δεν αισθάνομαι καλά, είπε ο Νέλσων σφίγοντας το στήθος του με τὰ χέρια και αναπνέοντας με δυσκολία.

‘Η ‘Εμμα τόν έβαλε να καθήσει και πρότεινε να φωνάσουν το γιατρό του καραβιού. ‘Ο Νέλσων άρνήθηκε.

—Θα περάση, είπε. Δεν είναι ή πρώτη φορά που τὸ παθαίνω. Φαίνεται πώς έχω πολύ άδύνατη καρδιά.

‘Η ‘Εμμα είχε την έντύπωση πώς ο Νέλσων δεν της έλεγε την άλήθεια. «Παίζει θέατρο», σκέφτηκε. ‘Αλλά, την ίδια στιγμή, τὰ έβαλε με τόν εαυτό της γι' αυτή της τη σκέψη, βλέποντας πώς ο Νέλσων φαίνoτανε πραγματικά άρρωστος.

“Όταν ύστερ” από λίγο ο Νέλσων συνήρθε κάπως, άνοιξε και τὸ υπόλοιπα γράμματα. ‘Ανάμεσα σ’ αυτά ήταν ένα γράμμα της γυναικάς του. ‘Ο Νέλσων τὸ έχωσε διαστικά στην τσέπη του χωρίς να τὸ διαβάση. Πήρε τὸ έπόμενο και χαμογέλασε καθώς τὸ διάβαζε. Τώρα είχε ξαναβρῆ ξαφνικά τὸ κέφι του. Σηκώθηκε, ύποκλήθηκε μπροστά στην ‘Εμμα χαμογελώντας και τὴ φίλησε στα δυὸ μάγουλα.

—‘Αδελφῇ μου..., είπε και γέλασε. Γυναίκα μου μπροστά στο Θεό, αλλά και αδελφῇ μου,

“ΕΝΤΙΣΟΝ

(Συνέχεια από σελ. 25)

δέες του ήταν πάνω στην τηλεγραφία. ‘Επέφερε τελειοποιήσεις που διευκόλυναν την έπικοινωνία και την έκαμαν ταχύτερη και φηνότερη. Την ίδια έποχή έκαμε και την πρώτη αισθηματική του... ανακάλυψη. ‘Ηταν ή Μαίριu Στίλγουελ, που έπληττε να κάθεται και δέχθηκε να γίνη βοηθός του στο έργαστήριο. Μιάν ήμέρα της έδωσε τὸ έξης τηλεγράφημα: «Έσκέψην πολύ τελευταίον καιρόν ύμας ΣΤΟΠ Θέλετε γίνετε σύζυγός μου ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΝ».

Κι αυτή απάντησε μ' ένα άλλο τηλεγράφημα: «Θά ήμην πολύ εύτυχῆς».

Τὰ Χριστούγεννα γίνονταν ο γάμος. ‘Ενθουσιώδης και πεισματάρης πάντα ο “Αλ συνέχισε τὰ πειράματά του, όταν μιὰ μέρα έφθασε ο πατέρας του. «Έ, λοιπόν, γιέ μου— τούπε— θα συνεχίσης να στίβης τὸ μυαλό σου για νέες έφευρέσεις;»

—Μά, τώρα μόλις άρχισα —ήταν ή απάντησή του “Αλ.

Με την βοήθεια, λοιπόν, του πατέρα του διάλεξε μιὰ περιοχή στο Μένλο Πάρκ κ' έγκατέστησε εκεί τὸ μεγάλο του έργαστήριο, που έφθασε να έχη παραπάνω από 300 έργάτες. ‘Ο “Εντισον γινόταν πιά έπαγγελματίας έφευρέτης. Στην έκθεση της Φιλαδελφείας τὸ 1878, τὸν σημειώνει σταθμό στη βιομηχανική ανάπτυξη της ‘Αμερικής, ο “Εντισον βλέπει τὸ πηλέωον, έφευρεση του Γκράχαμ Μπέλλ. Τὸ τελειοποιεί προσθέτοντας του τὸ «μικρόφωνο». Καταπιάνεται κατόπιν συστηματικά με την τηλεφωνία, όπως είχε πριν ασχοληθῆ με την τηλεγραφία.

ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΣΙΜΠΗΜΑ ΒΕΛΟΝΑΣ

Τὴ μεγαλύτερη όμως έπιτυχία, αυτήν που τόν έκανε διάσημο στο μεγάλο άμερικανικό και τὸ παγκόσμιο κοινό, είχε ο «φωνογράφος». Τὸν ανακάλυψε, όπως όλοι σκεδόν ο έφευρέτες ανακαλύπτουν, μ' ένα συμπτωματικό τρόπο. Μιά άκίδα από τηλεγραφική συσκευή, την ώρα που μιλούσε ο “Εντισον τὸν τρύπησε τὸ χέρι. Αυτό ήταν άρκετό για να σκεφθῆ ότι άφού ή φωνή είχε τὴ δύναμη να μετακινή την βελόνα και να μπηγεται σ' ένα οποιοδήποτε αντικείμενο, θα μπορούσε ν' αναπαραχθῆ με τὸν ίδιο τρόπο. Μιάν άρα άργότερα έβινε στὸν βοηθό του τὸν Τζών Κρουέζι την έντολή να τὸυ φτιάξῃ ένα κυλινδρικό

όπως φαίνεται.

—“Ελα Θεέ μου! Τί έπαθες, Νέλσων; Τὴς έδωσα να διαβάση τὸ γράμμα.
—“Ω! Δεν μπορώ να πιστέψω τὰ μάτια μου! φώναξε ή “Εμμα έξαλλη από ένθουσιασμό.

Κατὰ προτροπή του Τσάρου της Ρωσίας, που ήταν ο Μέγας Μαγίστρος τὸν ‘Ιπποτὸν της Μάλτας, ο Νέλσων και ή “Εμμα —ή “Εμμα!— είχαν τιμηθῆ με τὸν Μεγαλόταυρο τὸ Τάγματος τὸ ‘Αγίου ‘Ιωάννου της ‘Ιερουσαλήμ!

—Είναι ή πρώτη φορά που γίνεται αυτή ή τιμή σὲ ‘Αγγλίδα, είπε ο Νέλσων με περηφάνεια.

—Για δες, Νέλσων! ‘Ο Τσάρος ζήτησε άπ' τὸν βασιλέα μας να μὸυ δώση την άδεια να φορά τὸ παράσημό μου στην ‘Αγγλία! Νομίζεις πώς θα τὸ δεχτῆ ο Βασιλεύς;

—Τίχτα βέβαιος. Δεν μπορεί ν' άγνοήση την παρακλήση του Τσάρου.

‘Η “Εμμα κτύπησε χαρούμενα τὰ χέρια της σάν μικρό παιδί.

—‘Η σεμνότηφη βασίλισσα Καρλόττα θα σκάση άπ' τὸ κακό της! Και για τὸν Κηθ επίσης θα είναι ένας ωραίος μπάτσος!

“Όλο τὸ διάστημα που τὸ «Φουντρόγιαντ» έμεινε στη Μάλτα -δεκαεπτὰ μέρες- ο Νέλσων ήταν άρρωστος και δαρύθυμος.

—Πάει πιά, ή ζωή μου τελείωσε, δογγούσε. Και έμμαι τόσο νέος άκόμη!

Στην άπελπισία της, ή “Εμμα πήρε τὸν γιατρό ιδιαιτέρως και τὸν παρακάλεσε να της πῆ με ελκρινεία πώς ήταν ο Νέλσων και τί ακριβώς είχε ή καρδιά του.

—Κατὰ τὴ γνώμη μου, άποκρίθηκε ο γιατρός χαμηλώνοντας τὴ φωνή, ή καρδιά Νέλσων δεν έχει τίποτε. ‘Η καρδιά του είναι πολύ γερή.

—Μά είναι άρρωστος. Αυτό τὸ βλέπει ο καθένας.

τύμπανο από μπρούντζο, προσαρμοσμένο σ' έναν κολλία. Μιά περγαμινή, στερεωμένη άπέναντί ή ακριβώς, και μιὰ άκίδα από ασάλι, πάνω σ' ένα έλατήριο, συμπληρώναν την βασική συσκευή. “Ενα χωνί μετέδιδε τούς ήχους στο διάφραγμα. Αυτό ήταν όλο. ‘Απ' αυτό τὸ χωνί ο “Αλ άπήγγειλε για πρώτη φορά τὸ παιδικό ποιηματάκι:

«‘Η Μαριούλα είχε έν' άνάνα
κάταστρο σάν χιόνι...»

Τὸ ποιηματάκι αυτό ήταν ή πρώτη φωνογραφμένη άνθρώπινη φωνή. Κι ο φωνόγραφος κατέπληξε όλον τὸν κόσμο. Τουριστικά γραφεία άργάνωναν έκδρομές στο έργαστήριο τὸυ “Εντισον, ο ίδιος πήγε στὸν Λευκὸ Όικο και τὸν έπείδειξε έπισήμως, ενώ οί δύσπιστοι εξακολουθούσαν να λένε: «Δεν γίνεται. Κάποιος έγγαστριμυθος σκαρώνει τη δουλειά». ‘Ο “Εντισον όμως διάσθηκε να εξαγγείλῃ την έφευρεσή του σὲ πρωτόγονη άκόμη μορφή. Χρειάστηκαν δέκα δόλολίχνα χρόνια για να τὸν τελειοποιήση. Τότε είναι που ο «φωνογράφος» τὸυ άπέφερε πραγματικά κολοσσιαία περιουσία. Την ουσιαστική όμως τελειοποίηση της συσκευής την έπέτυχε ένας Γερμανὸς έγκατεστημένος στην ‘Αμερική, ο “Εμιλ Μπέρλινερ, ο δημιουργὸς τὸυ «γραμμωφώνου» που έξωστράκισε τελικά τὸν πρόγονό του στην άποτύπωση της φωνής.

Κ' ΕΝΑ ΕΤΟΙΜΟΡΡΟΠΟ ΚΟΥΜΠΙ

Είναι πραγματικά ένα από τὰ εϊρωνικά παιχνίδια της μοίρας τὸ γεγονός ότι ο “Εντισον άνεκάλυψε την περίφημη λυχνία ηλεκτροφωτισμού κατὰ την διάρκεια μιās έκδρομής του προσωρισμένης να τὸυ προσφέρῃ τὸ θέσμια της... εκλείψεως τὸυ ήλιου! Πραγματικά, προσκαλεσμένος από τὸν καθηγητῆ Τημπέρκε ο «Μάγος τὸυ Μένλο Πάρκ», έπισκέφθηκε στὸν γυρισμό τὸν Γουίλλιαμ Γουάλλας, που είχε κατασκευάσει ένα δυναμὸ κ' ένα βολταϊκό τόξο στο έργαστήριό του της Κοννέκτικατ. Τὸ βολταϊκό τόξο έδωσε την ιδέα στὸν “Αλ να λύση τὸ πρόβλημα τὸυ σκοταδίου με τὸν ηλεκτρισμό. Κι άλλοι είχαν ασχοληθῆ με τὸ ζήτημα αυτό. Σταματούσαν όμως στην διαπίστωση ότι καμμία ύλη δεν άντεχε στην πυράκτωση τὸυ ρεύματος, χωρίς είτε να λυόση είτε ν' αναφλεγῇ. ‘Ο “Εντισον έλυσε με άπλότητα πραγματικά με-

—Κούραση, άγωνία, ύπερένταση, λαϊδη Χάμιλτον.

—‘Αν πούμε στὸν λόρδο Νέλσωνα πώς ή καρδιά του δεν έχει τίποτε, τὸ μόνο που θα έπιτύχωμε θα είναι να τὸν ένκνυρίσωμε και να χειροτερέψωμε την κατάσταση, συνέχισε ο γιατρός με ύφος σκεπτικό.

—Κάτι πρέπει πάντως να γίνη, είπε ή “Εμμα. ‘Ο γιατρός χαμογέλασε.

—Αυτό τ' άφήνω σὲ σάς, λαϊδη Χάμιλτον. Μιά έξυπνη γυναίκα βρίσκει πάντοτε λύσεις για όλα τὰ προβλήματα.

‘Η “Εμμα σκέφθηκε λιγάκι κι' έπειτα γέλασε.

—Τὸ δρῆκα! Θ' άρρωστούνη έγώ... λίγο πυρετό; θα δοῦμε άν θα παύση να ασχολῆται διαρκώς με τὸν εαυτό του.

—‘Ωραία, ώραία, είπε ο γιατρός γελώντας κι' αὐτός. Μπορείτε να δασισθῆτε σὲ μένα. Θα σάς βοηθώω. Τί θα λέγατε άπό λίγο πυρετό;

—Γιατί όχι; Πυρετό, λοιπόν.

Τὴ νύχτα που τὸ «Φουντρόγιαντ» ξεκίνησε για να έπιστρέψῃ στο Παλέρμω, ή “Εμμα, με την πρόφαση πώς της πονούσε τὸ κεφάλι, έπεσε νωρίς στο κρεβάτι και είδοποίησε με τὴ μητέρα της τὸν Νέλσωνα πώς λυπόταν πολύ, αλλά δε θα μπορούσε να τὸν δῇ εκείνο τὸ βράδυ.

Τὸ βράδυ, ο γιατρός είπε πώς τὸ κούνημα τὸυ καραβιού ένωχλούσε τη λαϊδη Χάμιλτον και ο Νέλσων έδωσε άμέσως διαταγή ν' αλλάξουν πορεία. ‘Ακούοντας μέο' στην καμπίνα της τὸ πρόσταγμα για την αλλαγή της πορείας τὸυ καραβιού, ή “Εμμα έβαλε τὰ γέλια. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα, ζύπνησε άπ' τὸν ήσυχο ύπνο της και είδε τὸν Νέλσωνα σκυμμένο πάνω άπ' τὸ κρεβάτι της. ‘Εκείνος τὰ έχασε και της ζήτησε συγγνώμη.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΙ ΛΕΝΕ ΤΑ ΠΤΑ

Για την έβδομάδα από 16 — 22 ‘Ιουλίου 1956

ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου - 20 ‘Απριλίου: Οί ανθρώπινες άδυναμίες δεν πρέπει να σάς παρασύρουν σὲ άνεπανόρθωτα λάθη που θα καταστρέψουν την ψυχική σας γαλήνη. Διατηρήσατε την ψυχραιμία σας όσο είναι καιρός! Εύνοική ήμέρα: Κυριακή, άρ. 9.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 ‘Απριλίου - 20 Μαΐου: Μην άναιρῆτε τις υποσχέσεις σας. ‘Ιδίως όταν άφορούν τούς έπαγγελματικούς σας τομείς. ‘Η σταθερότης τὸν άπόψεων και τὸυ χαρακτήρος θα σάς βοηθήσῃ στην δουλειά σας. Εύνοική ήμέρα: Τετάρτη, άριθ. 3.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου - 21 ‘Ιουνίου: ‘Η ζωή παίζει πολλές φορές άσχημα παιχνίδια και καταστρέβει όλα τ' άνθρώπινα όνειρα. Πάντως όρείλετε να όμολογήσατε ότι σταθήκατε τυχερός! Γλυτώσατε πολύ φθνή. Εύνοική ήμέρα: Τρίτη, άριθ. 1.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 ‘Ιουν. - 22 ‘Ιουλίου: Τακτοποιήσατε τὸ ταχύτερον τις έκκρεμείς σας υποθέσεις. Τὰ γεγονότα δεν θα σάς αφήσουν να σκεφθῆτε και να βράξετε λογικά. Να είσθε έτοιμοι για τὰ άπρόοπτα! Εύνοική ήμέρα: Παρασκευή, άριθ. 5.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 ‘Ιουλίου - 22 Αύγουστου: Σκεφθῆτε λίγο και τὸν εαυτό σας πριν είναι άργά. Οί θυμίες δεν άναγνωρίζονται δυστυχώς στην σύγχρονη κοινωνία μας. Μη δίνετε σημασία και προσπαθήσατε να ήρεμίσετε! Εύνοική ήμέρα: Τετάρτη, άριθ. 6.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ. - 22 Σ(6)ρίου: Συντονίσατε τις ενέργειές σας. ‘Εξετάσατε κάθε λεπτομέρεια, ώστε να είσθε καταποτισμένοι την στιγμή που θα χρειασθῆ. Πρέπει ν' άναπαυθῆτε. Θα λάβετε γράμμα! Εύνοική ήμέρα: Δευτέρα, άριθ. 7.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ. - 22 ‘Οκτωδρίου: Μπορείτε να είσθε ήσυχος. Κάθε διακολία θα παροχωρήση τη θέση της σὲ μιὰ έπιτυχία. Να συμβουλευσθε όμως τούς μεγαλύτερους σας, που κάτι τούς έχει μάθει ή ζωή. Εύνοική ήμέρα: Σάββατο, άριθ. 2.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 ‘Οκτ. - 22 Νοεμβρ.: ‘Η δυναμική άντιμετώπιση τὸν δυσκολιών θα σάς δώση καινούργιο κέφι για τὴ δουλειά σας. ‘Ανάλογα με τις ενέργειές σας θ' άποκτήσατε την έμπιστοσύνη τὸν άνωτέρων. Εύνοική ήμέρα: Κυριακή, άρ. 8.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ. - 21 Δεκεμβρ.: Δυστυχώς δεν ξέρετε τί θέλετε. Και γι' αυτό δεν θα δρῆτε ποτέ την εύτυχία στα αισθηματικά ζητήματα. ‘Η χαρά της ζωής είναι δίπλα σας. Μη την χάσετε από έγωισμό. Εύνοική ήμέρα: Τρίτη, άριθ. 7.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ. - 19 ‘Ιανουαρ.: Μη δικαιολογῆτε τὸν εαυτό σας. ‘Υπάρχουν στιγμές, που οί έγωιστικές τάσεις φέρνουν δυστυχία! Προσπαθήσατε να μη παρασυρθῆτε από τὰ φειδόμενα που συνήθως άπατούν. Εύνοική ήμέρα: Τετάρτη, άρ. 7.

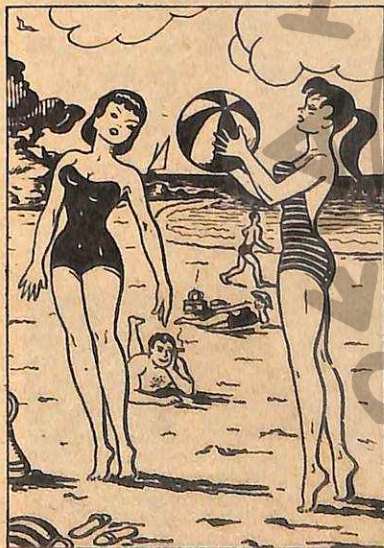
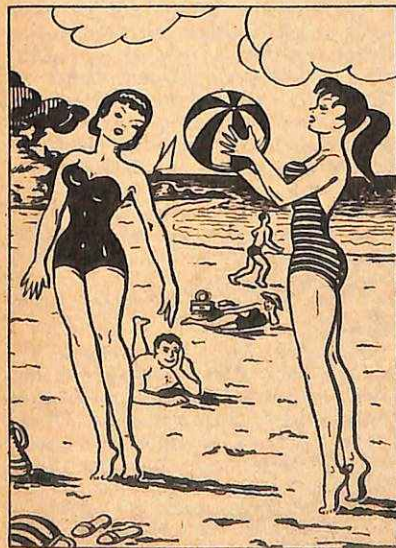

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 ‘Ιαν. - 18 Φεβ(6)ρίου: Ξεκινάτε από λαθοςμένα συμπεράσματα που σάς δυσκολεύουν. ‘Η ψυχραιμία βοηθά τούς ανθρώπους της ίδιουσγκραίας σας! Τὰ αισθηματικά περνούν κρίσιμη έποχή! Εύνοική ήμέρα: Κυριακή, άριθ. 5.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: Θα συγκινήθητε από την κατανόηση τὸν ανθρώπων τὸυ περιβάλλοντός σας. Πρέπει ν' άποδείξετε την όρθότητα τὸν άπόψεων σας τὸ ταχύτερον. Θα λάβετε ενδιαφέρουσα έπιστολή. Εύνοική ήμέρα: Πέμπτη, άρ. 5.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τὸ πρώτο σὲ 11 σημεία. Μπορείτε να τὰ βρῆτε;

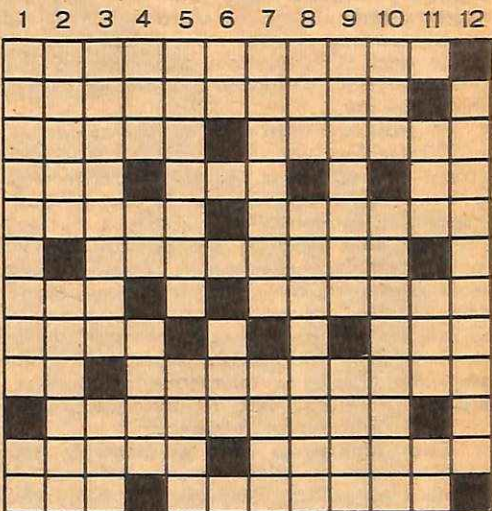
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Πρόεδρος μιās μεγάλης χώρας.
2. ‘Ατακτ... χαρτοπαικτική (Ιβισμ.).
3. Είναι για τὸ κεφάλι, τούς ώμους, άλλα και τὸν λαϊμόν (άντιστρ.) — ‘Ο καρπὸς ενός δένδρου που δίδει νάστιμο γλυκό τὸυ κουταλιού.
4. Τὸ όρνο που είδεν ο Σιβάχ, ο Θαλασσιόνος — Πρόβσεις — Μουσικός φθόγγος.
5. Τὴ φορεῖ ο Πάπας — ‘Ενας μισέλλην Γάλλος πρὸς... τιμὴν τὸυ οποιου φέρει τὸ όνομά του ένας κήπος τὸυ Γεωργιάς (ένάρθρας).
6. ‘Ο δημοτικότερος τὸν θείων της άρχαίας ‘Ελλάδος (γεν.).
7. Εὐρωπαϊκὸν νόμισμα — Πρωτεύουσα μιās τὸν πέντε επαρχιῶν τὸυ νομοῦ ‘Εβρου.
8. «Χρόνου μελέτη... κάμω» λέγει μιὰ παροιμία μας — ‘Αριθμός, όπτικώς.
9. ‘Ενα σύμφωνον — Γνωστὸς και από τὰ ραδιοφωνικά προγράμματα μας ένας διευθυντής όρχήστρας (Φράνκ...).
10. ‘Αναγκαία στα διαδατήρια.
11. ‘Ορία άνθη — ‘Αδοξος, άφανής.
12. Κοινωνή ή ούγια (γεν.) — ‘Εδάσκανα.

ΚΑΘΕΩΣ:

1. «Στάν... τὴ χώρα, άδικος κριτής καθίζει» (παροιμ.) — ‘Ελληνική νῆος (γεν.) — ‘Ασράως, σωρηδών (άρχ. έπιτροπ. άντιστρ.).
2. Πισσάι τὸυ ζατρικίου — Τέτια δουλούδια είναι οί παπαρουνές (καθαρ.).
3. Ζωά της οικογενείας τὸν έλαφιδών (δημ.) — Πρόβσεις.
4. Καλεί πλησίον τὸυ καλούντος — ‘Ο ύπ' άριθ. 8 6! όριζοντίως άριθμολ... δια γραμμάτων! — Βιθλιακός λόφος.

5. Παλαιόν γερμανικὸν δουκάτον που άποτελοῦσε την επαρχίαν Βισμάρκ — Στρατιωτικὸν παράγγελμα, άντιστρόφως.
6. ‘Οποι... ήχητικοί — Είναι ή μοίρα όλων τὸν ανθρώπων.
7. Δραστήριοι, άκούσιστοι (αἰτ.) — ‘Αρχικά γνωστὸυ σωματοείου έπαγγελματιῶν δημοσιογράφων.
8. Συναινέ... γαλλιστί — Αυτό καταναλίσκεται πολύ τὸ Πάσχα.
9. Μετάλλων της οικογενείας τὸν σπανίων γαιών (γεν.) — ‘Ασράως, σωρηδών (άρχ. έπιτροπ. άντιστρ.).
10. Θέλει, δεν θέλει είναι συνδρωμητής του... (άρχικα) — Δευθρόδια ζωά (δημ.).
11. «‘Οποιος άρνεϊται... όμολογεί...» λέγει μιὰ παροιμία μας — Γνωστὸς Νορβηγός, συγγραφέας (1868-1916) — Μισή έλιά....
12. ‘Η εκ διαμέτρου αντίθεσις ή διαφορά.

‘Ο σκοπὸς τὸυ ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αὐτοῦ άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχῃ κανείς όσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίσατε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήσατε άπό τὸ τετράγωνο αυτό σὲ οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, όριζοντίως, καθώς ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσατε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρῆτε.

Σημειώσατε τώρα τη λέξι, που βρήκατε και στήσατε στα τετράγωνα τὰ γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μιάν άλλη λέξι και συνεχίσατε έως ότου δεν μπορείτε να βρῆτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι τὸν δύο γραμμάτων μετρήσατε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι τὸν 3 γραμμάτων μετρήσατε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τὸν 4 γραμμάτων μετρήσατε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τὸν 5 γραμμάτων μετρήσατε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τὸν 6 γραμμάτων μετρήσατε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τὸν 7 γραμμάτων μετρήσατε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τὸν 8 γραμμάτων μετρήσατε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι τὸν 9 γραμμάτων μετρήσατε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξι τὸν 10 γραμμάτων μετρήσατε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' έξῃς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε προσθετο γράμμα.
Προσθέσατε τώρα τὸ σύνολο τὸν βαθμὸν που μετρήσατε να πετύχῃτε. Βαθμοί από 1 - 29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΛ».
Βαθμοί από 30 - 35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36 - 40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41 - 45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Πώς νά ζήσετε;

(Συνέχεια από σελ. 45)

Γι'α νά αποφύγετε αυτή την κατάσταση...νοσηράς υγείας, διαλέξτε έναν καλό γιατρό και περάστε από μια γενική εξέταση, ή κάθε χρόνο —ή και γρηγορώτερα, αν κάποια ιδέα γυρίζη στο μυαλό σας. "Επειτα, αφού θεβαιώθηκε ότι είστε εντελώς υγιείς, σταματήστε πλέον να σκέπτεσθε την υγεία σας...

3. Μάθετε ν' αγαπάτε την δουλειά σας.

"Όπως όλοι μας, θα πρέπει κ' εσείς να δουλεύετε για νά ζήσετε. Λοιπόν, αγαπάτε τη δουλειά σας και αποφεύγετε να την θεωρήτε σαν μια στενωχώρη άγασια.

"Εάν σας άρεση ή δουλειά και συνηθίσετε να χαίρεσθε όταν κάνετε κάτι τέλειο, εάν αισθάνεσθε εύχαριστημένοι που δίνετε κάτι που αξίζει στην κοινωνία, προσφέρετε συγχρόνως στον έαυτό σας τις πιο εύχρηστες συγκινήσεις. Κ' έπειτα, όταν είσθε τόσο απασχολημένοι ώστε να μη σάς μένη καιρός να σκέπτεσθε, αποφεύγετε να φέρεστε στο μυαλό σας τις σκοτούρες σας.

4. "Αγαπάτε τους ανθρώπους.

Είναι εκπληκτικό πόσο οι άνθρωποι που υποφέρουν από συναισθηματικές ασθένειες αντιπαθούν τους πάντας, αρχίζοντας από τον πρωθυπουργό, που δεν έχουν ποτέ συναντήσει, μέχρι τον γείτονά τους, που θα προτιμούσαν επίσης να μην είχαν ποτέ συναντήσει. "Η έλλειψη ωριμότητας τους έχει απομονώσει, και αρχίζουν να

αισθάνονται σαν κατατρεγμένοι, με ένα συναισθηματικό καταπορόπτας που τους οδηγεί σε μια ανώφελη και δυστυχισμένη ζωή. Τό να μπορούμε λοιπόν ν' αποφεύγουμε όλα αυτά και να αισθανώμαστε σαν μέλη μιάς κοινωνίας είναι ένα πολύ καλό στοιχείο που μάς εξασφαλίζει μια θαυμάσια υγεία.

5. Φροντίστε να είστε πάντα εύθυμοι.

Σπάνιες είναι οι περιπτώσεις που δεν ώφελει ένα ξαφνικό ξέσπασμα κεφού. Παρ' όλα αυτά υπάρχουν άνθρωποι που συνεχώς παραπονιούνται με τό κάθε τι, αρχίζοντας από τους φόρους και φθάνοντας μέχρι την αντιπολίτευση, χωρίς ν' αφήσουν ήσυχον κανένα. Συχνά οι γκρινιαρήδες καταλήγουν στο γιατρό.

Είναι ιδιαίτερα σημαντική η καθιέρωση της συνηθείας της ευχάριστης συνομιλίας στην οικογενειακή ζωή. Για τό δικό σας καλό, και των παιδιών σας, μη μετατρέπετε την ώρα του φαγητού σε ώρα απარიθμήσεως ανησυχιών, φόδων, προειδοποιήσεων και παρατηρήσεων.

6. "Αντιμετωπίζετε τά προβλήματά σας με αποφασιστικότητα.

Δεν μπορείτε, φυσικά, να είστε πάντα εν τάξει με τά πολλά προβλήματα που έχετε να αντιμετωπίσετε κάθε μέρα. "Ετσι είναι προτιμότερο να επιτρέψετε στον έαυτό σας μερικά μικρά λά-

θη παρ'α νά βασανίζετε τό μυαλό σας συνεχώς με τά ίδια προβλήματα.

"Η καλύτερη, λοιπόν, συμβουλή που θα πρέπει νά ακολουθήσετε είναι ν' αποφασίζετε χωρίς μεγάλη χρονοτριβή, και μια και πήρατε μιάν απόφαση νά μη μετανοήτε συνεχώς και νά αλλάζετε γνώμη.

7. "Ας είναι ή κάθε σας στιγμή μιά στιγμή συναισθηματικής επιτυχίας.

Μερικοί άνθρωποι ζουν με μιά προσμονή, περιμένοντας πάντα κάτι άπ' τό μέλλον, κ' έτσι χάνουν τη μοναδική αξία που έχουν στα χέρια τους — την αξία της στιγμής που περνάει...

Κ' έρχεται ο καιρός που οι επιδιώξεις παύουν να είναι ρόδιες, και τότε δρισκώμαστε στο σημείο που νοιάθουμε γηρασμένοι και κτυπημένοι άπ' τη ζωή. "Η μόνη στιγμή που πραγματικά ζούμε είναι τό παρόν, και αυτός είναι ο μόνος χρόνος που πρέπει να νοιάθουμε εύτυχισμένοι.

Φυσικά, πρέπει νά φροντίζουμε και για τό μέλλον, αλλά ή πολλή φροντίδα δημιουργεί φόδους και άλλες δυσάρεστες περιπλοκές.

Τό μέλλον σας θα γίνη τόσο άμοφο όσο και τό παρόν, αν ξέρετε νά ζήσετε κάθε στιγμή που περνάει. Αυτός είναι ο μόνος σωστός τρόπος μιάς καλής ζωής.

J. SCHINDLER

Μονρόε

(Συνέχεια από σελ. 36)

"Η ζωή όμως δεν συμφωνούσε. "Όταν έλειπε τά δεκάξη, την έπίεσαν νά παντρευτή μ' ένα νεαρό 21 χρονών που δούλευε σ' ένα εργοστάσιο αεροπλάνων. "Όταν έζησε για λίγο μαζί του, ή Μαίριλιν είδε πώς είχε διαλέξει την χειρότερη περίπτωση. "Απεπειράθη μάλιστα λίγο άδέβαια-ν' αυτοκτονήση. Τό 1943, πάντως, ό Τζιμ κατετάγη στο ναυτικό και ή Νόρμα-Τζήν πήγε νά εργασθή σ' ένα εργοστάσιο. Τό επίσημο διαζύγιο όμως έξεδόθη τό 1946.

"Ενας φωτογράφος σάθηκε γι' αυτήν ή καλή μάγισσα τού παραμυθιού. "Επαιρνε φωτογραφίες της δουλειάς που έκανε στο εργοστάσιο για την άμυνα της χώρας και ένθουσίαστηκε με την Μαίριλιν. Την τράβηξε διά της βίας σχεδόν στην Σχολή Γοητείας και Μοντέλων στο Χόλλυγουντ και την παρέδωσε στα χέρια της διευθύντριας, της Μίς Σνίβελ. "Η Μίς Σνίβελ της έδωσε τά μαλλιά της ξανθά, της έμαθε νά χαμηλώνη ύποβλητικά τη φωνή της και νά χαμογελά χωρίς νά κάνει ρυτίδες.

Την άνοιξη τού 1947, ή Νόρμα-Τζήν ήταν ένα από τά πιο περιζιτητά μοντέλα τού Χόλλυγουντ. Σ' ένα μήνα μέσα, στόλιζε τά έξώφυλλα πέντε περιοδικών και τά κινηματογραφικά στούντιο άρχισαν νά δείχνουν ένδιαφέρον. "Η Νόρμα-Τζήν έλαβε δύο τηλεφωνήματα: τό ένα από τον δημιουργό των στάρ Χάουαρντ Χιούζ, τό άλλο από την Φόξ. Πήγε πρώτα στην Φόξ και ό Μπέν Λάουν εφώνασε: «Ξαναγεννήθηκε ή Τζήν Χάρλοου!» "Υπέγραψε συμβόλαιο για 125 δολάρια την έβδομάδα και βαφτίστηκε Μαίριλιν Μονρόε.

"Ο πρώτος της ρόλος δεν είχε και πολύ διάλογο. "Εδωαινε και έλεγε: «Χέλλοου!» Πάντως και αυτό τό έλάχιστο, κόπηκε από την τελική κόπια της ταινίας. "Η Μαίριλιν όμως άρχισε νά παίρνη ύφος και νά άργή τουλάχιστον μιά ώρα κάθε πρωί.

"Ηρθε όμως ή μέρα που ή Φόξ την βαρέθηκε και την άπέλυσε. "Ενας από τους διευθυντάς την κάλεσε στο γραφείο του και την προσέκάλεσε στο γιάτ του. "Η Μαίριλιν άρνήθηκε και αυτό φαίνεται προκάλεσε την άπόλυση. Μήνες πενούσαν χωρίς δουλειά, χρήματα δεν είχε πιά

καθόλου και τότε αποφάσισε νά τηλεφωνήση στον φωτογράφο Τόμ Κέλλεϊ που συχνά της είχε προτείνει νά του ποζάρη γυμνή. "Εκείνη πληρώθηκε 50 δολάρια, εκείνος έπούλησε τις δύο φωτογραφίες που της έδωλε για 900 δολάρια και ή εταιρία που έδωλε τό κλασικό πλέον ήμερολόγιο, πούλησε 6.000.000 αντίτυπα, τά περισσότερα αφού ή Μαίριλιν έγινε διάσημη.

Κάποιος φίλος την έπρότεινε για τον μικρό ρόλο της ξανθής φίλης τού άρχηγού της σπείρας στην περίφημη ταινία τού Τζόν Χούστον «Ζούγκλα "Ασφάλτου» και τά γράμματα άρχισαν νά φθάνουν κατά χιλιάδες. Τό μέλλον ζωγραφιζόταν ρόδινο όταν έσκασε ή δόμρα: "Ενας δημοσιογράφος έγραψε ότι τό γυμνό κορίτσι τού ήμερολογίου ήταν ή Μαίριλιν. "Εκείνη τρώαξε, αλλά αποφάσισε νά πη την άλήθεια:

—Είχα ανάγκη τά χρήματα.

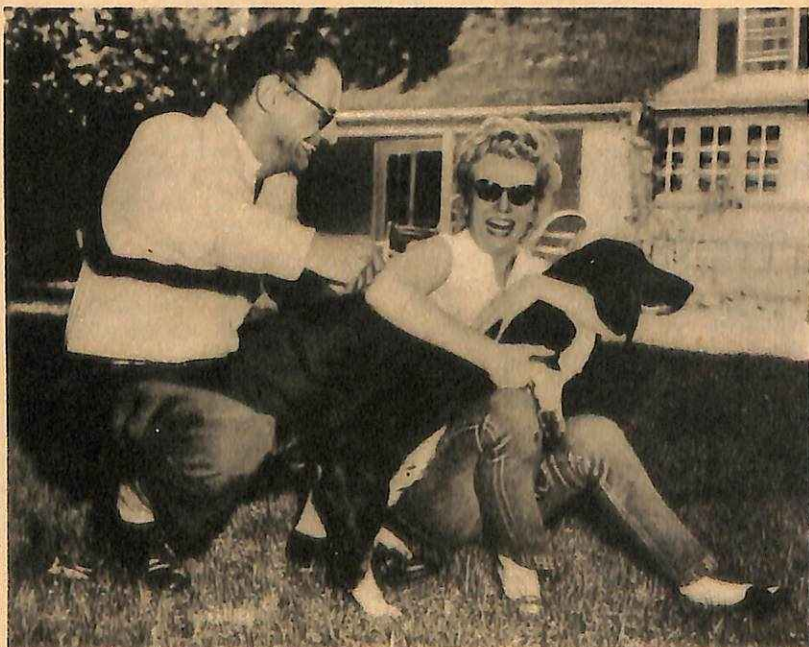
Οι τρεις έπόμενες ταινίες της,

οί: «Νιαγάρας», «Οι άνδρες προτιμούν τις ξανθές» και «Πώς νά παντρευτήτε έκατομμυριούχο» έσπασαν τά ρεκόρ εισπράξεων.

Και ή Μαίριλιν αποφάσισε τότε νά βάλη κάποια τάξη στη ζωή της. Γκρίνιαζε τό στούντιο για καλύτερους ρόλους και δέχθηκε νά παντρευτή τον πρωταθλητή τού μπέιζ-μπάλλ Τζόε Ντι Μάτζο με τον όποιον είχε έναν άρκετά γνωστό δεσμό.

"Η Φόξ της άπάντησε απλά ότι μόνον ρόλους Μπέττυ Γκρέμπλ μπορούσε νά έλπιζε και ή Μαίριλιν έγκατέλειψε τό στούντιο ενώ τό γύρισμα τού «Πικ Τάιτς» είχε άρχισι. "Ο γάμος της έγινε στις 14 "Ιανουαρίου 1954 και έφυγε με τον άντρα της για την "Απω "Ανατολή.

Πίσω στο Χόλλυγουντ, οι Ντι Μάτζο δρισκονταν μόνι τους στο σπίτι κάθε βράδυ, και άνεκάλυμψαν πώς δεν είχαν τίποτε να πουν ό ένας στον άλλον, καθισμένοι άπέναντι στην συσκευή της τηλεόρασεως. Στις 4

Η ΜΑΙΡΙΛΙΝ ΚΕΡΔΙΣΕ ΤΗ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΣΚΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΜΙΛΛΕΡ

"Οκτωβρίου άνήγγειλαν πώς θα έπαιρναν διαζύγιο.

"Η Μαίριλιν πήρε άραειά την άποτυχία τού γάμου της. Μόλις τελείωσε ή ταινία της «Έφτά χρόνια φαγούρας», έγκατέλειψε τό Χόλλυγουντ για την Νέα "Υόρκη, ψάχνοντας άπελπισμένα νά βρη κάτι πολύ σημαντικό: τον έαυτό της και τον δρόμο της στη ζωή. Καί, στην Νέα "Υόρκη, βρήκε τον "Αρθουρ Μίλλερ.

Πανύψηλος, χαλαροδεμένος σαν κάου-μπού,σαράντα χρονών πιά, ό "Αρθουρ Μίλλερ δεν ήταν τό παιδιθαύμα τού άμερικανικού θεάτρου. "Ηταν ένας ψημένος άνθρωπος, σύζυγος μιάς κουρασμένης γυναίκας και πατέρας δύο μεγάλων παιδιών. "Όμως, παράλληλα, ήταν και είναι δηλαδή άναμφισβήτητα γοητευτικός και άναγνωρισμένα μεγαλοφυής.

Στην Νέα "Υόρκη, και μαζί με τον Μίλλερ, ή Μαίριλιν γνώρισε ένα κύκλο διανοούμενων —τον "Ηλία Καζάν, τον Λη Στράσπεργκ— που την δέχτηκε σαν άνθρωπο και όχι σαν νούμερο τσίρκου. Την σύστησαν στην περίφημη δραματική σχολή που λέγεται «"Ακτορς Στούντιο» κ' εκεί ή Μαίριλιν, άβαση και με γυαλιά, παρακολούθησε επί έξη μήνες μαθήματα ύποκριτικής με την μέθοδο Στανισλάφσκυ. Τελικά, βρήκε τό θάρρος κ' έπαιξε έμπρός στους μαθητάς (και οι μαθητάι αυτοί περιλαμβάνουν ανθρώπους σαν τον Μάρλον Μπράντο και την Βιέκα Λίνφορς που συχνάζουν άκόμη εκεί) είκοσι λεπτά από την «"Αννα Κρίστι». "Η Μαίριλιν, για πρώτη φορά, άκουσε έπαινούς που είχαν άληθινή σημασία.

—Θέλω νά γίνω ήθοποιός! Καλή ήθοποιός, έδήλωσε.

Και γιατί όχι; "Αν πιστέψουμε τις κρίσεις όσων είδαν την εργασία της στην τελευταία της ταινία «Στάσις Λεωφορείου», είναι περίφημη. Οι άτυχίες, βέβαια, συνεχίζονται: άφου και την ήμερα τού γάμου της, ένας θάνατος, τό δυστύχημα που συνέβη στην άναποκριτρια τού «Παρί - Μάτζ», ήρθε νά θαλώση τη χαρά της. "Αλλά ή Μαίριλιν έχει πείσμα. Δεν βασίζεται στην τύχη, αλλά στον έαυτό της και αυτό αποτελεί τη δύναμή της. ■ ■ ■

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 38

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. Α'Ι-ΖΕΝΧΑΟΥΕΡ. 2. ΜΠΑΛΑΜΟΥΤΙ. 3. ΣΑΡΠΑ — ΚΙΤΡΟΝ. 4. ΡΟΚ — ΣΥΝ — ΛΑ. 5. ΤΙΑΡΑ — Ο « ΤΙΝΑΝ». 6. ΔΙΟΝΥΣΟΥ. 7. ΛΕ'Ι — ΣΟΥΦΛΙ. 8. ΩΡΑΣ — ΙΙΟ (ΡΙ'). 9. ΝΥ — ΪΣΕΡΣΤΕΤ. 10. ΘΕΩΡΗΣΕΙΣ. 11. ΚΡΙΝΑ — ΑΚΛΗΣ. 12. ΩΑΣ — ΜΑΤΙΑΣΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ — ΚΩ. 2. ΙΠΠΟΙ — ΕΡΥΘΡΑ. 3. ΖΑΡ-ΚΑΔΙΑ — ΕΙΣ. 4. ΕΛΑ — ΡΙ' (ΙΙΟ) — ΣΙΩΝ. 5. ΝΑΣΣΑΟΥ — ΜΑΡΣ. 6. ΧΜ (Χυμοί) — ΙΣΗ. 7. ΑΟΚΝΟΥΣ — Ε.Σ.Α.Τ. ("Ενωσις Συντακτών "Αθηναϊκού Τύπου). 8. ΟΥΙ — ΤΣΟΥΡΕΚΙ. 9. ΥΤΤΡΙΟΥ — ΑΛΙΣ ("Άλις). 10. Ε.Ι.Ρ. ("Εθν. "Ιδρ. Ραδιοφ.) — ΝΥΦΙΤΣΕΣ. 11. Ο-ΛΑ — ΛΙΕ — ΗΑ... 12. ΕΝΑΝΤΙΟΤΗΣ.

ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ ΑΡ. 38

"Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με τάς λέξεις: ΕΠΙΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΟΥ — ΚΛΩΣΣΑΙ — ΠΑΡΕ — ΣΥΡΤΗ, σύνολον 50 βαθμών.

"Ιδου μερικές άλλες λέξεις που σχηματίζονται έδω: ΑΠΟΚΡΥΣΤΑΛΛΩΣΕΙΣ — ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΑΙ — ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ — ΥΠΟΚΡΙΤΑΣ — ΠΑΡΑΙΤΗΣΙ — ΑΣΣΥΡΙΑΣ — ΑΣΤΡΙΚΟΥ — ΚΟΥΡΗΤΑΣ — Α-ΠΟΚΡΙΜΑ — ΔΟΚΙΜΑΣ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 38

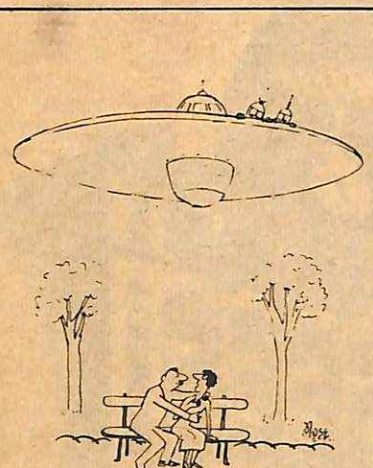
1. "Η μπάλλα έχει τέσσερες άσπρόμαυρες φέτες αντί πέντε. 2. Μαγιώ δεξιάς κοπέλας έχει πιο χαμηλή πλάτη. 3. "Αριστερό πόδι δεξιάς κοπέλας είναι: πιο άνοικτό πρὸς τ' άριστερά. 4. Κορσάς μαγιώ άριστερής κοπέλας διαφέρει. 5. Μαλλιά άριστερής κοπέλας πιο μακρυνά. 6. Χερούλι σάντας παραπλεύρας άριστερής κοπέλας είναι όρθιο. 7. "Αριστερό πόδιλο στην άμμο είναι αντίστροφο. 8. Στο βάθος όρθιος καλυμμένης διαφέρει στο βάδισμα. 9. Σαπλωμένος κύριος κρατεί τσιγάρο. 10. Φύλλωμα δένδρου άριστερα διαφορετικό. 11. "Ανω άριστερά φαίνεται ένας γλάρος.

ΛΥΣΙΣ ΤΥΖΑΛ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΑΦΡΑΚΤΟΣ. 2. ΠΛΕΥΡΙΤΙΔΑ. 3. Ο — Ο — ΚΑΜΑΤΟΣ. 4. ΜΙΑ — ΧΑΡΑΜΑ. 5. ΙΟΒΑ — ΙΑΠΩΝ. 6. ΜΥΑΛΑ — ΣΟ'. 7. ΒΙΑΝ — ΘΩΣ. 8. ΣΙΑ — ΣΑΜΗ. 9. ΙΟ — ΜΑΛΑΚΙΑ. 10. ΣΙΝΙ — ΣΤΗΘΙ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΑΠΟΜΙΜΗΣΙΣ. 2. ΦΛΟΙΟΥ — ΙΟΙ. 3. ΡΕ — Α-ΒΑΝΑ. 4. Α'Υ'Κ — ΑΛΑ — ΜΙ. 5. ΚΡΑΧ — Α'Ι'ΣΑ. 6. ΤΙΜΑΙ — ΒΑΛΣ. 7. Ο "ΤΑΡΑΣ — ΜΑΤ. 8. ΣΙΤΑΠΟΘΗΚΗ. 9. ΔΟΜΩ — ΙΘ' 10. ΒΑΣΑΝΙΣΤΑΙ.

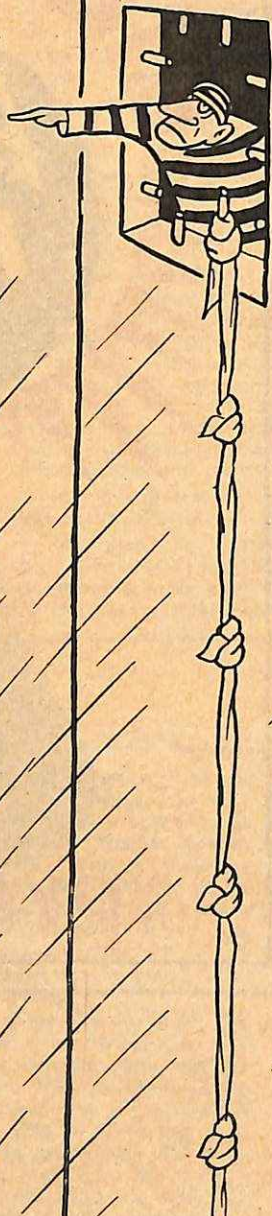
ΧΙΟΥΜΟΡ

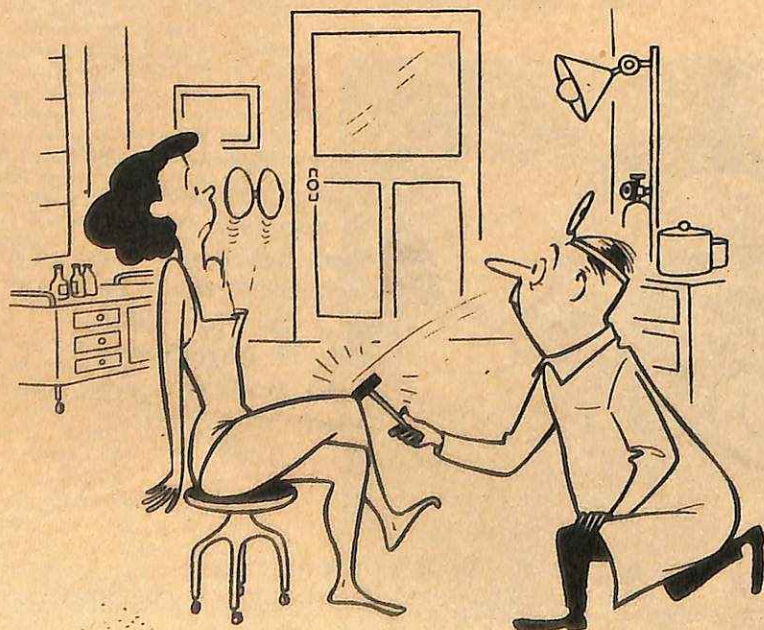
—'Αντώνη!... μᾶς βλέπουν...

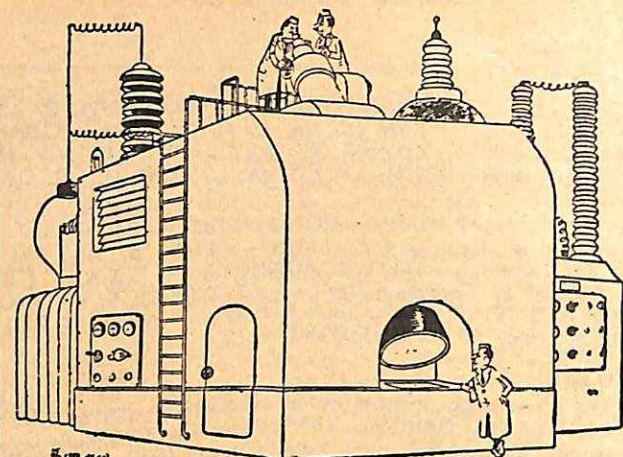
ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

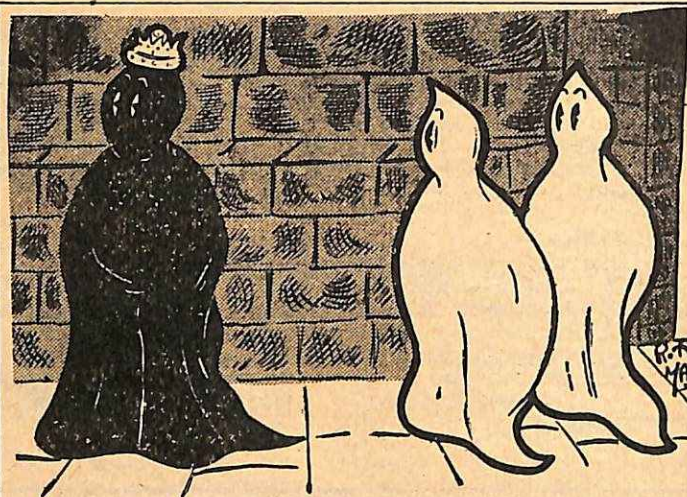
ΑΤΥΧΙΕΣ

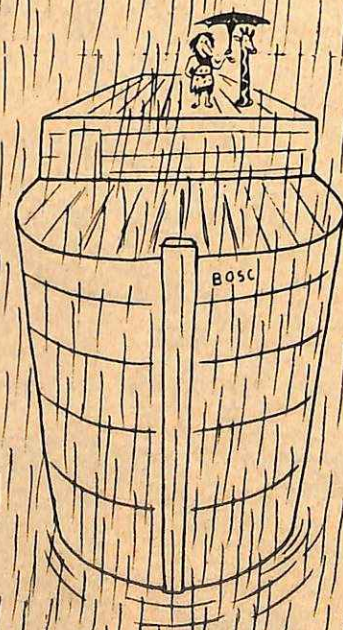
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

—Κυττάξτε καὶ μόνοι σας: τὰ πάντα ἀποδεικνύουν ὅτι αὐτὴ ἡ ψεῖρα εἶναι παρθένα...

—Εἶναι τὸ φάντασμα ἐνὸς βασιλιά τῆς Ἀφρικής.

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΣΧΗΜΑΤΟΛΟΓΗΣΙΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΨΥΚΤΗΡΙΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΕΛΕΓΧΟΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Κατόπιν μίας ἐκ βάθρων ἀναδημιουργίας τοῦ ὑαλουργείου μας, καὶ τὸ τμήμα παραγωγῆς φιαλῶν λειτουργεῖ ἤδη μὲ τὰ πλέον σύγχρονα αὐτόματα μηχανήματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιτύχαμεν τὴν ἀνωτάτην μέχρι σήμερον παραγωγὴν κατὰ τὴν ὑπερτεσσαρακονταετῇ ἱστορίᾳ τοῦ ὑαλουργείου μας. Ἀλλὰ, μόνη ἡ ποσότης δὲν εἶναι ἐπιτυχία χωρὶς τὴν ποιότητα καὶ ἐλήφθησαν ὅλα τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἀρίστης ποιότητος καὶ ἐμφανίσεως.

Παραγόμενα εἴδη φιαλῶν: ποτοποιίας, ἀερίσυχων ποτῶν, χυμῶν, μπύρας, γάλακτος, ἀρωματοποιίας, φαρμακευτικά, μελάνης καὶ πάσης ἄλλης χρήσεως.

Ἐπίσης εἰς τὸ ὑαλουργεῖον τῆς Ἑταιρίας παράγονται:

- Ὑαλοπίνακες κοινοὶ—ὤπλισμένοι—λεῖας ἐπιφανείας.
- Εἴδη οἰκοδομικὰ καὶ φωτιστικά.
- Σωλῆνες • Ὑαλοβάμβαξ • Ἐπιτραπέζια παντὸς εἴδους κοινῆς χρήσεως καὶ πολυτελείας • Βάζα καὶ λοιπὰ καλλιτεχνικὰ ἀντικείμενα.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΑΙ ΝΕΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Β. Ρ. ΣΤΟΝ ΒΟΛΟΝ, ΤΡΟΦΟΔΟΤΟΥΝ ΜΕ ΥΓΡΑ ΚΑΥΣΙΜΑ ΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

BP ΕΛΛΑΔΟΣ ΛΙΜΙΤΕΔ